

บทที่ ๓

ขบวนการ BRN Co-ordinate ต่อสู้กับ กลไกรัฐไทย

ความเป็นมาของขบวนการก่อความไม่สงบ

อาณาจักรปัตตานีได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรสยามหรือประเทศไทยในปัจจุบันในสมัยของรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๒๕ ซึ่งแม้จะเกิดการต่อต้านการปกครองจากบรรดาเจ้าเมืองที่มีเชื้อสายมลายูเป็นระยะๆ แต่ห้วงเวลาที่ดูจะมีความรุนแรงมากที่สุด คือ ช่วงที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยประกาศใช้ “กฎข้อบังคับสำหรับการปกครอง ๗ หัวเมือง ร.ศ. ๑๒๐” เมื่อ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ ทำให้บรรดาเจ้าเมืองในหัวเมืองมลายูสูญเสียอำนาจที่มีมาแต่เดิมจนเกิดการต่อต้านเป็นระยะๆ และในปี พ.ศ. ๒๔๕๒ ได้มีการจัดทำสนธิสัญญาสยาม-อังกฤษ กำหนดเส้นเขตแดนระหว่างสยามกับบริติชมลายา (ในปัจจุบันคือประเทศมาเลเซีย) โดยกำหนดให้ปัตตานีอยู่ในเขตของสยาม ส่วนกลันตัน เปรัก เกดดาห์ และปอร์ลิสอยู่ในเขตของ บริติชมลายา ต่อมาสยามได้แบ่งปัตตานีออกเป็น ๓ จังหวัดได้แก่ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ถึงแม้ว่าสยามเผชิญการต่อต้านจากบรรดาเจ้าเมืองมลายูในปัตตานีมาเป็นระยะๆ แต่ในช่วงนั้นยังไม่มี การเคลื่อนไหวในรูปขบวนการ จนกระทั่งภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ไปแล้ว จึงมีการรวมตัวต่อต้านอำนาจรัฐเป็นครั้งแรกที่จังหวัดนราธิวาส เมื่อ ๒๖-๒๘ เมษายน ๒๔๙๑ ที่รู้จักกันในชื่อ กบฏดุซงญอ (Dusun Nyor Rebellion) ซึ่งมีจุดเริ่มต้นที่หะยีสุหลง (Haji Sulong หรือ Sulong bin Abdul Kadir Mohammad el Patani) ประธานสภาอิสลามจังหวัดปัตตานีได้ก่อตั้งขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อประชาชนปัตตานี (The Patani People's Movement) ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เพื่อเรียกร้องสิทธิในการปกครองตนเองของปัตตานี จนกระทั่งถูกจับกุมและเกิดการประท้วงต่อต้านอย่างรุนแรงจากประชาชน ทำให้ทางการส่งกำลังเข้าปราบปรามจนมีผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ครั้งนี้ถึง ๔๐๐ คน เหตุการณ์ดังกล่าวนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญทำให้เกิดการก่อตั้งเป็นขบวนการก่อความไม่สงบอย่างเป็นรูปธรรมเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ในชื่อขบวนการแนวร่วมแห่งชาติปลดปล่อยปัตตานีหรือกลุ่ม The Barisan Nasional Pemberbasan Pattani (BNPP) ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยทายาทเชื้อสายเจ้าเมืองในหัวเมืองมลายูเดิม และตามมาด้วยการตั้งขบวนการในลักษณะนี้อีกหลายขบวนการในเวลาต่อมาอันได้แก่

๑. กลุ่มแนวร่วมปลดปล่อยแห่งชาติปัตตานี (The Barisan Nasional Pemberbasan Pattani/BNPP หรือ Pattani National Liberation Front)

๒. กลุ่มแนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติมลายู (The Barisan Revolusi Nasional/BRN หรือ Nasional Revolutionary Front)

๓. องค์การปลดปล่อยรัฐปัตตานีหรือองค์การสหปัตตานีเสรี (Persatuan Pembebasan Patani Bersatu/PPPB หรือ Patani United Liberation Organization/PULO)

๔. ขบวนการมูจาฮิดีนอิสลามปัตตานี (Therakan Mujahideen Islam Pattani/GMIP)

๕. กลุ่มแนวร่วมเพื่อเอกราชปัตตานี (The United Front For The Independence of Pattani/BERSATU)

๖. กลุ่มเยาวชนกู้ชาติปัตตานี (Pemuda Merdeka Patani/PMP)

๗. สมาคมนิสิตนักศึกษาชาวไทยมุสลิมในอินโดนีเซีย (Persatuan Mahasiswa Islam Papani [Selatan Thailand] Indonesia/PMIPTI) (สุราชาติ บำรุงสุข, ๒๕๕๑ : ๔-๕)

ขบวนการ BRN Co - ordinate

ความเป็นมา แนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติมลายูปัตตานี (Barisan Revolusi Nasional Melayu Patani-BRN) ๑๓ มี.ค.๒๕๐๓ (ค.ศ.๑๙๖๐) กลุ่มมุสลิมหัวก้าวหน้า ซึ่งได้รับการขนานนามว่า “สามสหายร่วมอุดมการณ์” ประกอบด้วย อุดตาการิม ฮัสซัน/อาบูฆัสวัน โต๊ะครูบอเนาะบือดอ (ปัจจุบันคือ ร.ร.นะห์ฏอตุลสุบาน ม.๑ ต./อ.รือเสาะ จว.นราธิวาส) อดีตหัวหน้ากลุ่มเยาวชนของพรรคปาส (พรรคอิสลามแห่ง มช.) สาขารัฐเคดาห์ มช. (เสียชีวิตที่ มช. เมื่อ ๒๔ ธ.ค.๒๕๓๙) นายวันมูฮัมหมัด รอฟี/อาหมัด บง/มะ บง ชาว อ.สุไหงปาดี (เป็นน้ำของ นายรอมลี อูตรสินธุ์) ซึ่งเคยศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน กทม. และมีแนวคิดฝักใฝ่ลัทธิคอมมิวนิสต์ โดยได้รับอิทธิพลมาจากพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) และนายหะยีฮารัน สุหลง ผู้บริหารโรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ อ.เมือง จว.ยะลา (พ่อตาของนายสะเปงอิง บาซอ) รวมทั้งกลุ่มบุคคลอื่นๆ ได้จัดตั้งขบวนการ “แนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติมลายูปัตตานี” มีชื่อภาษามลายูว่า Barisan Revolusi Nasional Melayu Patani หรือที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อย่อว่า BRN ชื่อภาษาอังกฤษว่า Patani Malay National Revolutionary มีเป้าหมายเพื่อสถาปนาสาธารณรัฐปาตานีขึ้นเป็นรัฐเอกราช โดยใช้ห้องพักรูหรือห้องอิดาเราะห์ (หลังเก่า) ของโรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ อ.เมือง จว.ยะลา เป็นสถานที่ประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันของบรรดาแกนนำผู้ร่วมก่อตั้ง ซึ่งห้องดังกล่าวถือเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของ BRN โดยมีผู้ร่วมก่อตั้งที่สำคัญคือ

๑. อุตสาหกรรรม ฮัสซัน/อาบูมัสวัน โต๊ะครูปอเนาะปือคอ (เสียชีวิตที่ มช. เมื่อ ๒๔ ธ.ค. ๒๕๓๕)

๒. นายวันมุฮัมหมัด รอฟี/อาหมัด บง/มะ บง ชาว อ.สุโหงปาดี (เป็นน้องของนายรอมลี อูตรสินธุ์) (เสียชีวิต)

๓. นายหะยีฮารน สุหลง ผู้บริหาร ร.ร.ธรรมวิทยามูลนิธิ อ.เมือง จว.ยะลา (พ่อคานาย สะแปอิง บาซอ) (เสียชีวิต)

๔. อุตสาหกรรรมฮอซาลี/อุตสาหกรรรมฮอซาลี ชาว มช. เป็นครูสอนศาสนาที่ ร.ร.ธรรมวิทยามูลนิธิ (เสียชีวิต)

๕. นายฮารน ยะกบ/ฮารน ยะโก๊ะ ชาว อ.ระแงะ จว.นราธิวาส ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ร.ร.ธรรมวิทยามูลนิธิ (เสียชีวิตขณะพำนักอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ มช. เมื่อประมาณปี ๒๕๔๘) (เสียชีวิต)

๖. นายอับดุลกอยูม ต.สะเตง อ.เมืองยะลา ผู้บุกเบิกก่อตั้งกลุ่มกะวะห้ในประเทศไทย (ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่)

๗. นายยูโซ๊ะ จะปะเกีย อดีตโต๊ะครูปอเนาะในพื้นที่ อ.โคกโพธิ์ จว.ปัตตานี

๘. นายอาหมัด ชาริฟ/มะ แบงค์/มะ ธนาการ อดีตนายธนาการแห่งหนึ่งใน จว.ปัตตานี (คาดว่าเป็นคนเดียวกับนายแวหะมะ อดีตพนักงานธนาการเกษตร จว.ยะลา ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ร่วมวางแผนการเพื่อจะก่อเหตุร้ายใน ๓ จชต.ร่วมกับ นายหะยีอาหมิน โต๊ะมีนาและพวก เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๔)

๙. นายอับดุลเลาะ/หะยีคอเลาะ เมาะโมะ ชาว อ.ระแงะ จว.นราธิวาส

ในระยะเริ่มแรก BRN ได้ให้ความสำคัญกับการจัดตั้งองค์กรการเมือง มากกว่าที่จะเปิดแนวการสู้รบแบบกองโจร ดำเนินงานการเมืองอย่างปิดลับภายในประเทศไทย โดยอาศัยสถาบันการศึกษาทางศาสนาชื่อ “ปอเนาะ” เป็นฐานในการเคลื่อนไหวมวลชน เพียงช่วงระยะเวลา ๕ ปี BRN ก็สามารถสร้างอิทธิพลขึ้นในปอเนาะหลายแห่งของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในระยะเริ่มแรกแกนนำของกลุ่มดำเนินงานและต่อมาได้วางแผนก่อการร้ายโดยการก่อเหตุความวุ่นวายพร้อมกันในพื้นที่ จชต. รวมทั้งแผนการที่จะจับตัวผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้กำกับการตำรวจภูธร เนื่องในวันเข้าอวยพรวันฮารีรายอ เมื่อ ๑๘ มี.ค.๒๕๐๔ เพื่อสร้างชื่อเสียงและประชาสัมพันธ์กลุ่มที่ดั่งใหม่ แต่จนท.สืบทราบแผนการล่วงหน้า จึงได้ทำการจับกุมตัว นายหะยีอาหมินและสมาชิกรวม ๗ คน ดำเนินคดี และรับโทษจนถึงปลายปี พ.ศ.๒๕๐๘ จึงได้รับการปล่อยตัว

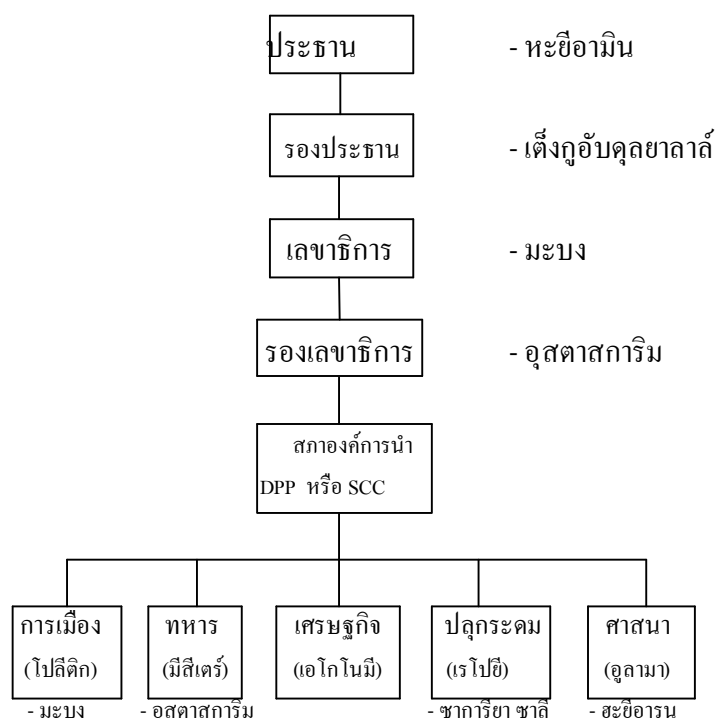
องค์กรนำสูงสุดของ BRN

คณะกรรมการบริหารสูงสุด/แกนนำ BRN รุ่นแรก ได้แก่ นายอับดุลกอยูม ประธาน (President) ดำรงตำแหน่งปี พ.ศ.๒๕๐๓-๒๕๐๔ , นายอาหมัด บง/มะ เป็นเลขาธิการ (Setiausaha

Agong), อุตสาหกรรม บินฮัสซัน เป็นรองเลขาธิการ, นายหะยีฮารัน สุหลง เป็นกรรมการและปี พ.ศ.๒๕๐๖ นายหะยีอาหมิน โต๊ะมีนา ได้รับเลือกเป็นประธาน BRN ขณะถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับความมั่นคง นับเป็นประธาน BRN คนที่สองและเริ่มจัดโครงสร้างบริหารภายในองค์กร โดยเรียกส่วนองค์กรนำหรือคณะกรรมการบริหารสูงสุดว่า DPP (Dewan Pimpinan Pusat = สภาองค์กรนำ)

สภาองค์กรนำ (DPP) ประกอบด้วย ตำแหน่งประธาน (President/เปรีชีเด็นท์), รองประธาน (Timbalan President/ติมบาแล เปรีชีเด็นท์), เลขาธิการ (Setiausaha Agong/ซือเตียฮูซารฮาร อาฆง), รองเลขาธิการ (Timbalan Setiausaha Agong/ติมบาแล ซือเตียฮูซารฮาร อาฆง) และ กรรมการ DPP (Ahli DPP/อะห์ลี ดิฟิฟิ หรือ Anggota DPP/องฆอตอ ดิฟิฟิ) ฝ่ายต่างๆ ดังแผนผังโครงสร้าง

โครงสร้างสภาองค์กรนำ

การสถาปนากองกำลังติดอาวุธ

ปี พ.ศ.๒๕๑๑ BRN สามารถจัดหาสมาชิกร่วมอุดมการณ์และอาวุธยุทโธปกรณ์ได้จำนวนมาก จึงได้จัดตั้งหน่วยทหารชื่อ “กองกำลังติดอาวุธปลดแอกปัตตานี” หรือแอ็บริพ (Angkatan Bersenjata Revolusi Patani : ABREP) เลียนแบบชื่อย่อของกองทัพแห่งชาติอินโดนีเซีย (ABRI : Angkatan Bersenjata Republik Indonesia) ขึ้นเมื่อ ๑๐ ต.ค.๒๕๑๑ ที่บริเวณเทือกเขาบูโด

ใกล้กับ บ./ต.กูโป๊ะบายะ อ.ยี่งอ จว.นราธิวาส มีกองกำลังติดอาวุธประมาณ ๑๒๕ คน หลังจาก BRN สามารถจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธได้แล้วได้จัดกำลังออกเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ๆ คือ

๑. กลุ่มเปาะเยะ/คือระ/บาเปาะอิคริส เคลื่อนไหวบริเวณเทือกเขาภูงจอนอง ม.๖ ต./อ. ศรีสาคร จว.นราธิวาส

๒. กลุ่มเปาะบุตตามัน/มะปีเยาะ สะดวา เคลื่อนไหวบริเวณเทือกเขาบูโด พื้นที่ จว. นราธิวาสและ จว.ปัตตานี

๓. กลุ่มเปาะวอไซ้ะ เคลื่อนไหวบริเวณเทือกเขาตะเว อ.สุโหงปาดี, อ.แว้ง จว.นราธิวาส จัดตั้งเครือข่ายมวลชน/แนวร่วม

ปี พ.ศ.๒๕๑๑ (บางหลักฐานข้อมูลระบุว่าปี ค.ศ.๑๙๖๘=พ.ศ.๒๕๑๒) BRN จัดตั้งองค์กรเครือข่ายแนวร่วมเยาวชน ปัญญาชน ใช้ชื่อว่าสมาพันธ์เยาวชนและนักศึกษาแห่งชาติปัตตานี หรือ IPPNP (Ikatan Pemuda dan Pelajar Nasional Patani: อีกาดัน เปอมุดอ ดัน เปอลายาร์ นาชีวันัล ปาตานี) อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ “ฝ่ายเยาวชน” (Pemuda)

ประวัติการก่อตั้ง มีนายมุฮัมมัด अबดุลลาห์ ร่วมกับสมาชิก ซึ่งเป็นนักศึกษาจาก ๓ จชต. ที่ไปศึกษาต่อที่อินโดนีเซียร่วมกันก่อตั้ง ช่วงเริ่มก่อตั้งใหม่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อว่า “สมาพันธ์เยาวชน นักศึกษาแห่งชาติมลายูปัตตานี” คำย่อ IPPNMP (Ikatan Pemuda Pelajar nasional melayu Patani) เป็น ศูนย์รวมของนักศึกษาจากภาคใต้ของประเทศไทยอยู่ที่เมืองบันดุง จังหวัดชวาตะวันตก อินโดนีเซีย ต่อมาปี พ.ศ.๒๕๑๓ จึงเปลี่ยนชื่อเป็นสมาคมนิสิตนักศึกษามุสลิมปัตตานีภาคใต้ของประเทศไทย ในอินโดนีเซียหรือ PMIPTI (Persatuan Mahasiswa Islam Patani Selatan Thailand Di Indonesia) จนถึงปัจจุบัน

ปี พ.ศ.๒๕๑๓ สมาชิกระดับนำของ BRN เกิดการแตกแยกภายใน สาเหตุเนื่องจากความขัดแย้งเกี่ยวกับอุดมการณ์การต่อสู้ระหว่างเต็งกูยาลาล์/อดุลย์ ณ สายบุรี กับ นายวันมูฮามมัด รอฟี/อาหมัด บง โดยนายเต็งกูยาลาล์ ไม่ยอมรับแนวคิดของกลุ่มหัวก้าวหน้าและอุดมการณ์ของ BRN ที่ต่อต้านลัทธิ/ระบบต่างๆ อย่างสุดโต่ง เช่น จักรวรรดินิยม, ระบบศักดินา,ทุนนิยม, เชื้อชาตินิยม/เหยียดสีผิว และไซออนิสต์ เป็นต้น รวมทั้งความไม่พอใจต่อบทบาทและทำทีนายหะยี อามีน ในที่สุดเต็งกูยาลาล์ จึงได้ลาออกจากขบวนการ BRN และได้ไปตั้งขบวนการใหม่ใช้ชื่อว่า BNPP ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น BIPP ความขัดแย้งดังกล่าวมีอิทธิพลเข้าสู่กองกำลังติดอาวุธ ทำให้กองกำลังติดอาวุธแตกแยกเป็น ๒ ฝ่าย คือ

๑. กลุ่มนายเปาะเยะ พบ.กองกำลังติดอาวุธนำกำลังประมาณ ๑๐๐ คน ไปขึ้นตรงต่อเต็งกูยาลาล์ ซึ่งเป็นประธานขบวนการ BNPP และเคลื่อนไหว/ปฏิบัติการอยู่ในห้วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ในระยะหลังกลุ่มนี้ไม่ได้รับความร่วมมือจากองค์กรผู้สนับสนุนจากต่างประเทศ ประกอบการ

สูญเสียผู้นำคนสำคัญ ๒ คน คือ เต็งกูยาลาลันนาเชร์ และเปาะเยะ ซึ่งเสียชีวิตเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๐ และ ๒๕๒๓ ตามลำดับทำให้ต้องยุติการเคลื่อนไหวลงในที่สุด

๒. กลุ่มนายเปาะบุดตามัน/มะปีเยาะ สะดากา และนายเปาะวอโชะ รอง ผบ.กกล.ติดอาวุธนำกำลังส่วนที่เคลื่อนขึ้นตรงต่อนายวันมุฮัมหมัด บง แกนนำ BRN คนเดิม และนายเปาะวอโชะ ได้รับการแต่งตั้งเป็น ผบ.กกล.ติดอาวุธ โดยจัดกำลังเป็น ๒ กลุ่มปฏิบัติการ คือ กลุ่มที่ ๑ รับผิดชอบ จว.นราธิวาส มีนายเปาะมูสดามัน/เปาะบุดตามัน/มะปีเยาะ สะดากา เป็นหัวหน้า (ควบคุมตำแหน่ง รอง ผบ.กกล.ติดอาวุธ) และกลุ่มที่ ๒ รับผิดชอบ จว.ยะลา มีนายเจ๊ะกูดึง ตะโละชูแม เป็นหัวหน้า เคลื่อนไหวในพื้นที่ ต.กรงปินัง อ.เมือง (ปัจจุบันเป็น อ.กรงปินัง) จว.ยะลา นอกจากนี้ยังมีกลุ่มย่อยอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มนายเปาะเลาะ เจ๊ะมู/เปาะมูสดากิน เคลื่อนไหวในพื้นที่ภูเขาบูโดฝั่งตะวันออก และกลุ่มนายโตะกาฮง/อาแว บูเก๊ะ เคลื่อนไหวในพื้นที่ภูเขาบูโดฝั่งตะวันตกปี พ.ศ.๒๕๑๘ (จากผลการประชุมของแกนนำ BRN ที่ อ.บาลังรัฐเคดาห์ มซ.เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๘) มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารองค์กรของ BRN รวมทั้งการเปลี่ยนชื่อเรียก “ผู้บัญชาการ” กองกำลังติดอาวุธ (ABREP/แอ็บบริพ) จากเดิมเรียกว่า “ฮูลู บาลัง บือซาร์” (Hulubalang Besar) เป็น “เป็งลิมา บือซาร์” (Penglina Besar) โดยมี นายเปาะบุดตามัน/มะปีเยาะ เป็น ผบ.กกล.ติดอาวุธ และนายเจ๊ะกู เป็ง/รอชะ บูราฮอ/เปาะนูซายาเลห์ เป็น รอง ผบ.กกล.ติดอาวุธ มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบฝ่ายต่างๆ ในส่วนของกองกำลังติดอาวุธ ภายใต้การกำกับดูแลของ “ฝ่ายทหาร หรือ “ยามล” (JAMIL= Melitir) ๓ ม.ค.๒๕๒๐ Һะยีการิม ในฐานะเลขาธิการและหัวหน้าฝ่ายทหาร BRN พร้อมด้วยกลุ่มผู้สนับสนุน ได้ก่อตั้งหน่วยปฏิบัติการแห่งกองทัพเยาวชนปัตตานี หรือเรียกย่อๆ ว่าโกฆัป (Komando Gerakan Operasi Angkatan Pemuda Patani ; KOGAP) เนื่องจากเล็งเห็นว่า กกล.ติดอาวุธขาดประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากวิกฤติความขัดแย้งของผู้นำ แต่ในทางกลับแล้วหน่วยนี้ถูกตั้งขึ้นมาเพื่อบ่อนทำลายและกำจัดฝ่ายที่เป็นคู่กรณี (ผู้สนับสนุนนายหะยีอาหมิน) ด้วยหน่วย KOGAP มีรูปแบบคล้ายเป็นหน่วยปฏิบัติการลับ มีนายอาหมัด/อาหามะ/เปาะซุมะ ชูบารือโย/มะ ปูโปะ (ภูมิลำเนาเดิม บ.ปูโปะ ม.๒ ต.รือเสาะออก อ.รือเสาะ จว.นราธิวาส) เป็นหัวหน้า และมีสมาชิกคนสำคัญ ได้แก่ นายลุกมาน อิสกานดาร์, นายไซนูมาน โครงสร้างการจัดประกอบด้วย กกล.ติดอาวุธ (เดิมมีชื่อย่อว่า ABREP แต่ถูกเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น ABRIP : Angkatan Bersenjata Republik Islam Patani แปลว่า กกล.ติดอาวุธสาธารณรัฐอิสลามแห่งปัตตานี), หน่วยปฏิบัติการในเมือง/หน่วยก่อวินาศกรรม (กูระบัน/GURBAN) และกลุ่มองค์กรแนวร่วมดังนี้

๑. กลุ่มแนวร่วมสตรีอิสลามปัตตานี หรือ เปอวีปา (Pelupur Wanita Islam Patani ; PEWIPA)

๒. กลุ่มปฏิวัติของนักการศึกษา/อูลามาแห่งชาติ หรือ ฆารูนา (Gerakan Revolusi

Ulama Nasional ; GARUNA)

๓. กลุ่มชาวนาหรือ เฆอรตอ (Gerakan Kaum Tani ; GERTA)

๔. กลุ่มชาวปัตตานี นราธิวาส ยะลา หรือ พี.เอ็น.วาย (Patani-Naratiwas-Yala ; P.N.Y.)

๕. กลุ่มนิสิตนักศึกษาแห่งชาติ หรือ เฆอรัมัน (Gerakan Mahasiswa Nasional ; GERMAN)

การก่อตั้งหน่วย KOGAP (โกทัป/โกมะ) ได้รับการคัดค้านจากกรรมการสภาองค์กรนำ (DPP) ในสายของนายหะยีอามิน และมีการประกาศไม่ยอมรับหน่วยงานนี้

๑๕ ก.ค.๒๕๒๐ นายหะยีอามิน ได้จัดการประชุมกรรมการสภาองค์กรนำ (DPP) ของ BRN ที่โรงเรียนมะอาหิดิล อุลุม (ปัจจุบันคือ ร.ร.เตรียมศึกษาวิทยา หรือปอเนาะจะรังบาตู/ปอเนาะจือแรบาตู บ.จือแรบาตู ถนนพญาเมือง ต.รูสะมิแล อ.เมือง จว.ปัตตานี) เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งภายใน โดยไม่ได้เชิญกรรมการ ๓ คนเข้าร่วมด้วย คือ นายหะยีการิม, นายอาหมัด ชูบารือโย และนายอาหมัด ชาริป ซึ่งที่ประชุมมีมติดังนี้.-

๑. ให้ถือว่าการจัดตั้งหน่วย KOGAP เป็น โมะมะ

๒. ให้ถือว่าการแต่งตั้งนายลูกมาน อิสกานดาร์ เป็นผู้ตรวจการณ์ทางการเมือง (Political Commissar) ของ กกล.ติดอาวุธ BRN ตามคำสั่งของนายหะยีการิม เลขานุการและหัวหน้าฝ่ายทหาร BRN เป็น โมะมะ

๓. ให้คงตำแหน่งของนายหะยีการิม เลขานุการ BRN ไว้จนกว่าจะมีการชี้แจงเหตุผลเสนอต่อสภาองค์กรนำต่อไป

๔. สภาองค์กรนำ (SCC/DPP) ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ต่อประธาน (นายหะยีอามิน)

๕. นายเปาะบุสตามัน และนายเจกูเป็ง ได้ลาออกจากตำแหน่งสำคัญใน กกล.ติดอาวุธ และได้มีการแต่งตั้งให้ นายอาบูบกาตาร์/โต๊ะครูฮามิ/บาบอมิ เป็น ผบ.กกล.ติดอาวุธคนใหม่

จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้สมาชิกระดับนำของ กกล.ติดอาวุธ และหน่วยปฏิบัติการในเมืองที่สนับสนุนนายหะยีการิม อาทิ นายไชนุนมาน/ไชนุง ยะบะ, นายมาซารี ซาวารี, นายโซเฟียน ซาวารี, นายอิสเฮาะ สะสามะ, นายอาซิช นัคตะบิง, นายสระรี ยะบะ, นายลูกมาน อิสกานดาร์, นายเจ๊ะมูดอ ตะมะยุง, นายเจกูเป็ง, นายเจ๊ะกูบกาตาร์/บือราเฮง ยะยือริ และสมาชิกอาวุโส ได้แก่ นายอาเล็ง สะสามะ, นายอาหมัด ชูบารือโย และนายอาหมัด ชาริป (กรรมการสภาองค์กรนำ-DPP) ไม่พอใจและไม่เห็นด้วยกับท่าทีที่แข็งกร้าวของนายหะยีอามิน และกรรมการสภาองค์กรนำที่สนับสนุนนายหะยีอามิน

๑๐ ต.ค.๒๕๒๒ นายเปาะบุสตามัน (ตัวแทน กกล.ติดอาวุธ/ABRIP), นายไชนุนมาน/ไชนุง ยะบะ (ตัวแทนหน่วย KOGAP) และนายมาซารี/สะอารี ซาวารี (ตัวแทนหน่วยปฏิบัติการใน

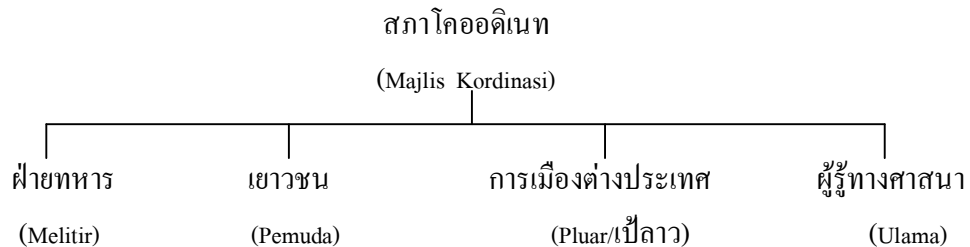
เมืองหรือหน่วยกูรบาน-GURBAN) ได้ทำความตกลงในความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติความขัดแย้งภายใน โดยร่วมกันจัดตั้งคณะปฏิวัติเพื่อยึดอำนาจภายในขบวนการ BRN เรียกว่า สภาปฏิวัติภายในหรือเรียกย่อๆ ว่า “มาเกรัด” (Majlis Gerakan Revolusi Dalam : MAGERAD) ประกาศยึดอำนาจภายในขบวนการและยกเลิกสภาองค์การนำ/สภาสูงสุด (DPP) ที่มีนายหะซียามิน เป็นประธานอยู่ และแต่งตั้งให้นายหะซียากิม เป็นประธานสภา MAGERAD พร้อมกับแต่งตั้งกรรมการสภา MAGERAD ให้รับผิดชอบฝ่ายต่างๆ เพื่อบริหารงานภายในขบวนการ BRN ต่อจากสภา DPP ชุดเดิมที่ถูกยึดอำนาจ โดยยังคงยึดถือธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.๒๕๑๘

กำเนิด BRN Co-ordinate

ปี พ.ศ.๒๕๒๒ นายหะซียามิน ประธาน BRN ได้นำผู้ร่วมอุดมการณ์/ผู้สนับสนุนแยกไปจัดตั้ง “คณะกรรมการประสานงาน” เรียกว่า “สภาโคออดิเนท” หรือ “สภาโคออดินาซี” (Majlis Kordinasi) หรือ “BRN Co-ordinate” โดยมีผู้สนับสนุนคนสำคัญ คือ

๑. นายอาหมัด ซามุดดิน เป็นเลขานุการ
๒. นายซาการียา ซาลี (ถูกสังหารเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๒)
๓. นายอาหมัด มายิด/หะซิมะ นาประดู่/หะซิมะ กอลิ/โต๊ะครูนาประดู่
๔. นายหะซียอับดุลเราะห์มาน อาหมัด/โต๊ะครูฟอมัง
๕. นายอับดุลลาเต๊ะ/ลาเต๊ะ มะนอร์ (ชื่อจริงนายแวเต๊ะ หะซียะฮามะ เจ้าของ ร.ร.เตรียมศึกษาวิทยา/ปอเนาะจะรังบาดู ถ.พญาเมือง ม.๕ ต.รูสะมิแล อ.เมือง ปัตตานี พ่อตานายแวคือรามมะมิงจิ ประธานคณะกรรมการประจำจังหวัดปัตตานี)

โครงสร้างสภาโคออดิเนท ของนายหะซียามิน โต๊ะมีนา (ช่วงเกิดวิกฤติความขัดแย้งภายในขบวนการ BRN)

หมายเหตุ Pluar (เป่ลาว) = Politik Luar Negeri = การเมืองต่างประเทศ

ทางฝ่ายสภาปฏิวัติภายใน (MAGERAD) ได้ขอเจรจาทำความตกลงกับฝ่ายสภาโคออดิเนทของนายหะซียามิน แต่ฝ่ายสภาโคออดิเนทปฏิเสธ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่มีตัวแทนของหน่วย

KOGAP เข้าร่วมด้วยการเจรจาจึงต้องเลื่อนออกไป หลังจากนั้นในปีเดียวกัน (ปี พ.ศ.๒๕๕๒) แกนนำของฝ่ายสภาโคออดิเนท ถูกสังหารจำนวน ๒ คน คือนายอาหมัด ซามุดดินและนายซาคารียา ซาลิ ซึ่งนายหะยีอามิน กล่าวหาว่าเป็นผลงานของหน่วย KOGAP และหน่วยปฏิบัติการในเมือง (GURBAN) ของนายหะยีการิม ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าวยิ่งทำให้ความขัดแย้งของทั้งสองฝ่ายบานปลายมากยิ่งขึ้น ต่อมานายอับดุลเลาะ กรือเซะ และนายกอเคร์ มายอ ซึ่งเป็นแกนนำคนสำคัญของหน่วยปฏิบัติการในเมือง (GURBAN) ก็ถูก จนท.ตร.ไทยจับกุมพร้อมหลักฐานตราประทับสัญลักษณ์หน่วย GURBAN ทั้งสองถูกศาลตัดสินจำคุกคนละ ๒๕ ปี แต่นายอับดุลเลาะ กรือเซะเสียชีวิตระหว่างต้องโทษจำคุกอยู่ในเรือนจำได้นาน ๒ ปี

การประชุมเพื่อความสมานฉันท์

ปี พ.ศ.๒๕๒๑ กองบัญชาการกองกำลังติดอาวุธ (MB) ได้จัดประชุมเพื่อหาแนวทางในการยุติปัญหาภายในเรียกว่า “ที่ประชุมกองบัญชาการใหญ่” หรือ M๑B (Majlis Mesyuarat Merkas Besar) โดยเชิญทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม คือ ฝ่ายนายหะยีอามินและนายหะยีการิม รวมทั้ง ผบ.กองกำลัง ติดอาวุธ เขต ๑, ๒ และ ๓ เพื่อปรองดองและสมานฉันท์ แต่นายหะยีอามิน ไม่ได้ส่งสมาชิกเข้าร่วมประชุมตามกำหนดการที่วางไว้ และตัวแทนของนายหะยีอามิน ได้มาถึงหลังการประชุมเรียบร้อยแล้ว โดยมาแจ้งให้ทราบว่าจะไม่เข้าร่วมประชุมในกองบัญชาการใหญ่ แต่ขอให้จัดประชุมในหมู่บ้าน ทางกองบัญชาการจึงได้ส่งกำลังติดอาวุธไปพบตัวแทนเพื่อเชิญเข้าประชุม เพราะสภาพภายในหมู่บ้านไม่เอื้ออำนวย ผลสุดท้ายตัวแทนของนายหะยีอามิน จำนวน ๑ คน ได้ตกลงเข้าร่วมประชุมที่กองบัญชาการใหญ่ (M๑B) การประชุมปรึกษาหารือระหว่างตัวแทน M๑B (นายรอชะ บูราสอ/นุซายาเลล อับดุลเราะมาน/เปาะคูวอ/เจ๊ะกูเป็ง รอง ผบ.สูงสุด) กับตัวแทนของนายหะยีอามิน นั้น กลับทวีความขัดแย้งมากยิ่งขึ้น เนื่องจากไม่ยอมรับนายหะยีการิมและไม่ยอมรับข้อเสนอในการปรองดองกันระหว่างนายหะยีการิมกับนายหะยีอามิน ทำให้การประชุมระหว่าง M๑B กับตัวแทนของฝ่ายนายหะยีอามิน ประสบความล้มเหลว จึงทำให้กองกำลังติดอาวุธจำนวน ๑๑ คน ภายใต้การนำของนายมะ ชารีกัต/มะ ชาแระกะ ซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่เขต ๓ และกองกำลังเขต ๑ จำนวน ๕ คน โดยการนำของนายบาบอมิ/โต๊ะครูฮามิ/เจ๊ะกูมิ/อาบูบาภา ได้วางอาวุธหลบหนีติดตามนายหะยีอามินไปอยู่ มช.

อนึ่ง นายบาบอมิฯ เป็นอดีตโต๊ะครูปอเนาะแลกาวะ/ปอเนาะกูแบบ้วยอ ปัจจุบันยกฐานะและเปลี่ยนชื่อเป็น ร.ร.อัลอิสลามียะห์ ต.คลองไหม่ อ.ยะรัง จว.ปัตตานี อยู่ภายใต้การบริหารงานของนายหะมะดารี สะมะแอ/บาบอมะดารี (๓-๕๔๑๐-๐๐๓๓๒-๕๖-๕) อายุ ๕๕ ปี/๕๒ บ้านเลขที่ ๒๓๐ ม.๑ บ.โคกหญ้าคา ต.คลองไหม่ อ.ยะรัง ซึ่งเชื่อว่าเป็นหนึ่งในแกนนำระดับสูง (DPP) ของ BRN Co-ordinate ในปัจจุบันด้วย นอกจากนั้น นายบาบอมิฯ ยังเป็นพ่อตาของ

นายสักการียา ยูโซ๊ะ/อุสตาซยา อดีตครูสอนศาสนา ร.ร.อัลอิสลามียะห์ฯ ที่เป็นหนึ่งในแกนนำผู้ก่อเหตุรุนแรงที่เสียชีวิตที่มีสยิดกรือเซะ จากเหตุการณ์โจมตีจุดตรวจ/ฐานปฏิบัติการของ จนท.พร้อมกันหลายจุดในพื้นที่ ๓ จชต. เมื่อ ๒๘ เม.ย.๒๕๔๑ หรือที่รู้จักกันในกรณี “เหตุการณ์มัสยิดกรือเซะ”

สรุปมติที่ประชุม M๑B ประกอบด้วย

๑. สนับสนุนความพยายามในการปรองดองตามมติของที่ประชุม M๑B
๒. ยอมรับผู้นำทางทหารและกองกำลังติดอาวุธ (แอ็บริพ) ของทุกเขตงานกองโจร (DAG/คะ) ให้รวมกันเป็นเอกภาพภายใต้ผู้นำของขบวนการที่ถูกต้องชอบธรรม

๓. สนับสนุนแถลงการณ์ (Kertas Putih) ของเลขาธิการ BRN (นายหะยีการิม บินฮาซัน)

ปี พ.ศ.๒๕๒๓ ซึ่งเป็นช่วงระหว่างเกิดวิกฤติความขัดแย้งในขบวนการ BRN มีช่วงชิงอำนาจ และพยายามกำจัดผู้สนับสนุนของฝ่ายที่เป็นคู่ขัดแย้ง บางครั้งแต่ละฝ่ายจะใส่ร้ายป้ายสี และกลั่นแกล้งโดยเปิดเผยพฤติกรรมของอีกฝ่ายให้ จนท.จับกุม ประกอบกับมีการปล่อยข่าวว่า จนท.จะลอบสังหาร นายหะยีอาหมิน ทำให้นายหะยีอาหมินไม่มั่นใจในความปลอดภัย และหลบหนีไปอยู่ มช. โดยอาศัยอยู่ที่เมืองโกตาบารู กลันตัน มช.จนกระทั่งเสียชีวิตในปี พ.ศ.๒๕๔๔ นอกจากนี้ยังมีแกนนำคนอื่นๆ ที่หลบหนีไปอยู่ มช.ในเวลาใกล้เคียงกัน อาทิ นายสาแม็ง กือแด/อับดุลเราะห์มาน อาหมัด/โตะครูพ้อมัง

ปี พ.ศ.๒๕๒๓ นายหะยีการิม บินฮาซัน ได้จัดตั้งคณะกรรมการเลขาธิการพรรค หรือ “ยาซา” (Jamaah Setia usaha Agong : JASA) แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาภายในได้สำเร็จ ในที่สุดก็ต้องยุบเลิกคณะกรรมการดังกล่าวในอีก ๓ ปีต่อมา

ปี พ.ศ.๒๕๒๖ นายหะยีการิม ในฐานะประธานคณะกรรมการเลขาธิการพรรค (JASA) ประกาศยุบหน่วยงานนี้ และได้ผลักดันให้จัดตั้งหน่วยงานใหม่เรียกว่า “คณะกรรมการประสานงานและแก้ไขปัญหาของพรรค” หรือ “คณะกรรมการ ๔ P” (Komiti Penye Panggaan Permasalahan Parti : KPPPP) โดยให้นายอาหมัด/เปาะซุมะ ชูบารือโย/เปาะซุมะ ปูโปะ และนายเจ๊ะมูดอ ตะมะยุง เป็นประธานและรองประธานตามลำดับ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาตลอดจนได้เรียกร้องให้นักต่อสู้หันกลับไปยึดถือหลักการตามธรรมนูญปี พ.ศ.๒๕๑๘

แต่ในที่สุดนายอาหมัด/เปาะซุมะ ชูบารือโย/เปาะซุมะ ปูโปะ ได้สมคบกับพวกหักหลัง นายหะยี การิม เพื่อขัดขวางไม่ให้ขึ้นมาเป็นอำนาจอีก โดยได้จัดตั้งสมัชชาแห่งชาติ หรือ Kongres Nasional ขึ้นเพื่อให้ทุกหน่วย/ฝ่ายมีสิทธิ์และอิสระในการเลือกผู้นำและกำหนดอนาคตทางการเมืองและการทหารของ BRN ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการกำเนิด BRN Congress ในเวลาต่อมา

การประชุมสมัชชาแห่งชาติครั้งแรกกับการกำเนิดของ BRN Congress

๑๐ ก.พ.๒๕๒๗ (บางข้อมูลระบุ ๑๐ เม.ย.๒๕๒๗) BRN ได้จัดประชุมสมัชชาแห่งชาติ

หรือ Kongres Nasional ขึ้นเป็นครั้งแรก ทุกหน่วยงานได้ส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุมอย่างพร้อมเพรียงกัน ยกเว้นแกนนำบางคน เช่น นายหะยีการิม ไม่ได้เข้าร่วมประชุม ซึ่งตามข้อบังคับกำหนดไว้ว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมประชุมไม่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง รวมทั้งไม่มีการเสนอชื่อเพื่อคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ด้วย (นายหะยีการิม จึงไม่ได้รับการเลือกตั้งในตำแหน่งใดๆ ที่ประชุมจึงเลือกตั้งผู้นำคนใหม่ ปรากฏว่าได้นายรอซะ บูราสอ/เปาะนุชยาเล/นุชยาเล อับดุลเราะมาน/เง๊ะกูเบ็ง เปาะตูวอ/ปะจูแม เป็นเลขาธิการ และนายบาฮารุดดิน อาชี เป็นรองเลขาธิการ โดยให้ดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี นับตั้งแต่นั้นมาจึงมีการเรียกขานการใหม่ว่า BRN Congress (หรือ BRN Kongres) พร้อมกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (UUD) ของ BRN จากฉบับเดิม/ฉบับแรกปี ค.ศ.๑๙๗๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) เป็นฉบับแก้ไขปี ค.ศ.๑๙๘๔ (พ.ศ. ๒๕๒๗) และปรับปรุงโครงสร้างบริหารงานใหม่

กกล.ติดอาวุธ “แอ็บริฟ บีทรอน”

ปี พ.ศ.๒๕๒๗ BRN Congress ได้จัดตั้งองค์กรสงเคราะห์สมาชิก กกล.ติดอาวุธ ในช่วงแรกใช้ชื่อว่า “แอ็บริฟ บีทรอน (ABRIP BITRON) หรือองค์กรอุปถัมภ์ กกล.ติดอาวุธอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการฝ่ายสวัสดิการสังคม ต่อมาปี พ.ศ.๒๕๓๑ ภายหลังการประชุมสมัชชาแห่งชาติครั้งที่ ๒ ได้ถูกโอนมาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการฝ่ายทหารและการข่าว พร้อมกับเปลี่ยนชื่อเป็น “แอ็บริฟ เซอเตีย” (กกล.ติดอาวุธผู้รักดี) จนถึงปัจจุบัน บทบาทและการดำเนินงานองค์กรนี้คล้ายกับ “องค์กรทหารผ่านศึก” มีสมาชิกที่มาจากอดีตสมาชิก กกล.ติดอาวุธที่เคยปฏิบัติงานในพื้นที่รวมทั้งสมาชิกผู้ทุพพลภาพ (ได้รับบาดเจ็บขณะปฏิบัติงานจนพิการ เช่น เหยียบกับระเบิดขาขาด เป็นต้น) ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถและทำคุณประโยชน์ให้กับกลุ่มเป็นอย่างมาก ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการตั้งหน่วยจึงมุ่งเน้นให้เห็นความสำคัญของการเป็นสมาชิก คือ แสวงหาและรวบรวมสมาชิก (อดีต กกล.ติดอาวุธที่ออกจากป่าไปอยู่ มช.) เพื่อที่จะทราบว่ามีสมาชิกเหล่านั้นยังคงจงรักภักดีต่อกลุ่มอยู่หรือไม่ จะได้ให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการและความเป็นอยู่ของสมาชิกต่อไป ปัจจุบัน (ปี พ.ศ.๒๕๕๑) มีนายยาปาดาเยห์/มะลาเลเซ็ง ลูกสิงโต แกนนำ BRN Congress เป็นหัวหน้ารับผิดชอบกำกับดูแลการบริหารงานขององค์กร การบริหารองค์กรมีฝ่ายการเงิน หรือฝ่ายเศรษฐกิจ (Ekonomi) ฝ่ายส่งกำลังบำรุง (Lujistik) ฝ่ายตรวจสอบ หรือการข่าว (Redastik) และมีการแบ่งเขตรับผิดชอบ เพื่อควบคุมดูแลสมาชิกที่อาศัยอยู่ในแต่ละพื้นที่ของมาเลเซีย รวมทั้งมีการคัดเลือกหัวหน้าและคณะทำงานรับผิดชอบในแต่ละเขตต่างๆ ของ มช. เช่น กัวลาลัมเปอร์, รัฐตรังกานู, รัฐเปรัก, รัฐเคดาห์, รัฐกลันตัน

การประชุม สมัชชาแห่งชาติ (Kongress Nasional) ครั้งที่ ๒

๓ ก.ย.๒๕๓๑ BRN Congress ได้ประชุมสมัชชาแห่งชาติครั้งที่ ๒ ขึ้นที่เมือง อีโปห์ รัฐเปรัก มช. สำคัญของการประชุมประกอบด้วย การประเมินผลงานในรอบ ๔ ปี ที่ผ่านมา

การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญของขบวนการ (BRN Congress) ฉบับปี พ.ศ.๒๕๒๗ (ค.ศ.๑๙๘๔) โดยให้มีผลบังคับใช้ธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่ ๖ ก.ย.๒๕๓๑ การหารือเกี่ยวกับการดำเนินการของขบวนการ ที่ประชุมมีมติให้ดำเนินการในการเจรจาผลักดันให้ BRN กลับมารวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวให้จงได้ และมีมติให้แต่งตั้ง นายรอชะ บูราสอ/เจ๊ะกูเป็ง เป็นเลขาธิการ (Setiausaha Agong) ต่อไป โดยมีนายเจ๊ะมูดอ ตะมะยูง/มุขติ มะห์มูด เป็นประธาน (Presiden) รวมทั้งมีการปรับปรุงเปลี่ยนโครงสร้างการจัดของขบวนการด้วย

ความพยายามในการปรองดองของ BRN แต่ละฝ่าย

๑๖ ธ.ค.๒๕๓๒ BRN CO-ordinate โดยมีหะยีอามิน โต๊ะมีนา ร่วมกับ BRN Ulama โดยมีนายหะยี การิม บินฮาซัน ได้นำเจรจากับนายรอชะ บูราสอ/เจ๊ะกูเป็ง/เปาะนูชาเยล แห่ง BRN Congress เพื่อหาข้อยุติในการรวม BRN ในมัสยิดกลางเมืองโกตาบารู รัฐกลันตัน มข. และได้ยื่นเงื่อนไขในการเจรจาดังนี้

๑. ให้ยุบสภาคณะกรรมการของ BRN Congress
๒. กองกำลังติดอาวุธต้องไม่ฝึกฝฝ่ายใด
๓. การเจรจาต้องดำเนินการอย่างราบรื่น
๔. การเจรจาต้องไม่พุดกระทบองค์การของแต่ละฝ่าย
๕. ยกเลิกอุดมการณ์ชาตินิยม

๖. BRN Congress ต้องให้อภัยความผิดของนายมะละ สะ และ ผนบ.ม.๓ ต.สาวอ อ.เรือสะเง จว.นราธิวาส (ถูกยิงเสียชีวิตปี พ.ศ.๒๕๓๖) นายออรัง เจาะบองอ ผนบ.ม.๕ ต.เขาตูม อ.ยะรัง จว.ปัตตานี (ถูกยิงเสียชีวิตปี พ.ศ.๒๕๔๐)

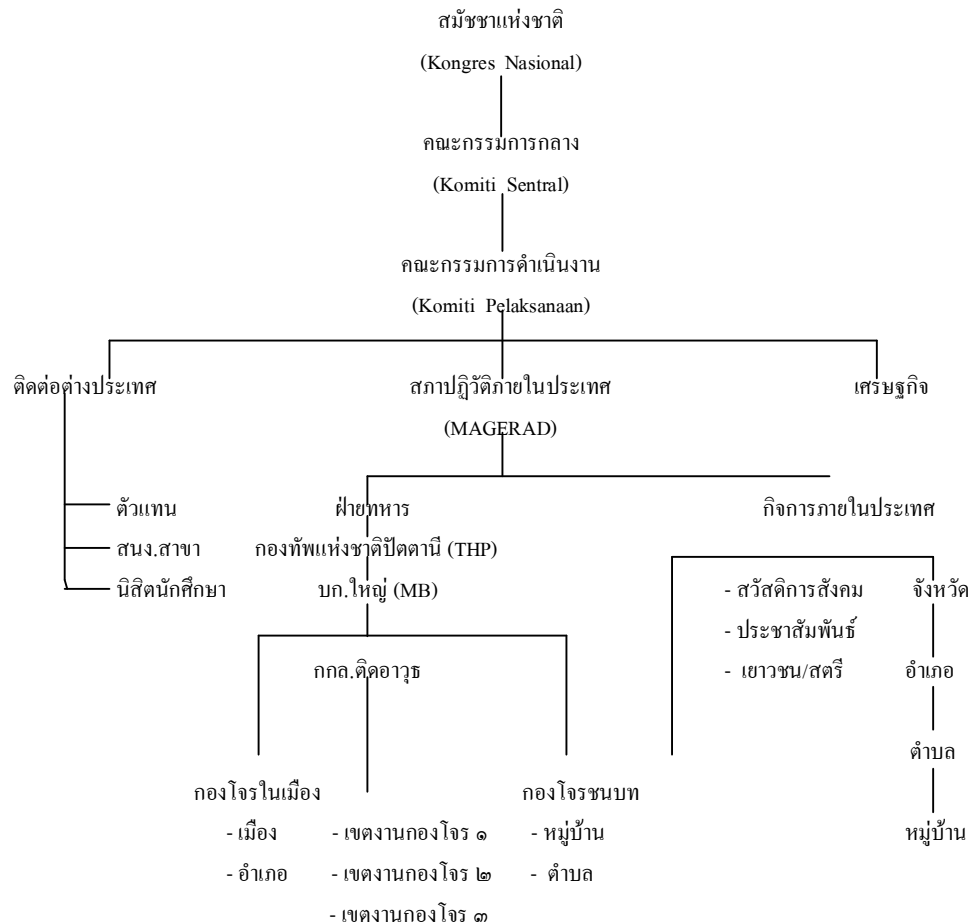
เงื่อนไขทั้งหมดได้รับการปฏิเสธจาก BRN Congress พร้อมกับเรียกร้องให้แต่ละฝ่ายยึดถือตามธรรมนูญปี พ.ศ.๒๕๑๙ เป็นบรรทัดฐานในการเจรจา แต่ก็ได้รับการปฏิเสธจาก นายหะยีอามิน และนายหะยีการิม

ปี พ.ศ.๒๕๓๓ นายเปาะนูชา ยาลิล ประธาน BRN Congress ได้เชิญอดีตแกนนำ BRN ได้แก่ นายหะยีอับดุลเราะห์มาน/โต๊ะครูพ้อมิง, นายหะยีมะ นาประคู้ และ นายหะยีการิม มาปรึกษาหารือเพื่อหาข้อยุติในการรวม BRN ให้เป็นเอกภาพ นอกจากนั้นยังได้เชิญ นายหะยีอามิน ประธาน BRN CO-ordinate มาร่วมประชุมปรึกษาหารือด้วย แต่ปรากฏว่า นายหะยีอามิน ได้เสนอเงื่อนไขหลายข้อและอีกฝ่ายไม่สามารถรับได้ จึงทำให้ BRN ไม่สามารถรวมตัวให้เป็นเอกภาพดังเดิมได้ สำหรับ PULO ได้ส่งนายหะยี สะมะแอ ทำน้า เป็นตัวแทนเข้าประชุมได้ตกลงที่จะร่วมมือกัน ส่วนขบวนการ BIPP (เดิมชื่อ BNPP) โดยนายซอและ อานัส ผู้ประสานงานต่างประเทศ ก็ตกลงที่จะร่วมมือด้วย แต่ขอให้ปรับกำลังฝ่ายบริหารและฝ่ายกองกำลังให้เรียบร้อยเสียก่อน สรุป

แล้วคงเหลือแต่ BRN CO-ordinate ที่ยังไม่ได้ตกลงหรือมีแนวความคิดที่จะรวมตัวเป็นหนึ่งเดียว

๒๓ ก.พ.๒๕๓๔ BRN Congress ได้จัดประชุมสมัชชาแห่งชาติ (Kongress Nasional) ครั้งที่ ๓ ที่ กรุงกัวลาลัมเปอร์ มข. ผลการประชุมมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของ BRN Congress ดังนี้

โครงสร้าง BRN Congress (หลังการประชุมสมัชชาแห่งชาติ ๑ ก.พ.๒๕๓๔)

สถานภาพ BRN ภายหลังเกิดความแตกแยกในขบวนการ

จากความเป็นมาของ BRN ดังกล่าวข้างต้นพอที่จะวิเคราะห์ได้ว่า BRN ได้มีการแตกแยกออกเป็น ๓ ฝ่ายหลักๆ คือ

๑. BRN สายหะซียามิน โต๊ะมีนา หรือ BRN CO-ordinate หรือ BRN (ไม่มีคำเรียกต่อท้าย) มีนายหะซียามิน โต๊ะมีนา เป็นแกนนำ ภายหลัง BRN แตกแยกกลุ่มนี้มีกองกำลัง/กำลังติด

อาวูรที่ยังจงรักภักดีเข้าร่วมด้วยเพียงไม่กี่คน ในช่วงแรกไม่ค่อยปรากฏข่าวสารการเคลื่อนไหวในประเทศไทยที่ชัดเจนมากนัก จนทำให้ดูเหมือนว่าเป็นกลุ่มที่ไม่มีบทบาทในการก่อการร้ายแล้ว แต่จากข่าวสารและสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ทำให้ทราบว่ากลุ่มนี้ยังคงมีการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง สืบทอดอุดมการณ์ต่อสู้จากชนรุ่นหนึ่งไปสู่ชนในรุ่นหนึ่ง มีการฟื้นฟูองค์กรโดยใช้สถานศึกษาอิสลาม (ปอเนาะ/โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา) เป็นแหล่งบ่มเพาะอุดมการณ์ และสร้างเครือข่ายแนวร่วมในหลายๆ หมู่บ้าน รวมทั้งการฝึกเยาวชนและสถาปนากองกำลังในรูปแบบกองโจรอย่างลับๆ จนกระทั่งเมื่อทุกอย่างมีความพร้อมจึงได้มีการปฏิบัติการทางทหาร/ก่อเหตุรุนแรงอยู่ในปัจจุบัน

๒. BRN สายสภาองค์กร/สมัชชาแห่งชาติ หรือ BRN Congress ถือกำเนิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ซึ่งสมาชิกระดับแนวหน้าส่วนใหญ่เป็นผู้นำด้านการทหาร/กองกำลังของ BRN เดิมมี นายรอชะ บูราสอ/เปาะนูชา ยาเลล/เจ๊ะกูเป็ง นายเจ๊ะมูดอ ตะมะยูง เปาะนูสตามัน อาหมัด ชูบารือโย/มะ ปะโปะ เปาะดาเยห์/มะลาเซ็ง ลูกสิงโตเป็นแกนนำคนสำคัญ และมีสมาชิกกองกำลังติดอาวุธส่วนใหญ่เข้าร่วมด้วย ปัจจุบันหลังจากนายเจ๊ะกูเป็ง เสียชีวิตมีข่าวสารว่า นายเจ๊ะกูมะ/มะโลลง/อาบูบัสรอ/บัสรี ดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการแทน

๓. BRN สายหะยีการิม หรือ BRN-Ulama (หมายถึง BRN สายผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนา/โต๊ะครู) มีนายหะยีการิม บินฮาซัน/อาบูหมัสวัน เป็นแกนนำ ภายหลังจากไม่ประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหายาภายในอันเนื่องมาจากวิกฤติความขัดแย้งของผู้นำในขบวนการ BRN และถูกลดบทบาทจนไม่มีอำนาจในการนำ จึงหันมาเคลื่อนไหวเน้นหนักด้านการเมืองและด้านศาสนา (ปลุกระดม/โฆษณาชวนเชื่อ) แต่ไม่ค่อยมีชื่อเสียงและมีบทบาทมากนัก ต่อมาอดีตแกนนำ BRN คนอื่นๆ ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศาสนา/โต๊ะครู ได้ร่วมกับสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศาสนาจากขบวนการอื่นๆ ก่อตั้งเป็นองค์กรอิสระเรียกว่า สภาผู้ทรงคุณวุฒิอิสลามปัตตานี (Majlis Ulama Islam Patani) หรือกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนาแห่งปัตตานี (Gerakan Ulama Patani : GUP) นำโดยนายสาเม็ง กือแต/หะยีอัปดุลเราะมาน อาหมัด/โต๊ะครู พ่อมิ่ง ดำเนินกิจกรรมโดยวางตัวเป็นกลางและสนับสนุนทุกขบวนการ ส่วนนายหะยีการิม เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจล้มเหลว เมื่อ ๒๕ ธ.ค.๒๕๓๕ ที่ มช.

ในบรรดา BRN ทั้ง ๓ ฝ่าย ตั้งแต่ช่วงแรกหลังเกิดวิกฤติความขัดแย้งเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๐ เป็นต้นมา ถือได้ว่า BRN Congress โดยการนำของนายรอชะ บูราสอเจ๊ะกูเป็ง/เปาะนูชา ยาเลล นายเจ๊ะมูดอ ตะมะยูง และเปาะนูสตามัน/มะปีเยาะ สะดากา สามารถรวบรวมกองกำลังติดอาวุธทั้งหมด และแกนนำส่วนใหญ่เคยดำรงตำแหน่งอยู่ในฝ่ายทหาร จึงมองดูเหมือนว่ากลุ่มนี้มีบทบาทด้านการทหารมากที่สุด

ในขณะที่ BRN Co-ordinate หรือ BRN (ไม่มีคำต่อท้าย) กลุ่มที่ก่อเหตุในปัจจุบัน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ยึดถือโครงสร้างเดิม (สภาองค์กรนำ/DPP) ถูกเข้าใจว่าไม่มีบทบาทการเคลื่อนไหวแล้ว เพียงแต่ยังคงมีการเคลื่อนไหวอยู่โดยเน้นหนักด้านการเมือง และอาจมีการปฏิบัติการด้านการทหาร (ก่อเหตุร้าย/ก่อวินาศกรรม) บ้างเป็นครั้งคราวแต่ในความเป็นจริง กลุ่มนี้ยังคงมีบทบาทสำคัญและได้ดำเนินการงานการเมืองภายในประเทศ (พื้นที่ จชต.) สร้างเครือข่ายมวลชนแนวร่วมมาอย่างต่อเนื่อง และถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีบทบาทมากที่สุดในการก่อเหตุความรุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยมีการฟื้นฟู/สร้างกองกำลังของตัวเองขึ้นมาใหม่ที่เรียกว่า “กองกำลังดัจรี” ของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในปัจจุบัน ส่วน BRN Ulama เชื่อว่าได้ยุติการเคลื่อนไหวและยุบสลายกลุ่มไปแล้ว ส่วนนายสาแม็ง กือเต/หะยือับดุลเราะมาน อาหมัด/โต๊ะครูฟอมัง ซึ่งเคยทำตัวเป็นอุลามาสตรีไม่สังกัดกลุ่ม ขบวนการใด แต่ในห้วงระยะหลัง (ก.พ.๕๑) มีข่าวว่าได้หันกลับมาสนับสนุนกลุ่ม BRN Co-ordinate หลังจากนั้นไม่นาน โต๊ะครูฟอมังก็เสียชีวิตด้วยโรคเนื้องอกที่รัฐตรังกานู มข. เมื่อ ๔ มี.ค.๕๑

กลุ่ม BRN ถือว่ากลุ่มของตนเองเป็นพรรคการเมืองหนึ่งที่ต่อสู้ด้วยแนวทางการเมือง และต่อสู้ด้วยอาวุธ โดยขนานนามว่าเป็น Parti Kader (ปาร์ตี กาดร์) หมายถึง พรรค (ขบวนการ) ของผู้เชี่ยวชาญ ปัญญาชน และนักการทหาร

อุดมการณ์ของ BRN มีแนวคิดแบบ “สังคมนิยมอิสลาม” (Islamic socialism) ซึ่งมีชื่อเรียกแนวคิด/อุดมการณ์เป็นคำนิยม/ชื่อเฉพาะเรียกว่า “นาโซซี” ผู้ริเริ่มแนวคิด “นาโซซี” คือ นายอาหมัด บง/มะ บง ซึ่งเป็นแนวคิดผสมผสานระหว่างแนวคิดของลัทธิคอมมิวนิสต์กับแนวคิดตามหลักการอิสลามเชื่อว่า “ชาตินิยม ศาสนาอิสลามและลัทธิคอมมิวนิสต์สามารถอยู่ร่วมกันได้” ปรัชญาการต่อสู้หรือปรัชญาญิฮาดที่กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงนำมาใช้ในการอบรมปลูกฝังแนวความคิดแก่สมาชิกในปัจจุบัน เป็นปรัชญาการต่อสู้ของขบวนการ BRN ซึ่งประกอบด้วย ๓ หัวข้อหลัก คือ หลักการ (Asas/อาซะห์), นโยบาย (Dasar/ดาซาร์) และจุดมุ่งหมาย (Tujuan/ตูยฺแวน)

๑. หลักการ (Asas) ยึดถือหลักการอิสลามและหลักศรัทธา (อิหม่าม) ในความหมายของคำว่า อิสลามคือ กัมกราบและการยอมจำนนต่อพระผู้เป็นเจ้า (อัลเลาะห์) ส่วนหลักศรัทธาคือ มีความเชื่อมั่นอย่างจริงใจ ยอมรับด้วยวาจา และปฏิบัติด้วยอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย เมื่อผสมผสานอิสลามกับศรัทธาจะเกิดความเชื่อมั่นศรัทธาและการประพฤติปฏิบัติ

๒. นโยบาย (Dasar) ประกอบด้วย เอกภาพ (Kesatuan) เสรีภาพ (Kebebasan) และความยุติธรรม (Keadilan)

๒.๑ เอกภาพ ประกอบด้วย เอกภาพภายใน และเอกภาพภายนอก

๒.๑.๑ เอกภาพภายใน คือ เอกภาพภายในองค์กรเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๒.๑.๑.๑ เอกภาพในอุดมการณ์ หมายถึง ต้องมีอุดมการณ์เดียวกัน เพื่อ

เป้าหมาย : ปัตตานีเป็นเอกราช สังคมมีความเป็นธรรมและสงบสุข สถาปนากฎหมายอิสลาม (ชารีอะห์)

๒.๑.๑.๒ เอกภาพในการชี้นำบังคับบัญชา แก่นำสูงสุดคือ “อูลูล อัมร” (บรรดาผู้นำ) ควรจะมาจากกลุ่มชนของพวกเขาเอง ต้องเชื่อฟังและภักดีต่อ “อูลูล อัมร”

๒.๑.๑.๓ เอกภาพในการปฏิบัติ มีการตัดสินใจร่วมกัน ปฏิบัติร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกัน

๒.๑.๒ เอกภาพภายนอก คือ เอกภาพในสังคม ภายใต้หลักการ “วะห์ดาคุด อุมมะห์” (ประชาชาติเดียวกัน)

๒.๑.๒.๑ หลักการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว (อากีดะห์) และศรัทธาในศาสนทูต (รอซูล) ของพระเจ้า

๒.๑.๒.๒ ภาษา=ภาษามลายู เป็นภาษาของบรรพบุรุษ ซึ่งเป็นภาษาที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับภาษาอาหรับ อันเป็นภาษาของคัมภีร์อัลกุรอาน โดยเฉพาะตัวอักษรเขียน (อักษรยาวี)

๒.๑.๒.๓ ประวัติศาสตร์ความเป็นเอกภาพของดินแดนปัตตานี อันประกอบด้วย ปัตตานี, ยะลา, นราธิวาส, สตูล และส่วนหนึ่งของสงขลาที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ ดังนั้นการต่อสู้ขององค์กรนี้เป็นการต่อสู้เพื่อปกป้องความเป็นเอกภาพของดินแดนกลับคืนมา และการปฏิบัติขององค์กรนี้จำเป็นต้องปกป้องความเป็นเอกภาพของดินแดนจากจักรวรรดินิยมผู้ครอบครองอื่น (หมายถึงประเทศไทย)

๒.๒ เสรีภาพ หมายถึง การปลดปล่อยจากการถูกยึดครองทุกรูปแบบและการมีเสรีภาพที่ต้องการ

๒.๒.๑ ปลดปล่อยจากการถูกข่มเหง, ความโง่เขลา, ความเป็นทาส

๒.๒.๒ ปลดปล่อยแผ่นดินมาตุภูมิจากผู้ยึดครองและสามารถดำเนินการทุกอย่างเหนือดินแดนนี้ตามต้องการ

๒.๒.๓ เสรีภาพทางการเมืองการปกครอง หมายถึง ไม่มีพลังอำนาจทางการเมืองอื่นมาครอบงำ

๒.๒.๔ เสรีภาพด้านเศรษฐกิจ คือ รายได้ของผลผลิตและความมั่งคั่งของทรัพยากรในปัตตานีจะคืนกลับมาสู่ประชาชนชาวปัตตานีอย่างเป็นธรรม

๒.๓ ความยุติธรรม หมายถึง การสถาปนาระบบยุติธรรมได้แก่

๒.๓.๑ ความยุติธรรมด้านสังคม คือ การสถาปนาและดำเนินการจัดระบบระเบียบด้านความยุติธรรมและความสงบสุข อุดมสมบูรณ์แก่สังคมชาวปัตตานี

๒.๓.๒ ความยุติธรรมในด้านกฎระเบียบ ข้อกำหนด หมายถึง ความยุติธรรมที่ยึดถือบนพื้นฐานของบทบัญญัติในคัมภีร์อัล-กุรอาน และอัล-ฮาดิษ (วจนะ/คำสอนของศาสนา)

๒.๓.๓ ความยุติธรรมในการตัดสินคดีความ คือ ผู้พิพากษามุสลิมที่มีความยุติธรรม ซื่อสัตย์ สุจริตและจริงใจ

๓. จุดมุ่งหมาย (Tujuan)

๓.๑ ปลดปล่อยรัฐปัตตานีจากผู้ยึดครอง หมายถึง แบกรับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากพระผู้เป็นเจ้า ในการปลดปล่อยดินแดนปัตตานีจากการถูกยึดครอง ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและกฎหมาย

๓.๒ ผดุงความยุติธรรมและความสงบสุขในสังคม หมายถึง แบกรับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากพระผู้เป็นเจ้าในการจัดระบบยุติธรรมและความสมบูรณ์พูนสุขแก่สังคมประชาชาติ

๓.๓ สถาปนาบทบัญญัติของพระเจ้า (อัลเลาะห์) ในรูปแบบประเทศอิสลาม หมายถึง แบกรับภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากพระผู้เป็นเจ้าในการดำเนินการและปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าขึ้นภายในประเทศ

๓.๓.๑ บทบัญญัติ คือ กฎหมายหรือคัมภีร์ของอัลเลาะห์ แนวทางการปฏิบัติของท่านศาสดา (ซุนนะห์) ความเป็นและคำวินิจฉัยตัดสินของผู้รู้ (อุลามา) และหลักเลียงในข้อบัญญัติที่คลุมเครือ

๓.๓.๒ อำนาจที่ครอบคลุมบทบัญญัติ หรือกฎหมายสูงสุด คือ ความเชื่อและการบริหารงานทั้งปวง

๓.๓.๓ กฎหมายต่างๆ คือ การร่างกฎหมายและกฎระเบียบตามความต้องการของสังคมที่ไม่ขัดหลักอิสลาม

รูปแบบการต่อสู้จากหลักฐานเอกสารยึดได้จากบ้าน นายอัมร่าน ยูโซ๊ะ ผู้สำเร็จการศึกษาจากประเทศอินโดนีเซีย พบเอกสารเกี่ยวกับขบวนการ BRN มีข้อความตอนหนึ่งที่กล่าวถึงรูปแบบการต่อสู้ว่ารูปแบบการต่อสู้มี ๒ รูปแบบ

๑. รัฐสภา ประกอบด้วยพลังของคะแนนเสียง ปริมาณ/จำนวน การกระทำที่ถูกกฎหมาย (Legal)

๒. ปฏิวัติ ประกอบด้วยกองกำลังติดอาวุธ คุณภาพ เคลื่อนไหวได้ดิน (Elegal)

นอกจากนี้ยังมีคำยืนยันจากอดีตสมาชิกระดับแนวหน้าของขบวนการ BRN ด้วยว่ารูปแบบการเคลื่อนไหวต่อสู้ของ BRN มี ๒ รูปแบบ คือ การต่อสู้ด้วยวิถีทางประชาธิปไตย (ต่อสู้ทางการเมืองผ่านระบบรัฐสภา หมายถึง ส.ส., ส.ว. และน่าจะรวมถึงการเมืองระดับท้องถิ่นด้วย)

และการต่อสู้ในรูปกองโจรหรือใต้ดิน

จากการที่ BRN มีรูปแบบการต่อสู้ ๒ รูปแบบดังกล่าวข้างต้นแล้ว นับว่าสอดคล้องกับบริบทการเคลื่อนไหวของนักการเมืองมุสลิม กลุ่มหนึ่งในพื้นที่ จชต. ที่มีการรวมกลุ่มเพื่อรวมพลังดำเนินการกิจกรรมทางการเมืองตามวิถีทางในระบอบประชาธิปไตย (รัฐสภา) อยู่ในปัจจุบัน (หน่วยข่าวกรองทางทหาร, ๒๕๕๓ : ๑๕-๒๕)

โครงสร้างของขบวนการ BRN Co-ordinate (๒๕๕๔)

๑. ขบวนการ BRN Co-ordinate มีโครงสร้างการจัดแบ่งเป็น ๓ ส่วนคือ

๑.๑ สภาองค์กรนำ (Dewan Pimpinan Parti/DPP) เป็นระดับนโยบายและผู้บริหารระดับสูงมีสถานะปิดลับมีหน้าที่กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และการตัดสินใจ รวมทั้งเป็นเจ้าของยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติ ๖ ขั้นตอน DPP มีสถานะเสมือนส่วนมั่นคงหรือรัฐบาลของกลุ่มก่อความไม่สงบ โดยโครงสร้างการจัดองค์กรมีความลดหลั่นกันลงไปตั้งแต่ระดับเขต/จังหวัดถึงระดับหมู่บ้าน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก/แนวร่วม การปฏิบัติทางยุทธวิธีของสมาชิกและแนวร่วม อีกทั้งมีการจัดแบ่งหน้าที่ในองค์กรย่อยอย่างชัดเจนทั้งในด้านการปฏิบัติการจิตวิทยา/โฆษณา ชวนเชื่อ ด้านศาสนา ด้านเศรษฐกิจ การทหาร (การใช้กำลังปฏิบัติการในรูปแบบต่างๆ) โดยมีเป้าหมายสูงสุดเมื่อการปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวสำเร็จจะสถาปนารัฐปัตตานีขึ้นใหม่ โดยมีอาณาเขตครอบคลุม จชต. โดยมีการจัดโครงสร้างดังนี้

๑.๑.๑ โครงสร้างของรัฐปัตตานีที่จะสถาปนาใหม่ จากข้อมูลพบว่าองค์กรมีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓ เขตได้แก่

๑.๑.๑.๑ เขตปัตตานีอุตารา (ปัตตานีตะวันออก) ประกอบด้วย พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดนราธิวาสและบางส่วนของจังหวัดปัตตานี โดยใช้แนวแม่น้ำสายบุรีเป็นเส้นแบ่งเขตตั้งแต่อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ไปจนถึงอำเภอจะนะและสุคีรินจังหวัดนราธิวาส

๑.๑.๑.๒ เขตปัตตานีคือเงาะ (ปัตตานีกลาง) ประกอบด้วย พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด ปัตตานี จังหวัดยะลา บางส่วนของจังหวัดนราธิวาส และจังหวัดสงขลาตามแนวภูมิประเทศตั้งแต่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลาไปถึงอำเภอกาบัง จังหวัดยะลา

๑.๑.๑.๓ เขตปัตตานียาไตะ (ปัตตานีตะวันตก) ประกอบด้วย พื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอเทพา อำเภอจะนะ อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอนาทวี อำเภอสะเดา อำเภอกวนโดนและอำเภอเมือง จังหวัดสตูล

๑.๑.๒ โครงสร้างระดับบริหาร (ส่วนกลาง) มีประธานและรองประธาน DPP

เป็นผู้ว่ามีฝ่ายที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องหลักๆ อีก ๓ ฝ่าย ประกอบด้วยฝ่ายต่างประเทศ ฝ่ายทหาร (งานด้านการรบ) ฝ่ายเยาวชน (งานด้านเยาวชน) ฝ่ายปฏิบัติการจิตวิทยา/ประชาสัมพันธ์ ฝ่ายศาสนา (อุลามา) ฝ่ายเศรษฐกิจ และฝ่ายเขต/พื้นที่ (ดูแลงานด้านการปกครองท้องถิ่น) ซึ่งมีลักษณะคล้ายงานการปกครองของกระทรวงมหาดไทย (สุรชาติ บำรุงสุข, ๒๕๕๑ : ๑๒-๑๓)

รวบรวมฐานข่าว และเรียบเรียงโดยคณะทำงานพิเศษ
จัดพิมพ์โดย ศูนย์ข่าวกรอง จังหวัดขอนแก่นได้
.....ม.ย...54...**ม.ย. 54**
ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
โทร. 0890667888, 0817664131

๑.๒ โครงสร้างและการจัดตั้งมวลชน (MASA) องค์การมวลชนของขบวนการเป็นระดับหมู่บ้าน ระดับตำบลจนถึงระดับอำเภอ ระดับเขต ระดับจังหวัดและระดับ

DPP การสร้างมวลชนเน้นการสร้างความเข้มแข็งในระดับหมู่บ้านเป็นหลัก ถ้าระดับหมู่บ้านยังไม่เข้มแข็งแสดงว่าการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของงานมวลชนไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เช่น ถ้าในระดับหมู่บ้านยังไม่เป็นแกน แสดงว่าระดับตำบลก็เกิดไม่ได้ แต่ถ้าหมู่บ้านมาเป็นมวลชนหลายๆ หมู่บ้านในตำบลนั้นแสดงว่าระดับตำบลก็ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พอระดับตำบลเกิดขึ้นหลายๆ ตำบลระดับอำเภอก็จะเกิดขึ้นทันที พอระดับอำเภอเกิดหลายๆ อำเภอระดับเขตก็จะเกิดขึ้นตามมา งานมวลชนสิ้นสุดในระดับปฏิบัติและระดับเขต ส่วนระดับจังหวัดและ DPP ไม่ใช่เป็นตัวขับเคลื่อนการทำงานแต่ระดับจังหวัด และ DPP เป็นตัวรองงานต่างๆ ของขบวนการที่เกี่ยวกับงานมวลชนที่อยู่ใน จชต.

๑.๒.๑ โครงสร้างขององค์กรมวลชนในการขับเคลื่อนทางการเมืองมี ๖ ระดับ ดังนี้

๑.๒.๑.๑ ระดับหมู่บ้านเรียกว่า อาเจาะ (AJAK : AHLI JAWA-TAN KUMPONG) ทำหน้าที่ขับเคลื่อน ๕ ยุทธศาสตร์ด้วยการปฏิบัติซึ่งแบ่งเป็น ๖ ฝ่าย

๑.๒.๑.๒ ระดับตำบลเรียกว่า คอมมิส (ลีการ์) ทำหน้าที่ขับเคลื่อนด้วยการวิเคราะห์ปัญหาของการปฏิบัติในระดับอาเจาะแล้วส่งต่อการวิเคราะห์ปัญหาดร่งนั้นให้สะกอม

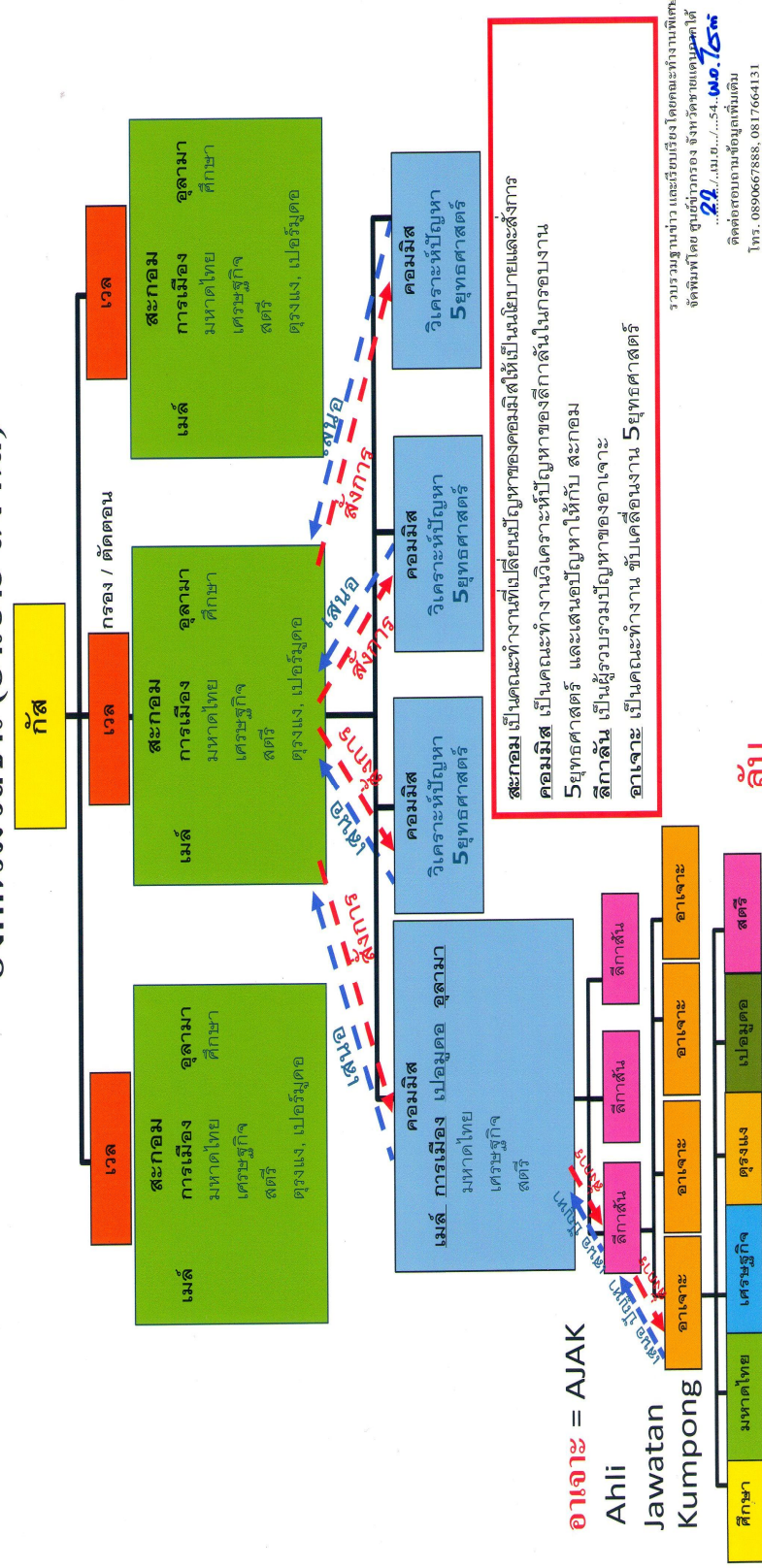
๑.๒.๑.๓ ระดับอำเภอเรียกว่า ไคเอเราะห์ (ปัจจุบันได้ยกเลิกไปแล้ว) ทำหน้าที่กรองปัญหาให้เขต แต่ปัจจุบันยกเลิกการทำงานระดับนี้ไปแล้ว เพราะมันซ้ำกับงานของคอมมิส

๑.๒.๑.๔ ระดับเขตเรียกว่า สะกอม ทำหน้าที่เอาปัญหาคอมมิสเสนอมมาวิเคราะห์เพื่อไปสร้างนโยบาย แล้วส่งกลับให้คอมมิส อาเจาะทำงานตามที่สะกอมวางแผนให้

๑.๒.๑.๕ ระดับจังหวัดเรียกว่า เวล และ กัส หน้าที่ของเวลคือเป็นส่วนในการประสานงานระหว่างกัสกับสะกอม เพราะปกติเวลและกัสมีงานใหม่มีประชุมตกลงจะทำอะไรสักอย่าง กัสจะส่งงานนั้นให้กับเวล แล้วเวลก็เอางานตัวนั้นให้สะกอมแสดงว่าเวล คือ ตัวรองงานระหว่างกัสกับสะกอม

๑.๒.๑.๖ ระดับ DPP เรียกว่าสภาองค์กร (บุหงา ปิตตานี, ๒๕๕๔ : ๕๔-๕๖)

องค์กรมวลชน (อาเจะ ถึง กัส)

๑.๒.๒ องค์กรมวลชนระดับหมู่บ้าน เรียกว่า อาจาอะ (AJAK : AHLI JAWA-TAN KUMPONG) หรืออาเยะห์ ซึ่งมีความหมายว่า คณะกรรมการบริหารหมู่บ้านเป็นองค์กรล่างสุดของขบวนการ BRN Co-ordinate และมีสถานะเป็นองค์กรลับ จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นฐานที่มั่นมวลชนให้แก่ RKK ในการใช้เป็นที่หลบซ่อนกินอยู่หลับนอน รวมทั้งฝึก RKK และให้การสนับสนุนด้านการส่งกำลัง BRN Co-ordinate ได้จัดตั้งอาเยะห์ทับซ็อนไว้ในหมู่บ้านของรัฐไทยเกือบทุกหมู่บ้านใน จชต. โดยมีเป้าหมายจัดตั้งอาเยะห์ให้ได้ ๑,๐๐๐ อาเยะห์และที่เหลืออีก ๑,๐๐๐ หมู่บ้านให้มีมวลชนหมู่บ้านละ ๕ คน สำหรับจำนวนยอดอาเยะห์ที่จัดตั้งไว้แล้วยังไม่ทราบจำนวนที่แท้จริง เพราะการควบคุมจะมีระบบรักษาความลับเป็นอย่างดีมี หน.มาฆา (มวลชน) ในระดับก๊สเท่านั้นที่ทราบ โครงสร้างการจัดการในอาเยะห์จะประกอบด้วยผู้นำคือ หน.อาเยะห์ และรองรวมทั้งคณะกรรมการบริหารงานภายในอาเยะห์ ๖ ฝ่ายได้แก่

๑.๒.๒.๑ ฝ่ายอุลามา (การศึกษา,ศาสนา)

๑.๒.๒.๒ ฝ่ายเศรษฐกิจ

๑.๒.๒.๓ ฝ่ายปกครอง (มหาดไทย)

๑.๒.๒.๔ ฝ่ายเปอร์มูดอ (เยาวชน)

๑.๒.๒.๕ ฝ่ายคุรงเง (สนับสนุนช่วยเหลือ)

๑.๒.๒.๖ ฝ่ายสตรี

โครงสร้างการจัดของอาเยะห์ของ BRN Co-ordinate เหมือนกันทุกอาเยะห์ แต่ละฝ่าย จะทำหน้าที่ตามขบวนการกำหนดไว้ทุกอย่าง ในบางอาเยะห์อื่นๆ เดียวอาจทำหลายหน้าที่ ถ้ามีขีดความสามารถพอ หน.อาเยะห์ เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด ดังนั้นคุณสมบัติของ หน.อาเยะห์ คือ มีเวลาให้กับขบวนการและจะถูกคัดเลือกจากฝ่ายมาซา (มวลชน) ในระดับสะกอม ทั้งนี้เพื่อบริหาร หมู่บ้านให้เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ ๕ ข้อ

ยุทธศาสตร์ ๕ ข้อ ในระดับอาเยะห์

๑. ยุทธศาสตร์ประชากรมี ๓ ประเด็น

๑.๑ ประชากรมีจำนวนเท่าไร

๑.๒ ประชากรอยู่ที่ไหน

๑.๓ ประชากรอยู่อย่างไร

๒. ยุทธศาสตร์สังคมมี ๓ ประเด็น

๒.๑ ยุทธศาสตร์สังคมด้านการพัฒนา : ด้วยการพัฒนาความคิดของประชากร เพื่อเพิ่มจำนวนสมาชิกของขบวนการและให้ความรู้ในด้านการขับเคลื่อนของขบวนการ

๒.๒ ยุทธศาสตร์สังคมด้านการศึกษา : ขบวนการต้องการให้สังคมตรงนี้มีการศึกษา ศาสนาที่พอเหมาะและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนามากกว่าโรงเรียนสามัญของรัฐ

๒.๓ ยุทธศาสตร์สังคมด้านอาชีพ : ขบวนการต้องการสร้างสังคมที่มีอาชีพเหมาะสมแก่การอยู่บ้านของประชาชนเพราะมีเวลาให้กับขบวนการได้มากกว่าอาชีพอื่น

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการเงิน : ขบวนการเน้นและยืนอยู่ภายใต้แนวคิดของ “การพึ่งพาตัวเอง” เป็นหลักด้วยการ

๓.๑ เก็บเงินวันละบาท โดยอาเยะห์เก็บเงินส่งองค์กรข้างบน ห้ามใช้ในอาเยะห์

๓.๒ เก็บเงินรายได้จากชุมชน เงินส่วนนี้ใช้เฉพาะในชุมชนนั้น

๓.๓ เงินจากการบริจาคทั้งในและนอกประเทศ เป็นเงินซากาสาใช้ในระดับกัศหรือ

DPP

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการข่าว คือ การสร้างข่าวของขบวนการเน้นที่จุดประสงค์ที่ต้องการมากกว่าเน้นสาระ โดยมีสื่อหลัก ๓ แบบ

๔.๑ สื่อทั่วไป ขบวนการไม่มีสื่อของตัวเอง แต่ยึดการกระทำของรัฐ ขบวนการแค่สร้างสถานการณ์และใช้โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ ออกข่าวให้ถือว่าประสบความสำเร็จคือ ต้องการให้ข่าวแพร่กระจายออกไปในสังคมภายนอกได้รับรู้โดยไม่เห็นว่าตนเองเสียเปรียบหรือได้เปรียบ

๔.๒ สื่อท้องถิ่น ขบวนการต้องการให้คนท้องถิ่นเกิดภาพจินตนาการและความรู้สึก

ว่ารัฐทำสิ่งไม่ถูกต้องด้วยการสร้างข่าวลือ โดยไม่มีที่มาที่ไปปล่อยข่าวลือในที่สาธารณะและกระทำในเวลาใกล้เคียงกันหลายพื้นที่จนประชาชนมีความเชื่อว่าเป็นจริง

๔.๑ สื่อพิเศษ ขบวนการจะใช้ใบปลิวเมื่อต้องการชี้แจงข้อเสียเปรียบที่เกิดขึ้นในพื้นที่

ขบวนการ BRN Co-ordinate มีวิธีการเก็บข้อมูล ๔ วิธีการ

๑. ราวด์ (Round) คือ การลาดตระเวนหาข้อมูลให้เป็นปัจจุบันมากที่สุดเพื่อใช้ในการสร้างสื่อตอบโต้รัฐและเป็นกลไกสำคัญซึ่งจะต้องทำอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

๒. โปสต์ (Post) คือ การไปดูเป้าหมายให้ชัดเจนและเป็นกลไกการขับเคลื่อนการเขียนแผนการทำงานของ RKK ให้บรรลุเป้าหมาย Post คือหัวใจของการเก็บข้อมูลหรือไปสู่รูปธรรม ในที่สุด Post คือ คำตอบสุดท้ายของการปฏิบัติการเสมอ

๓. เอเย่น (Agen) คือตัวแทนเก็บข้อมูลเป็นต้นตอในการ Post และการ Round

๔. อรวี (Aravi) คือจุดนัดพบระหว่างผู้ปฏิบัติงานเก็บข้อมูลกับผู้รับข้อมูลซึ่งทั้งสองคนไม่รู้จักกันโดยใช้สัญญาณบอกฝ่ายเรียกว่า คอโค (Coader)

๕. ยุทธศาสตร์การป้องกันมวลชน คือ การรักษามวลชนให้เลื่อมใสอยู่กับขบวนการจะทำให้สามารถขับเคลื่อนงานในหมู่บ้านจัดตั้งได้อย่างมีประสิทธิภาพงานป้องกันมวลชน ขบวนการถือว่าเป็นหัวใจหลักของยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ข้อ (บุหงา ปัตตานี, ๒๕๕๔ : ๕๘-๘๒)

การดำเนินงานด้านมวลชน หน.อาเยาะห์ จะควบคุมกำกับดูแลงานแต่ละฝ่ายตลอดเวลาและที่สำคัญของ หน.อาเยาะห์ คือการรวบรวมปัญหาของอาเยาะห์ แล้วเสนอต่อลีกัลัน ซึ่งเป็น หน.อาเยาะห์ คนหนึ่งในกลุ่มอาเยาะห์และได้รับการแต่งตั้งเป็น ลีกัลัน (ระดับกำนัน) เพื่อรวบรวมปัญหาทั้งหมดของอาเยาะห์ในกลุ่มเดียวกัน นำไปเสนอต่อคอมมิส (ระดับอำเภอ) เพื่อให้คอมมิสวิเคราะห์ปัญหาต่อไป ในหลักการของ BRN Co-ordinate นั้น ต้องการให้อาเยาะห์อยู่กับที่ และ RKK เคลื่อนที่ นั่นหมายถึง BRN Co-ordinate จัดตั้งฐานที่มั่นไว้ที่หมู่บ้าน ซึ่งรวมถึงประชากรภายในหมู่บ้านด้วย ดังนั้นคณะผู้บริหารงานในอาเยาะห์ จะต้องใช้คนที่อาศัยและมีวิถีชีวิตในหมู่บ้านตลอดเวลา ขณะเดียวกัน RKK เป็นหน่วยเคลื่อนที่ตลอดเวลา จึงไม่จำเป็นต้องใช้คนในหมู่บ้านเป็น RKK ทั้งชุดอาจจะใช้คนในหมู่บ้านเพียง ๒-๓ คนเพื่อรักษาความลับ (สำเร็จ ศรีห่วย, ๒๕๕๑ : ๒๔-๒๕)

ลับ

ยุทธศาสตร์ ๕ ข้อ

๒. ยุทธศาสตร์สังคม

ยุทธศาสตร์ประชากร (เก็บไว้เป็นข้อมูล)

- ๑.๑ คน (ข้อมูลประชากรในหมู่บ้าน มีเท่าไร ชายเท่าไร หญิงเท่าไร เป็นเด็กเท่าไร เป็นคนแก่เท่าไร)
- ๑.๒ ข้อมูล ห่าอะไร อยู่ที่ไหน อยู่อย่างไร
- ๑.๓ ต่อด้านรัฐไทย หรือ ต่อด้านเรา (ขบวนการ BRN)

๔. ยุทธศาสตร์ข่าวสาร

- ๔.๑ ข่าวความเคลื่อนไหวของประชาชนในหมู่บ้าน
- ๔.๒ ข่าวความเคลื่อนไหวของ จนท. รัฐ ในหมู่บ้าน

๓. ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจ (การเงิน)

- พึ่งตนเอง ในทุกระดับ
- เก็บเงินสมาชิก วันละ ๑ บาท
 - คนที่มีส่วนทางของคนละต้น (เก็บให้ด้วย, ขายให้ด้วย)
 - ธุรกิจของขบวนการในหมู่บ้าน , สะกอม , กัส

๕. ยุทธศาสตร์ป้องกันมวลชน (เกลียดเขา รักเรา)

- ๕.๑ เช้าถึง
 - ๕.๒ พูดคุย สอนให้ควารู้ (เช้า)
 - ๕.๓ ใจรักสุขภาพ ให้ประชาชนรับรู้ เช่น การเผา, ระเบิด, อิง
- ให้เห็นว่ารัฐไทยไม่สามารถคุ้มครองประชาชนได้
- ๕.๔ เก็บข้อมูล การเคลื่อนไหวของ จนท.รัฐไทยเข้ามาในอาณาะห์
 - ๕.๕ พัฒนาการต่อต้านรัฐ อะไรก็ได้ที่ทำให้ประชาชนต่อต้านรัฐไทย

การสร้างฐานประชาชน

๑. ให้ประชาชนมาอยู่เลือกข้างอยู่กับ BRN Co-ordinate
๒. ให้ประชาชนมาอยู่หากระแสแรง จนท.รัฐไทย ตลอดเวลา
๓. ให้มวลมุวลชนสามารถอยู่กับภาวการณ์ต่อสู้ในสงครามประชาชน เช่น ปัจจุบันได้ตลอดเวลา

ลับ

รวบรวมฐานข่าว และเขียนเรียงโดยคณะทำงานพิเศษ
จัดพิมพ์โดย ศูนย์ข่าวกรอง จังหวัดชายแดนภาคใต้
๒๒.../ม.ม.ม./...๕๔...๗๑.๗๕๓
ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
โทร. 0890667888, 0817664131

๑.๓ โครงสร้างทางการทหาร(MAY)

รูปแบบโครงสร้างทางการทหารของขบวนการ BRN Co-ordinate มีการ

แบ่งพื้นที่ทางทหารเป็น ๓ เขตทหาร (KAM : Kawasan Militer) คือ เขตที่ ๑ จว.ยะลา เขตที่ ๒ จว.นราธิวาส เขตที่ ๓ จว.ปัตตานีและบางส่วนของ จว.สงขลา

โครงสร้างการจัดกำลังสมาชิกฝ่ายทหาร

๑. ผู้บังคับบัญชาเขตทหาร เรียกว่า เป็งลิมา/เป็งลิโม (Penglina) มีอำนาจหน้าที่ควบคุมบังคับบัญชาหน่วยทหารในเขตพื้นที่รับผิดชอบ (KAM ๑, ๒ และ ๓)

๒. ผู้บังคับกองร้อย เรียกว่า เกอตูว กอมปี (Ketua Kompi) มีอำนาจหน้าที่สั่งการผู้บังคับหมวด (Platung) ผู้บังคับกองร้อยจะคัดเลือกจากผู้บังคับหมวดที่มีผลงาน โดยพิจารณาเฉพาะการลอบทหารายเจ้าหน้าที่ทหารหรือตำรวจจำนวน ๑๐ ครั้งขึ้นไป

๓. ผู้บังคับหมวด เรียกว่า เกอตูว ปลาดง (Ketua Platung) มีหน้าที่สั่งการผู้บังคับหมู่ (Ketua Regu) ผู้บังคับหมวดจะคัดเลือกจากผู้บังคับหมู่ที่มีผลงาน โดยพิจารณาเฉพาะการลอบทหารายเจ้าหน้าที่ทหารหรือตำรวจ จำนวน ๕ ครั้งขึ้นไป

๔. ผู้บังคับหมู่ เรียกว่า เกอตูว รือฌู (Ketua Regu) มีอำนาจหน้าที่สั่งการ หน.ชุดปฏิบัติการขนาดเล็ก (RKK) ผู้บังคับหมู่จะคัดเลือกจาก หน.ชุดปฏิบัติการขนาดเล็กที่มีผลงาน โดยพิจารณาเฉพาะการลอบทหารายเจ้าหน้าที่ทหารหรือตำรวจ จำนวน ๒ ครั้งขึ้นไป (หน่วยข่าวกรองทางทหาร, ๒๕๕๓ : ๓๘-๓๙)

หน้าที่ของฝ่ายทหาร

๑. RKK มีภารกิจหลัก ๒ ประการคือ การค้นหาเป้าหมายและเข้าปฏิบัติการต่อเป้าหมาย
๑ ชุด RKK มีจำนวน ๖ คน

๒. REGU มีหน้าที่ควบคุมชุด RKK ใน ๑ REGU จะประกอบด้วย RKK ๒ ชุดมีจำนวน ๑๒ คน

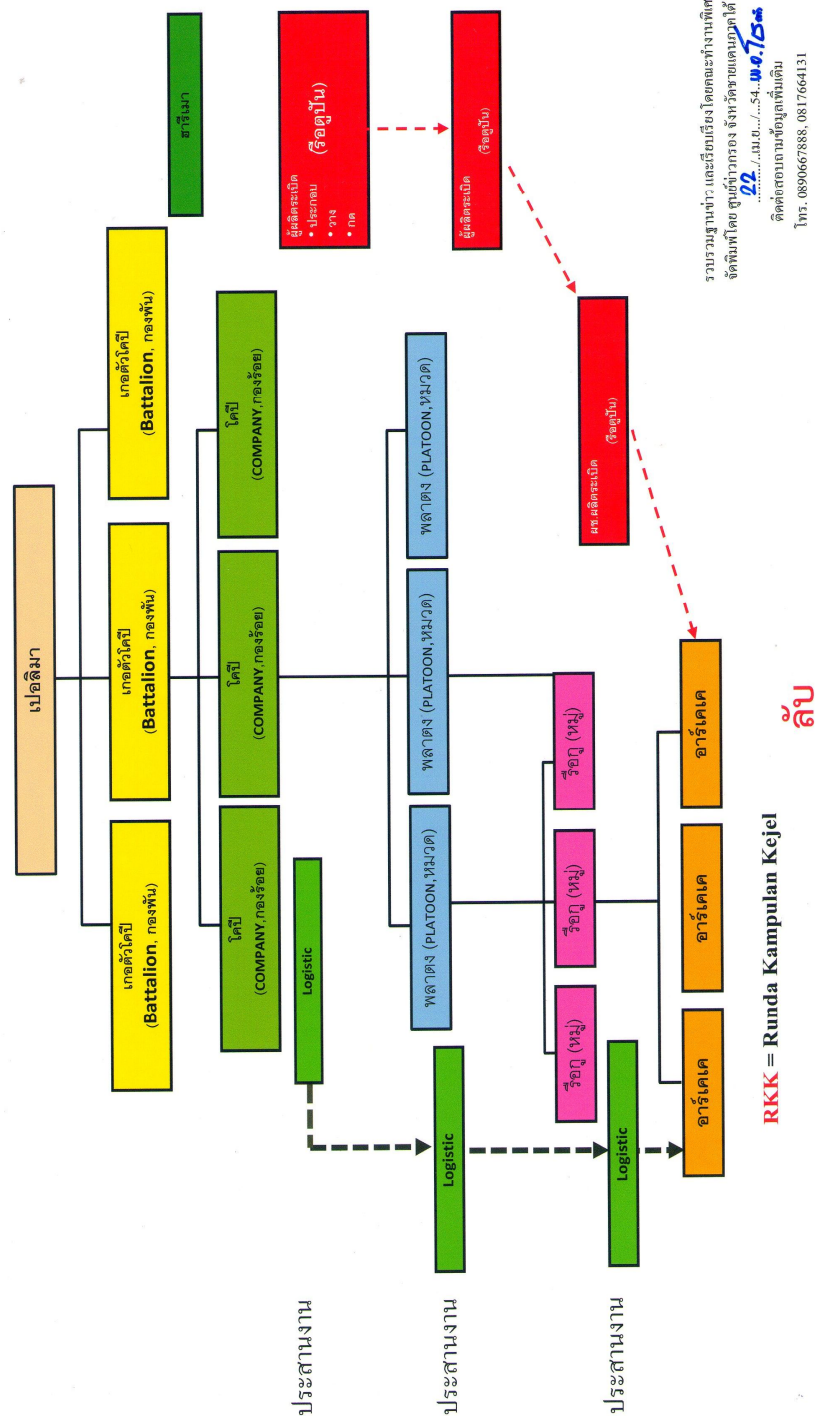
๓. PLATONG มีหน้าที่ควบคุม REGU มีการประกอบกำลัง ๑ PLATONG ประกอบด้วย ๓ REGU มีจำนวน ๓๖ คน

๔. KOMPI มีหน้าที่วางกรอบการปฏิบัติการในพื้นที่ของสะกอม โดยมีการประกอบกำลัง ๑ KOMPI ประกอบด้วย ๓ PLATONG มีจำนวน ๑๐๘ คน

๕. PENGLIMA (เปอลิมา) มีหน้าที่ควบคุมงานกองกำลังทั้งหมดในก๊สที่ตนเองรับผิดชอบ (บุหงา ปัตตานี, ๒๕๕๔ : ๑๒๐-๑๒๑)

၁၆၂

องค์กรทหาร (RKK ถึง เปอติมา)

รวบรวมฐานข่าว และเรียบเรียงโดยคณะทำงานพิเศษ
จัดพิมพ์โดย ศูนย์ข่าวกรอง จังหวัชยเคนภักได้
๒๒.....ม.ย.....๕๔-๒๐๑๕๙
ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
โทร. ๐๘๙๐๖๕๖๗๘๘๘, ๐๘๑๗๖๕๖๔๑๓๑

โครงสร้างการจัดกำลังเฉพาะฝ่ายปฏิบัติการพิเศษ (หน่วยคอมมานโด)

๑. หัวหน้าหน่วยคอมมานโดระดับจังหวัด เรียกว่า เกอตูวอ คอมมานโด (Ketue Komando) มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสมาชิกทุกหน่วยคอมมานโดของจังหวัด โดยขึ้นการบังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชาเขตทหารหรือเปอลิมอ (Penglima) นำคำสั่งไปวางแผนปฏิบัติการแล้วสั่งการให้สมาชิกในหน่วยคอมมานโดดำเนินการลงมือก่อเหตุ

๒. หน่วยคอมมานโด (Pasukan Komando/ปาโซะกัน คอมมานโด) มีหน้าที่ลงมือก่อเหตุในระดับที่รุนแรงกว่าปกติต่อเป้าหมายสำคัญและยากต่อการปฏิบัติ ส่วนใหญ่จะปฏิบัติการตามลำพังมีบางครั้งที่ร่วมกับสมาชิกฝ่ายทหารในพื้นที่ หน่วยคอมมานโดประกอบด้วยหน่วยต่างๆ ดังนี้

๒.๑ หน่วยเสือมลายู (Pasukan Harimau Melayu/ปาโซะกัน ฮาริเมา มลายู) เป็นกองกำลังติดอาวุธที่มีความชำนาญและมีขีดความสามารถในการปฏิบัติการรบในพื้นที่ป่าภูเขา โดยมีหน้าที่สร้างฐานที่มั่นและสะสมเสบียง อาวุธยุทโธปกรณ์ รวมทั้งจัดเตรียมเป็นสถานที่ฝึกให้กับผู้ก่อเหตุรุนแรง

๒.๒ หน่วยจู่โจม (Pasukan Serang Handak/ปาโซะกัน ซือรัง ฮันดะ) เป็นหน่วยที่เสริมการปฏิบัติของชุด RKK ในภารกิจที่เกินความสามารถของชุด หรือปฏิบัติการร่วมกับชุดที่กระทำต่อเป้าหมายที่เข้มแข็งและหวังผลในการทำลายเพื่อสร้างความเสียหายอย่างรุนแรงและสะเทือนขวัญ

๒.๓ หน่วยระเบิด (Pasukan Letupan/ปาโซะกัน ลือตูปัน) เป็นหน่วยที่เชี่ยวชาญและมีขีดความสามารถในการประกอบวัตถุระเบิด มีภารกิจลอบวางระเบิดทุกสถานที่ตามที่ได้รับคำสั่งจากเป็งลิมา (Penglima) ในหน่วยระเบิดจะมีชุดระเบิดทำลายชุดละ ๑๒ คน โดยการจัดไปขึ้นการบังคับบัญชากับหน่วยประจำพื้นที่ระดับกองร้อย (COMPI)

๒.๔ หน่วยพยาบาล (Pasukan Perubutan/ปาโซะกัน เปอรูบูตัน) เป็นหน่วยที่มีขีดความสามารถเหมือนกับหน่วยคอมมานโด และมีภารกิจในการรักษาพยาบาลขั้นต้นให้เฉพาะฝ่ายทหารที่ได้รับบาดเจ็บทั้งในระหว่างปฏิบัติการและหลังปฏิบัติการ

การจัดกำลัง จัดจากสมาชิกหน่วยต่างๆ ข้างต้นรวมจำนวน ๖ คนเป็น RKK ๑ ชุดในการปฏิบัติงานของหน่วยกำลังทั้งสองหน่วยตามโครงสร้างจะมีภารกิจที่ใกล้เคียง ไม่ก้ำก่ายหน้าที่กัน แต่จะแตกต่างกันที่หน่วยปฏิบัติการพิเศษไม่จำกัดว่าต้องปฏิบัติงานประจำพื้นที่รับผิดชอบและลงมือก่อเหตุระดับรุนแรงเท่านั้น (หน่วยข่าวกรองทางทหาร, ๒๕๕๓ : ๑๖๐)

การฝึกและการจัดตั้งกองกำลังของกลุ่มก่อความไม่สงบ

สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัจจุบันมีแผนหรือยุทธวิธีการก่อเหตุอย่างมีระบบเป็นขั้นเป็นตอน ใช้ระยะเวลาเป็นแรมปี ยึดถือตามโครงสร้าง DPP และ

แผนปฏิบัติ ๗ ขั้นตอนตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๗-๒๕๓๗ เป็นการดำเนินการขั้นที่ ๑ การสร้างจิตสำนึก มวลชน ขั้นที่ ๒ การตั้งมวลชน ทั้งสองขั้นตอนมีสำคัญเพราะเป็นขบวนการการสร้างความคิด สร้างจิตสำนึก โดยใช้ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ อัตลักษณ์ เป็นตัวนำบ่มเพาะทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน เพื่อให้เกิดความรู้สึกรักไทย รักมลายู รักพุทธ รักอิสลาม หัวปี พ.ศ. ๒๕๓๗-๒๕๔๗ เป็นการดำเนินการขั้นที่ ๓ ถึง ขั้นที่ ๗ ขั้นที่ ๓ การจัดตั้งองค์กรซึ่งอยู่เบื้องหลัง และขั้นที่ ๔ จัดตั้งกองกำลังโดยใช้แรงขับเคลื่อนของการต่อสู้ เพื่อศาสนาอิสลามหรือญะฮาดให้กับเยาวชนซึ่งผ่านขั้นตอนที่ ๑, ๒ และปลูกฝัง ขั้นที่ ๕ อุดมการณ์ชาตินิยม เพื่อต่อสู้กับรัฐบาลไทย สำหรับขั้นที่ ๑ ถึงขั้นที่ ๕ ถือว่าเป็นช่วงการจัดตั้งโครงสร้าง ขั้นที่ ๖ เตรียมพร้อม ฝ่ายขบวนการได้ ทดสอบความพร้อมด้านการทหารในช่วงปี พ.ศ.๒๕๔๖ โดยเข้าตีหน่วยทหารขนาดเล็ก เช่น หน่วย ทหารที่ทำงานการเมืองติดอาวุธ, หน่วยป้องกันรักษาป่าที่มีอาวุธสงคราม และทดสอบงานมวลชน เรื่องโจรนิญา หัวปี พ.ศ.๒๕๔๗ ขั้นที่ ๗ ก่อการปฏิวัติด้วยการเข้าตีกองพันพัฒนา ๔ และสร้าง ปราบฏการณ์แห่งความรุนแรงด้วยการวางระเบิดฆ่าแล้วเผา ฆ่าตัดศีรษะ และโจมตีหน่วยทหาร ระดับกองร้อยตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๕-ปัจจุบัน โดยมีกฎเกณฑ์คัดเลือกสมาชิก/แนวร่วมที่มีลักษณะ ดังนี้

๑. ผลการเรียนด้านสามัญและศาสนาอยู่ในเกณฑ์ดี

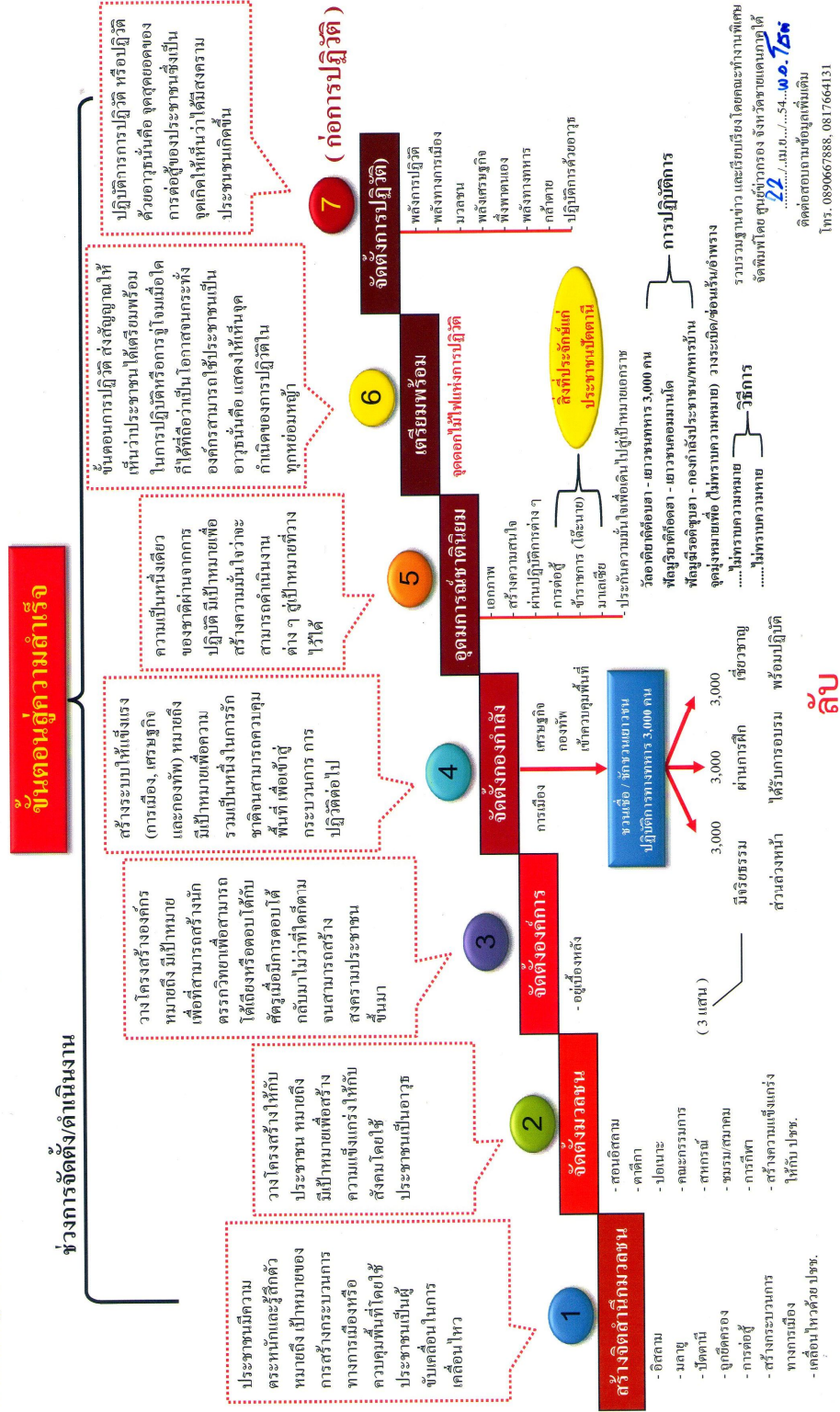
๒. เครื่องคิดต่อหลักคำสอนและปฏิบัติศาสนกิจอย่างสม่ำเสมอ

๓. มีความประพฤติและบุคลิกในการแต่งกายเรียบร้อย ซึ่งสร้างภาพลักษณ์เป็นเกราะ กำบังในโรงเรียนชุมชนเป็นอย่างดี สำหรับการชักชวนราษฎรที่ไม่ใช่เป็นนักเรียน นักศึกษาที่จะใช้ วิธีนำหลักศาสนาและเศรษฐกิจเป็นตัวนำร้องในการชักชวน โดยอาศัยความเป็นเครือญาติเป็น สำคัญ

๔. ผู้ถูกคัดเลือก ชักชวน เก่งตัว ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๑๘-๓๕ ปี

ชุดที่.....ของ.....ชุด
แผ่นที่.....ของ.....แผ่น

^๖ พจนานุกรมวิถี (พ.อ.ช.ด. ๑๔๗-ก.ค. ๑๙๙๗: การโฆษณาชวนเชื่อทางปฏิบัติการทางทหาร คือ เมตตา เสียสละ)

ขั้นตอนการจัดตั้งกองกำลังของกลุ่มก่อความไม่สงบ

จากการประมวลผลจากการซักถาม สอบสวน สืบสวนหาข่าวและการตรวจค้น พยานหลักฐานพื้นที่เป้าหมาย ผลปรากฏว่ากลุ่มก่อความไม่สงบ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกหลายระดับของกลุ่มโจร BRN Co-ordinate แทบทั้งสิ้น อาศัยความเป็นชาติ (มลายู) ศาสนา (อิสลาม) มาตุภูมิ (ปัตตานี) เป็นพื้นฐานเข้าสู่ระบบร่วมกิจกรรมเคลื่อนไหวขององค์กร ใช้เรื่องราวประวัติศาสตร์ รัฐปัตตานีตั้งแต่ยุคของ หนะยิฮูลง โต๊ะมีนา การยุบรวม ๗ หัวเมืองเป็นมูลเหตุสำคัญในการชักจูง โน้มน้าวให้มีความรู้สึกนึกคิดคล้อยตามเป็นสำคัญ ซึ่งบุคคลที่ปฏิบัติทางยุทธวิธีดังกล่าว ส่วนใหญ่จะเป็นครูสอนศาสนาตามโรงเรียนสอนศาสนา (อุสตาซปอเนาะ) และศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด (เจ๊ะมู/ครูตาดิกา) ซึ่งมีภาพลักษณ์ที่น่าเคารพและน่าเชื่อถือทำให้การชักชวน โน้มน้าวกลุ่มเป้าหมายได้มาก โดยสรุปวิธีการจัดตั้งกองกำลังอยู่ ๑๑ ขั้นตอนดังนี้

๑. การเกี้ยว/แนวโน้มน้าว เป็นขั้นตอนเบื้องต้นในการพิจารณาบุคลิกภาพของผู้ที่จะเป็นสมาชิกใหม่โดยสมาชิกกลุ่มก่อความไม่สงบ ที่ได้รับมอบหมายไปทำหน้าที่เกี้ยวจะเข้าไป พุดจาชักทายและสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกับผู้ที่ได้เกี้ยวไว้ประมาณ ๒-๓ ครั้ง ในการพุดจา ดังกล่าวจะมีการอ้างอิงประวัติศาสตร์รัฐปัตตานีและหลักการนุญาตของศาสนาอิสลามตามหลักกว้างๆ โดยขั้นตอนนี้ใช้ระยะเวลาประมาณ ๒ สัปดาห์ถึง ๑ เดือน ซึ่งสาระสำคัญในการพุดจา ชักชวนมักเน้นเรื่อง “ในอดีตรัฐปัตตานีปกครองโดยคนมลายูมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก ต่อมารัฐบาลสยามยกกำลังมารุกรานยึดเมืองปัตตานี กวาดต้อนชาวมลายูด้วยการเจาะเอ็นร้อยหวายใส่โซ่ล่ามตรวน เดินทางไปขุดคลองแสนแสบ ซึ่งบรรพบุรุษของพวกเราได้รับความทุกข์ทรมานมาก ดังนั้นพวกเราอนุชนคนรุ่นใหม่ต้องสืบทอดเจตนารมณ์กอบกู้เอกราชรัฐปัตตานีกลับคืนมาด้วยวิธีการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ (ญิฮาด)”

๒. การชักชวน เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากขั้นตอนแรก โดยใช้ระยะเวลาติดตามผลประมาณ ๒ สัปดาห์ถึง ๑ เดือน ระหว่างนี้ก็มีการพุดเน้นย้ำชักชวนเหมือนขั้นตอนแรก จนกระทั่งผู้ได้รับการชักชวนยินยอมตกลงเข้าร่วมกิจกรรม

๓. การทำพิธีสาบานตน/ปฏิญาณตน/ปิดปาก (ซูปะหะห์) กระทำหลายรูปแบบได้แก่ ใช้มือขวาจับมือกันและพุดตามเป็นภาษาอาหรับจำนวน ๒-๓ เที้ยว แปลเป็นภาษาไทยว่า “เราขอสาบานและปฏิญาณว่าจะร่วมกิจกรรมเพื่อองค์กรและรักษาความลับตลอดไป”หรือใช้คัมภีร์อัลกุรอานวางบนหมอนและผู้ร่วมทำพิธีนั่งล้อมรอบใช้มือแตะคัมภีร์อันกุรอาน (ภายหลังอาบน้ำละหมาด) และจะพุดตามเป็นภาษาอาหรับจำนวน ๓ เที้ยว ใจความเดียวกับวิธีแรกหรือกล่าวคำสาบานตนจำนวน ๓ เที้ยว ใจความเดียวกับวิธีแรกภายหลังละหมาดประจำวัน ระยะเวลาทำพิธี ๕-๑๐ นาที หลังจากนั้นจะมีการเน้นย้ำให้รักษาความลับของกลุ่ม เมื่อบุคคลเป้าหมายตอบตกลงสมัครใจเข้า

ร่วมกิจกรรมแล้วจะมีการนัดหมายทำพิธีดังกล่าว โดยใช้สถานที่ที่สะดวก ปิดลับ ปลอดภัย เช่น บ้านสมาชิกแนวร่วมมัสยิด โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา/ปอเนาะ ศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด (ศาลิกา) สุสาน (กูโบร์) ขั้นตอนดังกล่าวสมาชิกทุกคนต้องเริ่มบริจาคเงินเป็นรายเดือนรายปีคนละ ๑ บาท/วัน

๔. การตรวจสอบ/บ่มเพาะ ปลุกจิตสำนึก หลังจากขั้นตอนที่ ๓ ทั้งสองฝ่ายจะไม่มี การติดต่อกันระยะหนึ่ง เพื่อที่กลุ่มก่อความไม่สงบจะตรวจสอบพฤติกรรมสมาชิกใหม่ว่าจะแจ้งข้อมูล หรือเป็นสายข่าวให้กับทางราชการหรือไม่ หากผลการตรวจสอบปรากฏว่าผ่านก็จะนัดหมาย สมาชิกมารับฟังการบรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์รัฐปัตตานีและหลักการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ จำนวน ๖-๘ ครั้งผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนไปตามสถานที่ต่างๆ ซึ่งวิทยากรผู้บรรยายจะมีการสับเปลี่ยน ตลอดเวลา โดยให้ทราบเฉพาะชื่อจัดตั้งเท่านั้นเพื่อตัดตอนไม่ให้สมาชิกใหม่ทราบชื่อ นามสกุล ภูมิลาเนาจริง เนื้อหาสาระในการบรรยายปลุกกระดมนั้นจะมีความสมบูรณ์มากกว่าขั้นตอนที่ผ่านมา ผสมผสานกับหลักการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ โดยเน้นในเรื่องผลบุญของการทำสงครามดังกล่าว ดังคำกล่าวที่ว่า “หากพวกเราเสียชีวิตในสงครามก็จะได้ขึ้นสู่สรวงสวรรค์ไปอยู่กับศาสดาและผู้เผยแพร่ โดยไม่ต้องพิจารณาชำระบาปที่ได้ก่อไว้ขณะยังมีชีวิตอยู่และส่งผลต่อบิฮามารดา บุตร ภรรยาไม่ต้องถูกพิจารณาชำระบาปด้วย หากบาดเจ็บในสงครามศักดิ์สิทธิ์ก็จะได้รับการลงโทษถึงหนึ่ง”

นอกจากนี้ ยังบรรยายเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบัญญัติและกฎวินัยของกลุ่ม ตลอดจนบรรยาย เป้าหมายของการปฏิวัติรัฐปัตตานี และมีการทดสอบด้วยปากเปล่าโดยไม่อนุญาตให้มีการบันทึกใน เอกสารหรือสมุดบันทึก ขั้นตอนดังกล่าวใช้ระยะเวลาประมาณ ๖ เดือนถึง ๑ ปี ในระหว่างนี้จะมี การรวบรวมสมาชิกในกลุ่มและแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มย่อยไปในคราวเดียวกัน ตลอดจนวางระบบ เครือข่ายการติดต่อสื่อสาร ประสานงานหลายวิธี เช่น ทางโทรศัพท์ พลับปากเอกสารหรือบอกกล่าว ด้วยวาจาแบบตัวต่อตัว

๕. การทดสอบจิตใจและความกล้าหาญ เมื่อผ่านขั้นตอนการบ่มเพาะจนแน่ใจว่าเป็น สมาชิกที่ไว้วางใจได้ หัวหน้ากลุ่มจะได้เริ่มรับมอบภารกิจจากผู้สั่งการเพื่อแจ้งให้สมาชิกในกลุ่ม นำไปปฏิบัติด้วยวิธีการต่างๆ ในลักษณะที่ไม่รุนแรงมากนักเพื่อทดสอบจิตใจ เช่น การชักชวนหา สมาชิกแนวร่วมใหม่, การทิ้งระเบิด, การฟันป้ายผ้า, การวางเพลิงเผาตู้โทรศัพท์สาธารณะ, ลักขโมย ถึงดับเพลิง, ลักขโมยโทรศัพท์มือถือ, ขวางระเบิดเพลิงใส่ยานพาหนะหรือบ้านเรือนของราษฎร, ทำลายพืชสวนไร่นา และรอยตะปูเรือใบ ในการปฏิบัติดังกล่าวจะใช้การทดสอบจำนวน ๑-๕ ครั้ง/คน/กลุ่ม รวมระยะเวลา ๓-๖ เดือน

๖. การฝึกฝนร่างกายระดับพื้นฐาน ได้แก่ การฝึกทำการเรียก-เลิกแถว การจัดระเบียบ

แถวฝึกทำวันทหายัดใช้ ๔ นิ้วครึ่ง (หมายถึงจังหวัดปัตตานี, ยะลา, นราธิวาส, สตูล และสงขลา บางส่วน) ฝึกทำสร้างความแข็งแรงของร่างกาย เช่น วิ่งระยะ ๒-๓ กม.ภายในเวลา ๑๒ นาที ดันพื้น ด้วยฝ่ามือแบบราบ กระโดดตบมือกลางอากาศ ลูกนั่ง Sit-up แบบธรรมดา วิ่งอยู่กับที่ เป็นต้น สำหรับท่าเล็กแถว ใช้การชูมือขวาลักษณะกำปั้นและยื่นเท้าขวาไปข้างหน้า ร้องตะโกนคำว่า Patani Merdeka หรือท่องเพิ่มเติมคำว่า ซาติ ศาสนา มาตุภูมิ เน้นการเตรียมร่างกายให้แข็งแรง เพื่อรับการฝึกระดับยุทธวิธี หรือเรียกว่า CD (Commando/Commandota ในภาษาอินโดนีเซีย) ต่อไป โดยใช้ระยะเวลาการฝึกเพียงสั้นๆ คราวละ ๑-๒ วัน เท่านั้น เน้นฝึกในเวลากลางวัน ส่วนใหญ่จะอยู่ในระหว่างเวลา ๒๑.๐๐-๒๔.๐๐ น. นัดหมายสถานที่ปิดลับและเป็นเกราะกำบังต่อการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่เป็นสำคัญ เช่น โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา/ปอเนาะ, ศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด (ตาคีกา), สวนผลไม้ สวนยางพารา ของผู้นำศาสนาหรือผู้นำท้องถิ่นที่เป็นสมาชิกแนวร่วม การแต่งกายในการฝึกจะสวมเสื้อกีฬา กางเกงวอร์มสีทึบๆ รองเท้าผ้าใบ ทำการฝึกประมาณ ๓-๔ ครั้งขึ้นไป ระหว่างแต่ละครั้งประมาณ ๑-๒ สัปดาห์ ซึ่งระหว่างรอรับการนัดหมายครั้งต่อไป ผู้รับการฝึกจะต้องฝึกฝนร่างกายด้วยตนเองตลอดเวลาส่วนใหญ่ใช้วิธีเล่นฟุตบอล ขึ้นตอนดังกล่าวใช้ระยะเวลา ๖ เดือนถึง ๑ ปี ในขั้นตอนนี้ครูฝึกจะทำการแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มผู้รับการฝึก และคัดเลือกหาสมาชิกที่มีลักษณะดีเด่น เพื่อส่งไปรับการฝึกระดับยุทธวิธี (หลักสูตร RKK หรือ Runda Kumpulan Kecil)

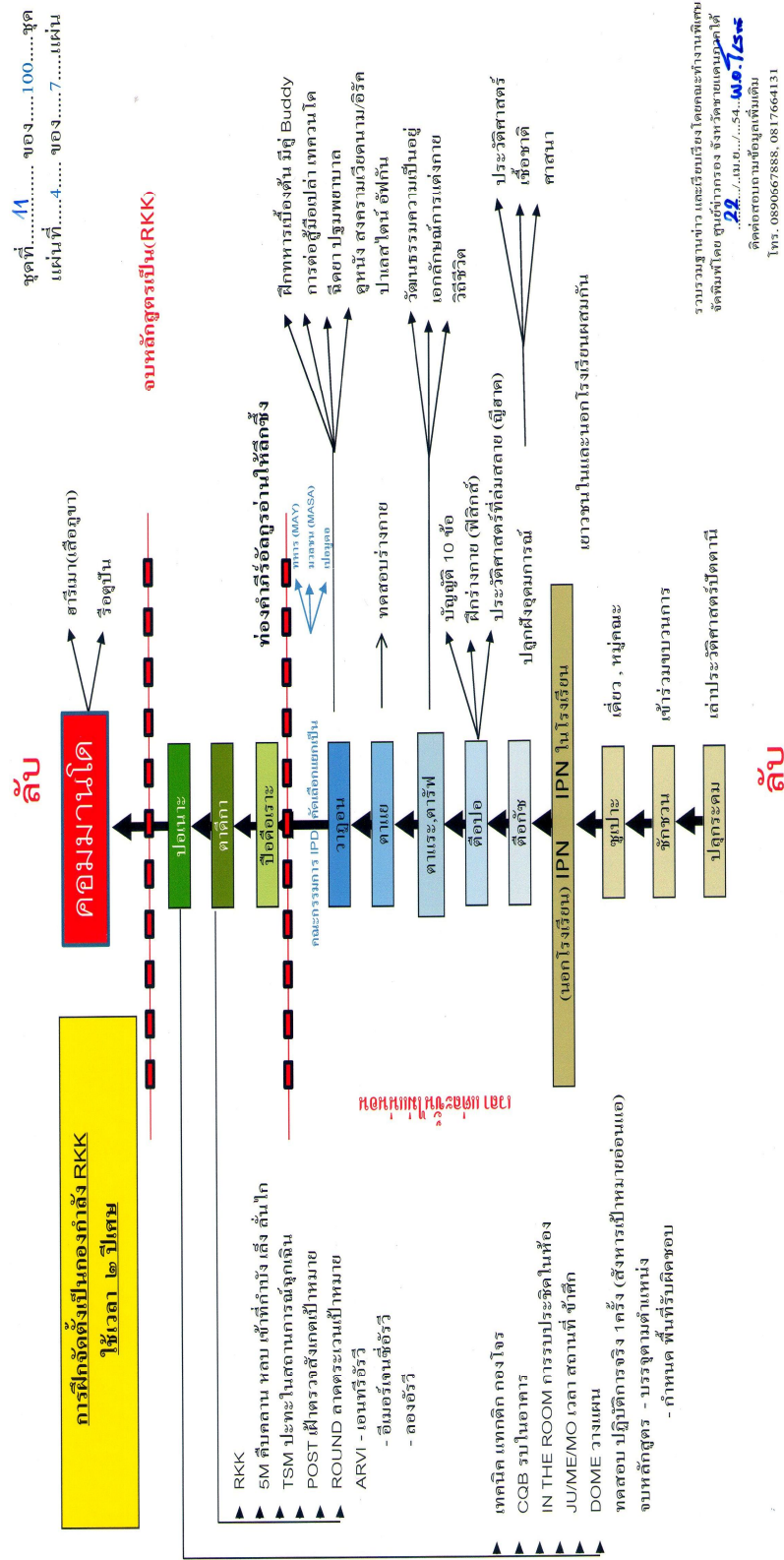
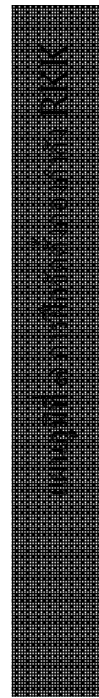
๓. การฝึกหลักสูตร RKK สำหรับสมาชิกระดับ Commando เป็นการฝึกตามหลักสูตรทางทหารที่เป็นระบบใช้เวลา ๒๘ วันติดต่อกัน หลักสูตร RKK เป็นหลักสูตรหน่วยจู่โจมขนาดเล็ก สมาชิกในกลุ่มมีจำนวน ๖ คนประกอบด้วย ตำแหน่งที่ ๑ คู่มือทาง ตำแหน่งที่ ๒ หัวหน้าชุด ตำแหน่งที่ ๓ สื่อสาร/พยาบาล ตำแหน่งที่ ๔ และ ๕ ปฏิบัติการและตำแหน่งที่ ๖ รองหัวหน้าชุด รายละเอียดการฝึกแบ่งเป็นวิชาเรียงลำดับจากพื้นฐานไปสู่ขั้นสูง การฝึกจะทำการฝึกในเวลา กลางคืนเป็นหลัก ส่วนเวลากลางวันรับฟังการบรรยายประวัติศาสตร์รัฐปัตตานีและทฤษฎีการรบแบบต่างๆ ตลอดจนการฝึกสาธิตการต่อวงจรระเบิด สูตรผสมระเบิดเพลิง การถอด/ประกอบอาวุธ ปืน การต่อสู้ป้องกันตัว การฝึกอาวุธ โดยใช้ไม้แทนปืน เป็นต้น การฝึกจะมีสมาชิกจากต่างพื้นที่ มาร่วมฝึกด้วย แต่การประกอบกำลังยังคงใช้สมาชิกในกลุ่มเดิมและมีการแต่งตั้งหัวหน้าชุด ปฏิบัติการทุกชุด ซึ่งเป็นหัวหน้าชุดที่จะสั่งการประสานงาน ควบคุมสมาชิกในกลุ่มลงมือก่อเหตุระดับรุนแรงเมื่อจบหลักสูตรดังกล่าวต่อไป

๔. การเลือกฝ่ายหรือหน้าที่ เมื่อสมาชิกจบหลักสูตร RKK แล้ว หัวหน้าชุดปฏิบัติการจะเรียกสมาชิกในกลุ่มไปเลือกหน้าที่ โดยมีสมาชิกระดับควบคุมเป็นผู้ชี้แจง ซึ่งสมาชิกทุกคนจะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกหน้าที่ด้วยตนเอง ประกอบด้วยฝ่ายปฏิบัติการ/ทหาร ฝ่ายบรรยายปลุกระดม ฝ่ายเศรษฐกิจ ฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายจัดหาสมาชิก ซึ่งส่วนใหญ่สมาชิกที่ผ่านขั้นตอนที่ ๓ จะเลือก

ฝ่ายปฏิบัติการ/ฝ่ายทหาร เนื่องจากเป็นสายงานที่สำคัญที่สุดต่อการต่อสู้ขององค์กร และได้รับการยกย่องจากสมาชิกฝ่ายอื่นๆ และใช้ระยะเวลาดำเนินการเพียงวันเดียว

๕. การเพิ่มศรัทธาและฝึกทบทวน หลังจากการเลือกฝ่ายแล้ว สมาชิกทุกคนจะทราบภารกิจของตนและเริ่มก่อเหตุด้วยระดับที่ไม่รุนแรง (ใกล้เคียงกับขั้นตอนทดสอบความกล้าหาญ/จิตใจ) เพื่อเพิ่มศรัทธา แรงจูงใจและความเชื่อมั่นต่อองค์กรสมาชิกระดับควบคุม จะเรียกสมาชิกมารับฟังหลักการเกี่ยวกับหัวข้อการสร้างศรัทธาต่อหลักการผู้นำและการปฏิบัติศาสนกิจอย่างเคร่งครัด เช่น ละหมาดครบ ๕ เวลา ถือศีลอดประจำสัปดาห์และประจำปี เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์หากมีโอกาสน โดยจะไม่มีการบรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์รัฐปัตตานีอีก แต่สมาชิกทุกคนต้องไปปฏิบัติตามหัวข้อการสร้างศรัทธาด้วยตนเองเป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วันขึ้นไป เมื่อครบกำหนดแล้วจะมีการฝึกทบทวนอีกครั้งหนึ่งประมาณ ๑ สัปดาห์ จนสมาชิกและครูฝึกมั่นใจในศักยภาพแล้ว จึงจะเตรียมพร้อมลงมือก่อเหตุระดับรุนแรง

๑๐. การฝึกการปฏิบัติในสถานการณ์จริง ขั้นตอนนี้สมาชิกใหม่จะร่วมกับสมาชิก Commando รุ่นพี่ลงมือก่อเหตุร้ายในระดับรุนแรงแล้วเช่น ลอบยิงขว้าง/วางระเบิด วางเพลิงสถานที่สำคัญแต่จะได้รับการมอบให้ทำหน้าที่คู่มือ ขับรถจักรยานยนต์หรือส่งสัญญาณเป้าหมาย เป็นต้น โดยจะลงมือปฏิบัติการจริงประมาณ ๓-๔ วันขึ้นไป สมาชิกปฏิบัติผ่านเกณฑ์จะได้เลื่อนขั้นขึ้นเป็นรองหัวหน้าชุดปฏิบัติการ ใช้ระยะเวลาขั้นตอนนี้ดังกล่าวประมาณ ๓-๖ เดือน นอกจากนี้สมาชิก Commando ใหม่ยังได้รับแรงจูงใจว่าหากการปฏิวัติรัฐปัตตานีสำเร็จจะได้รับการแต่งตั้งเป็นทหารประจำรัฐปัตตานี โดยได้รับเงินเดือนประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน

รวบรวมฐานข่าว และเรียบเรียงโดยคณะทำงานพิเศษ
จัดพิมพ์โดย ศูนย์ข่าวกรอง จังหวัดขอนแก่นได้
22...เม.ย....54...พ.อ.ไพฑูรย์
ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
โทร. 0890667888, 0817664131

นายข่าวกรอง จังหวัดชายแดนภาคใต้
22.../เม.ย.../54...พ.อ.7/รศ.

TEL. 0890567888, 0817664131

ស្រី

22

អោយអ្នកស្រាវជ្រាវ លេខ

เทคนิค เทคนิค กองโจร
CQB บนอาคาร
IN THE ROOM การประชิดในห้อง
JU/ME/MO เวลา สถานที่ ขีปนาวุธ
DOVE วางแผน
ทดสอบ ปฏิบัติการจริง 1 ครั้ง (สังหารเมื่อ
จบภารกิจสุด - บรรลุตามตำแหน่ง
- กำหนด พื้นที่รับผิดชอบ
- กำหนด

๑๑. การปฏิบัติการจริง เป็นขั้นตอนสุดท้ายภายหลังจากสมาชิกใหม่ผ่านการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงแล้ว โดยสมาชิกใหม่จะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการก่อเหตุรุนแรงด้วยตนเอง ตั้งแต่ขั้นตอนการหาเป้าหมาย การประชุมวางแผน จัดหาอาวุธยุทธโศปกรณ์ มอบหมายหน้าที่ แล่งหลบซ่อนตัวและซ่อนอาวุธหลังก่อเหตุ ซึ่งหากสมาชิกเหล่านี้มีประสบการณ์การปฏิบัติก่อเหตุที่รุนแรงพอสมควรแล้ว จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ครูฝึกระดับพื้นฐานให้กับสมาชิกใหม่ (สมาชิกระดับ PEMUDA BRN) เป้าหมายหลังจากเป็นครูฝึกแล้ว จะควบคุมสั่งการชี้นำสมาชิกใหม่ตามระบบขั้นตอนต่อไป โดยอาศัยความเป็นอาจารย์และลูกศิษย์เป็นตัวยึดโยงความสัมพันธ์ต่อกัน (บทเรียนจากการรบ กอ.รมน.ภาค ๔ สน., ๒๕๕๓ : ๔๔-๔๕)

ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี ของขบวนการ BRN Co-ordinate

ยุทธศาสตร์ของขบวนการ BRN Co-ordinate

“ชาติ (มลายู) ศาสนา (อิสลาม) มาตุภูมิ (ปัตตานี) และสิทธิมนุษยชน” การจัดตั้งกลุ่ม/ขบวนการของกลุ่มก่อความไม่สงบทุกกลุ่ม อาจบ่งชี้ให้เห็นว่าในด้านยุทธศาสตร์ กลุ่มก่อความไม่สงบได้วางจุดมุ่งหมายคือ ความเป็นชาตินิยม มลายู ศาสนา (อิสลาม) มาตุภูมิ (รัฐปัตตานี) และสิทธิของชาวมลายูเป็นหลักในการทำให้ประชาชนมุสลิมในพื้นที่เกิดความรู้สึก หรือมีอุดมการณ์ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันและปฏิเสธการปกครองของรัฐบาลไทย ขณะที่ด้านยุทธวิธีการต่อสู้ได้ใช้รูปแบบการทำสงครามประชาชนในการแย่งชิงประชาชนออกมาจากฝ่ายรัฐ และใช้การรบบแบบกองโจรในเมืองเป็นเครื่องมือในการต่อสู้กับรัฐ ทั้งที่เป็นกำลังทหาร ตำรวจและข้าราชการฝ่ายปกครอง รวมทั้งการทำสงครามทางการเมืองเพื่อแสวงหาการสนับสนุนจากประชาคมระหว่างประเทศ โดยเฉพาะองค์การสหประชาชาติและกลุ่มประเทศมุสลิมทั่วโลก โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประชาคมระหว่างประเทศเข้ามาเป็นคนกลางไกล่เกลี่ย เพื่อให้เกิดการเจรจานำไปสู่การลงประชามติแยกตัวเป็นรัฐเอกราช เช่น กรณีของติมอร์ตะวันออก (สุรชาติ บำรุงสุข, ๒๕๕๑ : ๒๒)

ขบวนการ BRN Co-ordinate แบ่งยุทธศาสตร์ออกเป็น ๓ ขั้น

ขั้นที่ ๑ ขั้นรับทางยุทธศาสตร์ จะประกอบด้วยกระบวนการบ่มเพาะแนวความคิด เพื่อสร้างจิตสำนึกแล้วจัดตั้งโครงสร้างมวลชน (อาเยาะห์) และกองกำลังติดอาวุธ (RKK)

ขั้นที่ ๒ ขั้นยันทางยุทธวิธี ด้วยการสร้างสถานการณ์ก่อความไม่สงบด้วยยุทธวิธีก่อการร้าย สร้างความสับสนไร้ระเบียบในพื้นที่ ขับเคลื่อนให้เกิดการจลาจลในรูปแบบสงครามกลางเมือง โดยใช้ศาสนาซึ่งอาจพัฒนาเป็นสงครามศาสนาทั่วพื้นที่ ปัจจุบันแห่งความสำเร็จคือ การควบคุมสังคมด้วยความหวาดกลัวและหวาดระแวง โดยมุ่งทำลายอำนาจการปกครองและลดความน่าเชื่อถือ

ของรัฐ

ขั้นที่ ๓ ขั้นยุทธศาสตร์จะดำเนินกลยุทธ์การเมืองทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยใช้พลังผ่านองค์กรมุสลิมโลก (OIC) เพื่อที่จะให้ UN เข้ามาแก้ไขปัญหาการพัฒนาของขบวนการ BRN Co-ordinate มี ๓ ขั้น คือ ขั้นแรก เป็นขั้นบ่มเพาะเพื่อให้เกิดมวลชน ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๗ ถึง พ.ศ.๒๕๓๗ มีการหามวลชนทั้งนอกระบบโรงเรียนและในระบบโรงเรียน ทำการบ่มเพาะทำให้เกิดความรู้สึก แยกไทย แยกมลายู แยกพุทธ แยกมุสลิม โดยใช้ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์และอัตลักษณ์ที่มีความแตกต่างทั้งประเพณีและวัฒนธรรม ขั้นที่ ๒ การสร้างโครงสร้างในปี พ.ศ.๒๕๓๗-๒๕๔๗ ขั้นที่ ๓ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน ปฏิบัติทางทหารด้วยความรุนแรง สร้างความหวาดกลัวและความหวาดระแวงให้กับประชาชน ขบวนการ BRN Co-ordinate ขณะนี้อยู่ในขั้นยุทธศาสตร์ คือ การก่อการร้ายสร้างความรุนแรงทั่วทั้งพื้นที่ ด้วยการลอบยิงครู, พระ, วาฬเพชฌฆาตโรงเรียน, ลอบวางระเบิดในพื้นที่เมืองใหญ่ การข่มขู่โจมตีกองกำลังของรัฐด้วยระเบิด เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง แสดงให้เห็นว่ารัฐไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ รวมถึงสร้างความแตกแยกระหว่างไทยพุทธมุสลิมให้เกิดความหวาดระแวงซึ่งมีโอกาสพัฒนาไปสู่สงครามกลางเมือง (โรงเรียนการเมืองศูนย์สันติสุข, อุดตานา, ๒๕๕๓)

แนวทางการดำเนินการและการต่อสู้ของขบวนการ BRN Co-ordinate

กอ.รมน.ภาค ๔ สน. สรุปบทเรียนการรบปี พ.ศ.๒๕๕๔ ดังนี้

๑. ใช้ความแตกต่างทางศาสนาประวัติศาสตร์รัฐปัตตานีและประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
๒. ใช้หลักการอิสลามและศรัทธาอิสลามในการปลุกฝังอบรม สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน

๓. แอบอ้างศาสนาและแอบซ่อนเร้นในสถานที่สำคัญทางศาสนา/สถานศึกษา ใช้ลัทธิความเชื่อทางไสยศาสตร์ในการโฆษณาชวนเชื่อ

๔. เน้นการใช้เด็ก เยาวชน/คนหนุ่มสาวเป็นเครื่องมือในการก่อการร้าย โดยการปลุกฝังอบรมจิตใจให้มีอุดมการณ์ในการต่อสู้และฝึกฝนด้านกำลังกายให้แข็งแรง

๕. จัดตั้งกองกำลังและแนวร่วม ให้มีเอกภาพในการบังคับบัญชา แฝงตัวอยู่กับชาวบ้านในหมู่บ้านชุมชนทั้งในเขตชนบทและเขตเมือง

๖. สร้างมวลชน ลดความขัดแย้งและสร้างความสามัคคี ตลอดจนการแสวงหาจุดร่วมและสวามิภักดิ์

๗. จัดตั้งหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งสร้างมวลชนเต็มพื้นที่และใช้พลังมวลชนอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๘. ปกปิดและรักษาความลับให้ดีที่สุด

๙. แทรกซึมและส่งเสริมให้เข้าทำงานการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

๑๐. กล่าวโทษ ใส่ร้ายป้ายสีเจ้าหน้าที่ สร้างความแตกแยกระหว่างหน่วยงาน

๑๑. สร้างฐานมวลชนในสถานที่ราชการและบริเวณรอบๆ สถานที่ราชการ

๑๒. ปฏิบัติการก่อเหตุร้ายและหลบหนีเข้าไปซ่อนในปอเนาะหรือมัสยิด

๑๓. จัดหาอาวุธจากพันธมิตรและฝ่ายตรงข้าม

๑๔. ประสานองค์กรมุสลิมต่างชาติและองค์กรก่อการร้ายข้ามชาติ

๑๕. ทำลายเศรษฐกิจชาวไทยพุทธเพื่อขับไล่ให้ออกจากพื้นที่

๑๖. สร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นระหว่างชาวไทยพุทธ, ชาวไทยมุสลิมและระหว่างหน่วยงานราชการ

๑๗. จัดตั้งองค์กร/ขบวนการ โดยมีการบริหารงานอย่างชัดเจน

๑๘. การดำเนินการจะดำเนินการทั้งทางเปิดและทางลับ

สุรชาติ บำรุงสุข สรุปแนวทางการต่อสู้ของขบวนการก่อความไม่สงบใน จชต. (๒๕๕๑) ด้วยการปรับปรุงให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสถานการณ์และการสร้างความได้เปรียบในการต่อสู้ด้วยการใช้จุดแข็งในความเป็นมลายูปัตตานี หลักศาสนาอิสลาม รวมทั้งการแสวงประโยชน์จากจุดอ่อนของรัฐซึ่งอาจพิจารณาได้ดังนี้

๑. สร้างเอกภาพและความเป็นหนึ่งเดียว แกนนำกลุ่ม BIPP BRN GMP และ PULO จึงได้จัดตั้ง “องค์กรร่วม” หรือ Umbrella Organization ขึ้นเพื่อความเป็นเอกภาพและให้การดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๒. กำหนดหลักนิยามการต่อสู้สรุปได้ดังนี้

๒.๑ ใช้ศาสนานำในการต่อสู้เพื่อหวังผลทางด้านจิตวิทยาและสอดคล้องกับกระแสความเคลื่อนไหวของการต่อสู้เพื่ออิสลามทั่วโลก

๒.๒ ใช้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของรัฐปัตตานีเป็นปัจจัยในการปลุกความคิดกลุ่มก่อความไม่สงบใช้ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เป็นปัจจัยชี้้นำให้เกิดแนวความคิดแบ่งแยกดินแดน

๒.๓ สร้างกองกำลังแฝงตัวอยู่ในหมู่บ้าน ชุมชน และเขตเมือง เมื่อสบโอกาสก็จะออกปฏิบัติการก่อเหตุรุนแรง ทำให้เจ้าหน้าที่ประสบความยากลำบากในการป้องกันและปราบปราม ค้นหาและจับกุม

๒.๔ ไม่ประกาศความรับผิดชอบในการกระทำ ในขณะเดียวกันเมื่อก่อเหตุรุนแรงขึ้นแล้วยังสร้างข่าว/ปล่อยข่าวโยนความผิดว่าเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐจนสร้างความสับสนให้กับเจ้าหน้าที่และสร้างความเข้าใจผิดให้กับประชาชนในพื้นที่ มีผลให้เจ้าหน้าที่ได้รับ

ความเกลียดชังเพิ่มเติมและไม่ได้รับความร่วมมือหรือความเชื่อถือจากประชาชน

๒.๕ การใช้ความรุนแรงขบวนการมุ่งกระทำต่อประชาชนที่ให้ความร่วมมือกับรัฐ กดดันราษฎรไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมที่ติดต่อกับไทยพุทธให้ออกนอกพื้นที่เพื่อทำให้พื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เหลืออยู่เฉพาะชาวมลายุมุสลิมและทำให้ประชาชนไม่กล้าให้ความร่วมมือกับรัฐ ส่วนการทำร้ายครูไทยพุทธหรือครูจากต่างพื้นที่เป็นการเปิดช่องทางให้กลุ่มก่อความไม่สงบสามารถส่งแนวร่วมในฝ่ายตนเข้าครอบงำความคิดของเยาวชนรุ่นใหม่ ซึ่งสามารถพัฒนาขึ้นเป็นสมาชิกของกลุ่มได้ต่อไป

๒.๖ ความร่วมมือกับกลุ่มอิทธิพลเช่นกลุ่มที่ทำธุรกิจผิดกฎหมาย/กลุ่มค้ายาเสพติด/ค้าอาวุธ ซึ่งเป็นปฏิปักษ์กับรัฐบาลโดยตรงอยู่แล้ว ความร่วมมือดังกล่าวจะเอื้ออำนวยแก่ทั้งสองฝ่ายให้สามารถเคลื่อนไหวได้อย่างเสรีในพื้นที่อิทธิพลที่รัฐเข้าไปไม่ถึง ซึ่งในส่วนของผู้ก่อความไม่สงบเองก็ได้รับประโยชน์จากการจัดหาอาวุธ มีปืนและรายได้ การจัดหาเงินทุนของกลุ่มก่อความไม่สงบมีทั้งวิธีการผิดกฎหมาย ถึงผิดกฎหมาย การบริจาคของสมาชิกและการสนับสนุนจากประเทศ

ยุทธวิธีของ BRN Co-ordinate (กอ.รมน.ภาค ๔ สน.,๒๕๕๔)

“การรบแบบกองโจร แย่งชิงมวลชน และการทำสงครามศาสนา”

๑. รูปแบบและลักษณะการก่อเหตุร้าย

การก่อเหตุร้ายในชุมชนและในพื้นที่ป่าเขาในลักษณะของกองกำลังติดอาวุธที่เกิดขึ้น กลุ่มก่อความไม่สงบได้คิดค้นรูปแบบวิธีการก่อเหตุในรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งนอกเหนือจากวิธีการเดิมที่ผ่านมาก็มีการสรุปผลทุกครั้งจากการก่อเหตุ เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง จนทำให้เจ้าหน้าที่ของฝ่ายรัฐไม่อาจปรับทิศทางการตั้งรับหรือรุกได้กลับได้ทันทั่วทั้งที่ ส่วนใหญ่จะเป็นการแก้ปัญหา จึงมักตามหลังกลุ่มก่อความไม่สงบอยู่ตลอด

ความได้เปรียบของกลุ่มก่อความไม่สงบอยู่ที่การพัฒนาารูปแบบการก่อเหตุขึ้นมาอย่างหลากหลาย ทั้งปฏิบัติการใช้กำลัง, ปฏิบัติการทางจิตวิทยาและการปฏิบัติการข่าวสาร เพื่อชิงปัญหาความไม่สงบเป็นปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งรูปแบบที่กลุ่มก่อความไม่สงบใช้ในปัจจุบันที่ตรวจพบคือ

๑.๑ การลอบวางระเบิดสถานที่ราชการ, สถานบันเทิง, ร้านค้า, ร้านอาหาร, ชุมชน, บ้านเรือนราษฎร, ทรัพย์สินทางราชการ, ยานพาหนะของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนเส้นทางลาดตระเวนทั้งเดินเท้าและยานยนต์หรือจุดแวะพักผ่อนของเจ้าหน้าที่ที่เดินลาดตระเวนเป็นประจำ เช่น ศาลาที่พักริมทาง ม้านั่งตามสวนสาธารณะหรือจุดหยุดรับ-ส่ง/รปภ.ครู วิธีการจุดระเบิดที่ตรวจพบมีดังนี้

๑.๑.๑ การใช้โทรศัพท์มือถือเป็นตัวจุดชนวน ใช้มากและมักจะได้ผลแทบ

ทุกครั้งแต่มีข้อจำกัดคือ บางพื้นที่จะไม่มีสัญญาณโทรศัพท์, ต้องปรับเสียงให้ถึงระดับ ๕ เพื่อให้ Relay ทำงานและใช้แบตเตอรี่ขนาด ๘ โวลต์ขึ้นไป เพื่อให้เชื่อประทูทำงาน รวมทั้งจะวางล่วงหน้าได้ไม่เกิน ๓ วัน เนื่องจากจะทำให้แบตเตอรี่หมด

๑.๑.๒ การใช้นาฬิกาเป็นตัวจุดระเบิด ทั้งแบบเข็มและแบบดิจิตอล และมีข้อจำกัดในเรื่องเวลาเพราะแบบเข็มต้องวางเวลาได้ไม่เกิน ๑๒ ชม. ส่วนแบบดิจิตอลไม่เกิน ๒๔ ชม.และทั้งสองแบบอาจถูก จนท. สามารถเก็บกู้ได้ง่าย

๑.๑.๓ การจุดระเบิดด้วยระบบสายไฟและแบตเตอรี่ โดยการลากสายไฟเข้าข้างทางเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด ส่วนใหญ่ใช้วิธีการขุดหลุมฝังไว้ตามเส้นทาง ซึ่งจะนิยมวางในพื้นที่ป่าเขาเนื่องจากต้องใช้เวลาในการวางระเบิด

๑.๑.๔ แบบใช้เชือก (เชือกไนล่อนหรือเชือกผูกวัว) ผูกกับสวิทช์จุดระเบิดแล้วลากสายยาวประมาณ ๗๐-๑๐๐ เมตร เพื่อดึงปลายเชือกให้ระเบิดทำงาน (ลักษณะคล้ายกับระเบิดแบบลวดสะกด) อาจมีการทำสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งไว้เพื่อใช้เล็งเป้าหมาย

๑.๑.๕ ใช้กับระเบิดแสวงเครื่องแบบหมอนลม ใช้ระวางป้องกันพื้นที่ที่เป็นแหล่งหลบซ่อน/ที่พักพิงในป่าเขา

๑.๑.๖ กับระเบิดแบบเหยียบวางตามพื้นดินที่อ่อนนุ่มและสามารถวางได้โดยไม่ผิดสังเกต เช่น พื้นทราย

๑.๑.๗ การใช้โมทรอยนต์ในการจุดระเบิด (โดยเท่าที่ตรวจพบจะใช้อุปกรณ์ที่ผลิตจากมาเลเซีย) อุปกรณ์ที่บรรจุระเบิดแสวงเครื่องมีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่บรรจุในกล่องกระดาษ, ท่อพีวีซี, ปิ๊บขนมปัง, กระเป๋าสตางค์, กล่องทัชเพอร์แว, ขวด/ถังน้ำมัน, กระดาษคั่นไม้, กระป๋องขนาดต่างๆ, กระติกน้ำ, ถังเหล็ก, หม้อหุงข้าว, ถังก๊าซหุงต้ม, ปิ่นโต, ถังน้ำยาเคมีดับเพลิง, แกนจักรรีดยางพารา, ท่อพลาสติกปิดหัวท้าย, กล่องนม, ซองบุหรี, ขวดน้ำหอม AXE, ซูกซ่อนในรถจักรยานยนต์ (มูตูบอม) และในรถยนต์ (คาร์บอม)

๑.๑.๘ การจุดระเบิดด้วยระบบ DTMF (SPIDER) โดยใช้คลื่นวิทยุสื่อสารความถี่ย่าน VHF ใช้ถังเคมีดับเพลิงเป็นภาชนะบรรจุ ซูกซ่อนไว้ในรถยนต์กระบะใช้งานเป็นครั้งแรกเมื่อ ๑๗ ก.ค.๕๒ บริเวณเทศบาลตำบลยะหา อ.ยะหา จ.ย.ล. เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้เครื่องตัดสัญญาณโทรศัพท์มือถือและเครื่องตัดสัญญาณรีโมทคอนโทรลที่เจ้าหน้าที่มีใช้อย่างแพร่หลายเป็นเหตุให้กำลังพลทหารเสียชีวิต ๒ นาย บาดเจ็บ ๔ นาย

หลักการทำงานของการจุดระเบิดด้วยระบบ DTMF (SPIDER) โดยใช้คลื่นวิทยุสื่อสารความถี่ย่าน VHF

๑. ส่งสัญญาณ DTMF ผ่านคลื่นวิทยุเพื่อทำการจุดระเบิด

๒. ใช้กับวิทยุสื่อสารทุกย่านความถี่ที่มี DTMF (CB, VHF, UHF)

๓. สามารถจุระเบิดได้โดยตรงและทำให้วงจรพร้อมทำงาน

๔. สามารถควบคุมการจุระเบิดพร้อมกันหลายๆ ที่หมาย หรือเลือกให้ระเบิดที่หมายแต่ละแห่งได้ด้วยคำสั่งรหัส

๕. นิยมใช้ในประเทศอิรักและอัฟกานิสถาน

จุดที่ใช้วางระเบิดจะนิยมวางในจุดที่ไม่เป็นที่ผิสังเกตรหรือปกปิดได้ดี เช่น โคนต้นไม้, กระจาดดอกไม้, ถังขยะ, ท่อระบายน้ำ, พุ่มไม้, ห้องน้ำ, ใต้ผ้าห่มนอน, ใต้ท้องรถยนต์, ท่อระบายน้ำ การขุดเจาะเป็นโพรงรูเข้าไปใต้พื้นถนนไว้ก่อน เมื่อจะลงมือจึงจะนำระเบิดมาวางหากยังไม่วางระเบิดในทันทีจะทำการพรางไว้ก่อน เช่น ใช้ดินอุดหรือใช้หญ้าวางปิดทับไว้

ข้อสังเกตว่าในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ หากระเบิดครั้งแรกก่อความเสียหายเล็กน้อยมักจะมีระเบิดลูกที่สองตามมาเสมอ ทั้งนี้เพราะระเบิดลูกแรกต้องการให้เจ้าหน้าที่เข้าไปในที่เกิดเหตุและจะหวังผลในลูกที่ ๒ , ๓ , ๔ มากกว่า

นอกจากนี้ในการวางระเบิดสถานที่ราชการ ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ทำการตรวจตราอยู่ตลอด ทำให้การวางระเบิดจะกระทำได้ยาก กลุ่มก่อความไม่สงบจะใช้วิธีการวาง/สุกระเบิดไปกับรถยนต์ของเจ้าหน้าที่และประชาชนที่เข้าไปติดต่อกับส่วนราชการ (โดยเน้นผู้ที่เข้า-ออกเป็นประจำ และมีบ้านพักอยู่นอกสถานที่ราชการ) กลุ่มก่อความไม่สงบก็ยังมีการก่อวินในการลอบวางระเบิดปลอมทำให้เกิดความวุ่นวายและสับสนกับเจ้าหน้าที่ เพื่อลวงเจ้าหน้าที่ไปยังเป้าหมาย แล้วลงมือกระทำตามแผนที่กำหนดไว้

๑.๒ ใช้กำลังติดอาวุธเข้าโจมตี ต่อฐานปฏิบัติการของทหาร ตำรวจ และสถานที่ราชการอื่นๆ ที่สำคัญ เพื่อแย่งชิงอาวุธปืนฆ่าเจ้าหน้าที่และทำลายอำนาจของรัฐ เช่น ป้อมจุดตรวจ, ที่ว่าการอำเภอ, ที่ทำการอุทยานแห่งชาติ ตลอดจนสถานีตำรวจและค่ายทหาร ซึ่งก่อนที่จะมีการเข้าโจมตีทุกครั้ง จะมีการสำรวจหาข้อมูลสถานที่ก่อนเสมอ ทั้งการหาข้อมูลจากสื่อมวลชน, แสดงตนเป็นผู้ให้ข้อมูลเพื่อจะเข้าไปสำรวจภายใน, การไปติดต่อกับราชการและจะสอบถามเจ้าหน้าที่โดยตรง, การส่งคนเข้าไปทำงานในสถานที่ดังกล่าวก่อน ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ไม่ทันระมัดระวังอาจพลาดบอกข้อมูลได้และต่อจากนั้นก็มาวางแผนการโจมตีต่อไปหากเป้าหมายการโจมตีไม่ยากนัก เช่น จุดตรวจก็จะใช้กำลังแกล้งในพื้นที่ แต่ถ้าเป้าหมายมีขนาดใหญ่ หรือมีความเสี่ยงมาก ก็จะมีการนำกำลังจากนอกพื้นที่เข้ามาร่วมปฏิบัติการ ส่วนใหญ่กลุ่มก่อความไม่สงบมักจะใช้วิธีการตีโฉบฉวยเพื่อทำลายที่ตั้ง หรือยึดอาวุธยุทโธปกรณ์ หรือสิ่งอุปกรณ์ นอกจากนี้ยังรวมถึงทำการรบกวาดและทำลายขวัญกำลังฝ่ายปราบปราม ด้วยการฆ่าหรือพยายามจับเป็นตัวประกัน มีการชักซ้อมก่อนปฏิบัติการ เมื่อปฏิบัติการ จะปฏิบัติการอย่างรวดเร็ว รุนแรงและจุดโจมตี ในการเคลื่อนที่เข้าสู่ที่หมายมักจะ

กระทำในตอนกลางคืนลงมือในช่วงเวลาที่เจ้าหน้าที่ไม่ทันระมัดระวัง เช่น ช่วงรับประทานอาหาร, ช่วงใกล้รุ่ง, ช่วงเวลากลางวันมีการประกอบกำลัง ๒ ส่วน คือ กำลังเข้าตีหลักและแนวร่วมคอยช่วยเหลือ เช่น โปรยตะปุเรือบสกดกันเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าช่วยเหลือ

หลักการในการโจมตี

- ๑.๒.๑ ผลุดโผล่ในทุกวินาทีและสถานที่ที่แน่นอน
- ๑.๒.๒ เข้าปะทะหากเชื่อมั่นว่าจะประสบความสำเร็จ
- ๑.๒.๓ ข้าศึกอ่อนนให้รุก ข้าศึกเข้มแข็งให้หลบ
- ๑.๒.๔ จู่โจมอย่างรวดเร็วใช้เวลาสั้นๆ และหนักหน่วง
- ๑.๒.๕ ใช้ยุทธวิธีหลากหลายรูปแบบ
- ๑.๒.๖ ทุกขั้นตอนเก็บเป็นความลับ

๑.๓ การเข้าโจมตีในลักษณะพลีชีพ โดยส่วนใหญ่จะใช้สมาชิกที่ได้รับการปลุกระดมมาแล้ว และพร้อมที่จะทำตามคำสั่งตลอด โดยอาศัยหลักความเชื่อทางไสยศาสตร์เป็นเครื่องมือหลัก กรณีเหตุการณ์เมื่อ ๒๘ เม.ย.๕๑ ที่มีสมาชิก/แนวร่วมจำนวนมากเข้าโจมตีจุดตรวจและฐานของเจ้าหน้าที่พร้อมกันหลายจุดในพื้นที่ จว.ปัตตานี, ยะลา จนเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ตอบโต้ด้วยอาวุธปืนทำให้ผู้ก่อความไม่สงบเสียชีวิตจำนวน ๑๐๖ คน

๑.๔ ลอบยิง/ซุ่มยิง เจ้าหน้าที่ทหาร, ตำรวจ, ข้าราชการหรือลูกจ้างของรัฐ, แหล่งข่าว และผู้ที่ให้ความร่วมมือกับทางราชการ โดยผู้ที่ตกเป็นเป้าหมาย กลุ่มก่อความไม่สงบจะมีการติดตามเป้าหมายเป็นระยะเวลาหนึ่งก่อนลงมือยิง แต่หากเป็นชาวไทยมุสลิมด้วยกันจะส่งคนไปข่มขู่ให้หันมาร่วมมือก่อนหากยังไม่ยอมก็จะลงมือยิงต่อไป

การลอบยิงหากเป็นเป้าหมายเดินทางคนเดียวหรือคนไม่มากนักจะใช้วิธีส่งคนประกบติดเป้าหมายและเมื่อมีโอกาสจะลงมือทันทีเนื่องจากกระทำได้ง่าย แต่หากเดินทางเป็นกลุ่มหรือเป็นเจ้าหน้าที่จะนิยมใช้การซุ่มยิงตามเส้นทางที่เป้าหมายเดินทางผ่านเป็นประจำ โดยการซุ่มยิงที่ผ่านมามีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๑.๔.๑ ตำรวจพื้นที่สังหาร/จุดซุ่ม (จุดที่การวางกำลังของเจ้าหน้าที่ไม่มากนัก และขาดความระมัดระวัง, พื้นที่ได้เปรียบ เช่น พื้นที่สูงชัน ทางโค้งแคบ ถนนที่ชำรุด บริเวณที่อับสัญญาณโทรศัพท์มือถือหรือวิทยุสื่อสาร) เส้นทางรถอเนกประสงค์ตลอดจนพื้นที่หลบซ่อน

๑.๔.๒ ติดตามเป้าหมายเป็นระยะเวลาหนึ่ง (จัดเวรยามติดตามเป้าหมายตลอด)

๑.๔.๓ จัดกำลังติดอาวุธเข้าวางตัว ประกอบด้วยเวรยามติดตามเป้าหมาย, ส่วนปฏิบัติการต่อเป้าหมาย, ส่วนเข้าตรวจค้น/ยึดอาวุธ, ส่วนระวังป้องกันและส่วนสนับสนุน เช่น ชุดวางวัตถุต้องสงสัย, โปรยตะปุเรือบ (ไม่แจ้งรายละเอียดการปฏิบัติจนกว่าจะถึงเวลาปฏิบัติการจริง)

๑.๔.๔ อาจให้แนวร่วมจัดกิจกรรมอื่นๆ เพื่อดึงความสนใจของเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่

๑.๔.๕ เกษะคิด/แจ้งเตือนการเข้ามาของเป้าหมาย

๑.๔.๖ ให้สัญญาณชุดซุ่มเมื่อเป้าหมายเข้าพื้นที่สังหารหรือในบางครั้งใช้ร่วมกับการลอบวางระเบิด

๑.๔.๗ ปฏิบัติอย่างรุนแรง โดยใช้การกระเบิดเป็นสัญญาณโจมตี หากไม่มีการตอบโต้ชุดเข้าตรวจค้นจะเข้าประกบเป้าหมายทันที แต่หากมีการตอบโต้จากเป้าหมายจะมีการประเมินสถานการณ์ก่อน หากเสี่ยงต่อการสูญเสียก็จะถอนตัวทันที

๑.๔.๘ แนวร่วมนอกพื้นที่สังหารให้การสนับสนุนและจัดวางกำลังเสริมของเจ้าหน้าที่

๑.๔.๙ แนวร่วมให้ข้อมูลการเคลื่อนไหว/ดึงดูดความสนใจ เพื่อเบี่ยงเบนเจ้าหน้าที่และช่วยทำลายหลักฐานในที่เกิดเหตุ

๑.๔.๑๐ กลุ่มที่ลงมือปฏิบัติการจะมีการสรุปผลการปฏิบัติหลังการก่อเหตุ เพื่อนำมาวางแผนใหม่/ปรับปรุงให้ดีขึ้น ส่วนการซุ่มโจมตีแบบไม่ประณีต จะไม่มีการวางแผนที่จะเฝ้าติดตามนัก จะกระทำได้ในพื้นที่ที่มีมวลชนหนาแน่นและมีกำลังติดอาวุธเตรียมพร้อมอยู่แล้ว และจะเลือกเป้าหมายที่คุ้มค่าต่อการลงมือ เช่น ชุดลาดตระเวนด้วยยานยนต์ของ จนท. โดยจะมีสมาชิกแจ้งเตือนการเข้ามาของเป้าหมายและจะเป็นผู้ตกลงใจว่าจะปฏิบัติหรือไม่ หากตกลงใจจะปฏิบัติภารกิจจะวางกำลังซุ่มโจมตีทันที (ไม่ค่อยมีการวางระเบิด) สรุปผลการปฏิบัติหลังการก่อเหตุเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น

ปัจจุบันกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบนิยมลงมือในพื้นที่แหล่งชุมชน (ในพื้นที่อิทธิพล/หมู่บ้านจัดตั้ง) มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเป้าหมายจะระมัดระวังตัวได้ยาก เช่น ในสถานีรถไฟ (จังหวะที่รถไฟเข้า-ออก) ในตลาดนัดที่มีผู้คนพลุกพล่าน หรือตามงานเทศกาลต่างๆ โดยจะเลือกจุดที่มีแนวร่วมหนาแน่น สามารถควบคุมมวลชนได้และคุ้นเคยพื้นที่ เมื่อก่อเหตุแล้วหลบหนีได้สะดวกและยึดอาวุธประจำกายของเจ้าหน้าที่ไปด้วย

การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายจะมอบให้สมาชิกกลุ่มหนึ่ง ติดตามความเคลื่อนไหวและรวบรวมข้อมูลไว้ การปฏิบัติการส่วนใหญ่จะใช้สมาชิกที่ผ่านการฝึกหน่วยเคลื่อนที่ขนาดเล็ก (RKK) ซึ่งมีอยู่ในพื้นที่ ส่วนอาวุธจะฝากไว้ในจุดลงมือและหลังจากลงมือเสร็จก็จะคืนอาวุธที่จุดเดิม

๑.๕ การทำลายทรัพย์สินของทางราชการ เพื่อให้รัฐเกิดความสูญเสียและบางครั้งเป็นการก่อเหตุเพื่อพิสูจน์/ทดสอบกำลังใจของแนวร่วมที่ผ่านการฝึกมาใหม่อีกด้วย เช่น การถอนหมุดยึดรางรถไฟ, การวางระเบิดเสาไฟฟ้าแรงสูง, วางระเบิดสะพาน, เผา/ทำลายตู้โทรศัพท์, ตัดสายสัญญาณโทรศัพท์, พ่นสีป้ายและถนน เผาสถานีเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ, ถอดน็อตเสา

ไฟฟ้า เป็นต้น

๑.๖ การสกัดกั้น/ก่อกวน เพื่อสร้างความสับสนวุ่นวายให้กับเจ้าหน้าที่ โดยการสกัดกั้นและก่อกวนให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้สะดวก รูปแบบที่นิยมใช้คือ การโปรยตะปู เรือใบบนถนน, การโคลนต้นไม้ขวางทาง, การเผายางรถยนต์, การวางวัตถุต้องสงสัย โดยมีจุดประสงค์คือ

๑.๖.๑ ทำการสกัดกั้นเจ้าหน้าที่ที่จะเดินทางมาสมทบหรือช่วยเหลือ เมื่อมีการก่อเหตุ

๑.๖.๒ ศึกษาการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ หากมีการก่อเหตุในลักษณะก่อกวนจะปฏิบัติอย่างไรและจะมีการบันทึกไว้ตลอด

๑.๖.๓ เบี่ยงเบน/ดึงดูดความสนใจเจ้าหน้าที่และจะเคลื่อนไหวในรูปแบบอื่นแทน เช่น การลอบวางระเบิด, การขนย้ายอาวุธหรือกำลังพล

๑.๗ การปฏิบัติการทางจิตวิทยา

๑.๗.๑ การก่อเหตุด้วยการใช้ของมีคม ทำร้ายประชาชนและพระภิกษุสงฆ์ขณะออกบิณฑบาต เนื่องจากของมีคมนั้นมีราคาถูก สามารถพกพาไปยังที่ต่างๆ ได้ง่ายโดยไม่เป็นที่ผิดสังเกต นิยมใช้ในเขตชุมชน

๑.๗.๒ การฆ่าตัดคอและอวัยวะของร่างกายในที่เกิดเหตุ ความมุ่งหวังเพื่อให้สถานการณ์รุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เกิดความหวาดกลัวในหมู่ราษฎรไทยพุทธ และมักจะกระทำต่อเป้าหมายที่อาศัยอยู่ห่างไกลชุมชนและไม่ระมัดระวังตัวมากนัก เช่น ลูกจ้างที่อาศัยอยู่ตามสวนยางผู้สูงอายุ เป็นต้น

๑.๗.๓ ส่งจดหมายหรือโทรศัพท์ข่มขู่ ไปยังกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการครู ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมให้หันมาร่วมมือกับกลุ่มก่อความไม่สงบหรือให้หยุดการปฏิบัติหน้าที่รับใช้รัฐบาลไทย

๑.๗.๔ แจกจ่ายจดหมายเปิดผนึกหรือใบปลิว มีด้วยกัน ๒ ลักษณะคือ

๑.๗.๔.๑ ข่มขู่ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับทางราชการ/กล่าวโจมตีรัฐบาล

๑.๗.๔.๒ ใบปลิวปลุกกระดมให้ประชาชนลุกขึ้นมาต่อต้านรัฐบาล/ต่อสู้เพื่อเอกราชรัฐปัตตานีและใบปลิวขอโทษชาวมุสลิมที่ได้รับผลกระทบ

๑.๗.๕ ใช้กลุ่มบุคคลไปข่มขู่เป้าหมายโดยตรง

๑.๗.๖ วางวัตถุต้องสงสัยให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นวัตถุระเบิด

๑.๗.๗ วาดภาพล้อเลียนทำท่ายากถางรัฐบาล

๑.๓.๘ บ่อนทำลายสถาบันหลัก เช่น เผาธงชาติ, วัด, ธงประจำพระองค์

๑.๓.๕ ใช้อาวุธสงครามกราดยิงเข้าไปภายในชุมชนไทยพุทธ วัด โรงเรียนสอน

๑.๓.๑๐ ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) โดยข่มขู่ผ่านทางเว็บไซต์ www.

๑.๓.๑๑ พันสีสเปรย์บนพื้นถนน ป้ายข้างทาง หรืออาคารต่างๆ ด้วยข้อความ

๑.๗ ๑.๒ การใช้กองกำลังของถล่มลงมือสังหารสมาชิก/แนวร่วมที่กล้าใจ

๑.๓.๑๓ การข่มขู่และสั่งการผู้ที่เข้าทำงานกับทางราชการ

๑.๗.๑๔ ปล่องยาววาลือเพื่อให้ประชาชนเข้าใจถึงในทางที่ผิดในลักษณะที่ถูกต้อง

๑๕ การควบคุมเพลิง/ประทุเพลิง เป้าหมายมีทั้งที่ตั้งสถานที่ราชการ บ้านเรือน

๑.๕ การแสดงออกถึงความเข้มแข็งและศักยภาพของกลุ่มก่อความไม่สงบ

๑.๕.๑ ปักธงรัจปีตตานี/แห่งธงไปตามถนน

๑.๕.๒ ใช้งานเลี้ยงฉลองหลังจากการปฏิบัติภารกิจ

๑๕๓ ยิงปืนจุ่มจุ่มรายอรตามพื้นที่ห่างไกลเจ้าหน้าที่

๑.๘.๔ ฝึกอบรมสมาชิกตามหมู่บ้านต่างๆ

๑.๘.๕ จัดทำสินค้าของกลุ่มก่อความไม่สงบขึ้นเอง เช่น ชุดดำน้ำต่อสู้, กระเป๋าสตางค์

๑.๘.๖ การก่อเหตุพร้อมๆ กันหลายจุด เช่น เผาเสาสัญญาณโทรศัพท์ ลอบวางระเบิด

๑.๑๐ การข่มขู่กรรโชกทรัพย์ โดยจะเรียกเก็บจากเจ้าของกิจการต่างๆ ทั้งชาวไทยพุทธและมุสลิม เช่น โรงโม่หิน, ร้านอาหาร, ร้านทอง, โชว์รูมรถยนต์, โรงรับซื้อน้ำยาง, เจ้าของฟาร์ม, บ่อกุ้ง, เจ้าของสวนยาง/สวนผลไม้ โดยข่มขู่ทั้งแบบส่งคนไปบอกกล่าว ส่งจดหมายและทั้งไปปลิวหากเจ้าของกิจการไม่ยอมจ่ายหรือล่าช้าก็จะมีการก่อเหตุทันที ทั้งการทำลายทรัพย์สิน, ลอบยิง, วางระเบิด, หรือสั่งปิดกิจการทันที

๑.๑๑ แต่งกายเลียนแบบสตรีมุสลิม เนื่องจากสตรีมุสลิมจะมีการแต่งกายแบบปกปิดหน้าตามิดชิดเป็นเหตุให้กลุ่มก่อความไม่สงบอาศัยการแต่งกายเลียนแบบได้ ทำให้เคลื่อนไหวได้สะดวก ทั้งการเดินทาง การสำรวจเป้าหมาย การพกพาอาวุธหรือแม้แต่การก่อเหตุร้ายต่างๆ

๑.๑๒ แต่งกายคล้ายเจ้าหน้าที่ลงมือก่อเหตุร้ายเพื่อทำให้ราษฎรทั่วไปเข้าใจว่าเหตุร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่เองและยังจะสร้างความสับสน/ความเข้าใจผิดให้กับเจ้าหน้าที่หน่วยอื่นๆ ด้วยโดยเฉพาะหากแต่งกายคล้ายเจ้าหน้าที่แล้วไปโจมตีที่ตั้งเจ้าหน้าที่หน่วยอื่น (โดยเฉพาะระหว่าง ทหาร, ตร., อส. และทหารพราน) ซึ่งหากไม่มีการตรวจสอบอย่างละเอียดหรือมีหลักฐานชัดเจนพอจะก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานได้

๑.๑๓ การปล่อยข่าวลือ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจรัฐในทางที่ผิดในลักษณะปากต่อปากผ่านทางผู้นำศาสนา, สมาชิกในหมู่บ้าน, เด็กนักเรียน รวมทั้งปล่อยข่าวลือให้ประชาชนหวาดกลัวต่อการใช้อำนาจของรัฐในการปราบปรามกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบและเผยแพร่ความผิดพลาดในการใช้กำลังของรัฐว่าเป็นการกดขี่ ละเมิดสิทธิมนุษยชนคนไทยมุสลิมเชื้อสายมลายูผ่านสื่อต่างๆ ทั้งทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ในประเทศและต่างประเทศ

๑.๑๔ การก่อเหตุให้เจ้าหน้าที่สร้างเงื่อนไข เพื่อให้ประชาชนชนรวมตัวกันต่อต้านเรียกร้องและกดดันให้หน่วยงานของรัฐทำตามข้อเรียกร้อง โดยใช้ผู้ถูกยกเว้นตามกฎหมายการสังหาร เช่น ผู้หญิงและเด็กเข้าขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งพยายามยั่วยุให้เจ้าหน้าที่ใช้ความรุนแรงเข้าปราบปราม โดยหวังให้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือเผยแพร่ให้สังคมโลกเห็นว่ากำลังจะมีการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและผู้หญิง

การก่อเหตุร้ายของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ หากเป็นการก่อเหตุร้ายในพื้นที่ทั่วๆ ไป (ไม่ใช่พื้นที่อิทธิพล) จะใช้แนวร่วมจากนอกพื้นที่เป้าหมายเป็นผู้ลงมือก่อเหตุ โดยมีแนวร่วมใน

พื้นที่เป้าหมายทำหน้าที่ชี้เป้า ทำให้ไม่ทราบตัวผู้ลงมือและถือเป็นการป้องกันความลับรั่วไหลในระดับหนึ่งของกลุ่มก่อความไม่สงบ เนื่องจากหากมีการใช้แนวร่วมในพื้นที่ก่อเหตุทางกลุ่มเกรงว่าแนวร่วมผู้ลงมือปฏิบัติมักจะเกิดความหวงญาติพี่น้องที่อยู่ในพื้นที่เกิดเหตุ จะได้รับผลกระทบจากการกระทำของตนจึงมักจะส่งสัญญาณเตือนญาติพี่น้องเหล่านั้น จนนำไปสู่การรั่วไหลในความลับของกลุ่มในที่สุด

หากมีการจับกุมสมาชิก/แนวร่วมกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบไป จะมีการลงมือตอบโต้ทันทีโดยหากไม่สามารถลงมือในพื้นที่เดิมของตนได้ก็จะประสานสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ในพื้นที่อื่นลงมือแทน เช่น การจับกุมแกนนำที่ อ.บันนังสตาฯ แต่นายอิสมะแอฯ ได้ประสานให้เขต อ.รีโอเสาะฯ ช่วยปฏิบัติการแทน ซึ่งจุดนี้เจ้าหน้าที่ยังไม่ค่อยระมัดระวังเท่าที่ควร เนื่องจากสามารถลงมือตอบโต้ได้ในทุกพื้นที่

ตารางที่ ๑ มาตรการตอบโต้ จะลงมือในเชิงสัญลักษณ์ (ระดับที่เท่าเทียมกัน)

มาตรการตอบโต้ จะลงมือในเชิงสัญลักษณ์ (ระดับที่เท่าเทียมกัน) เช่น

ลำดับ	ฝ่ายรัฐบาลกระทำต่อ	กลุ่มก่อความไม่สงบตอบโต้โดยการกระทำต่อ
๑	สมาชิก/แนวร่วม	ราษฎรหรือประชาชนผู้บริสุทธิ์
๒	ระดับแกนนำ	เจ้าหน้าที่รัฐ/ข้าราชการ/ราษฎรเป็นกลุ่ม
๓	อุสตาซ/ครูสอนศาสนา	ครู – อาจารย์
๔	ผู้นำศาสนา/มัสยิด	พระภิกษุสงฆ์/วัด
๕	ร.ร.สอนศาสนา	โรงเรียน, สถานที่ราชการ

(ก่อนการปฏิบัติการดังกล่าวแต่ละครั้ง สมาชิกทุกคนจะทำการประชุม/วางแผน พร้อมทั้งปลูกเร้าถึงความโหดเหี้ยม รังแก ข่มขู่ ของเจ้าหน้าที่ต่อสมาชิกอย่างเต็มที่ เพื่อสร้างความเกลียดชังและสร้างความอึดหิมให้กับสมาชิก)

ปัจจุบันหลายพื้นที่ กลุ่มก่อความไม่สงบเริ่มปรากฏตัวเป็นกลุ่มก้อนในการปฏิบัติการต่อเป้าหมายเป็นชุดขนาดเล็ก (ชุดละประมาณ ๕-๑๑ คน) พร้อมอาวุธสงคราม ซึ่งจะมีกำลังชุดนี้ประจำอยู่ทุกพื้นที่ (จัดตั้งประจำระดับหมู่บ้าน) และหากเป็นการลงมือต่อเป้าหมายขนาดใหญ่ก็จะมี การสมทบกำลังจากพื้นที่อื่นๆ มาร่วมปฏิบัติการด้วย

๑.๑๕ การก่อเหตุพร้อมกันหลายรูปแบบ ทั้งนี้เพื่อเป็นการดึงความสนใจ เบี่ยงเบนหรือดึงรั้งเจ้าหน้าที่เพื่อมิให้สนับสนุนกำลังเจ้าหน้าที่ไปยังเป้าหมายโจมตีหลัก

๑.๑๖ การลวง/บังคับให้เข้าสู่พื้นที่สังหารในรูปแบบต่างๆ กัน คือ

๑.๑๖.๑ การวางระเบิดดวงหรือระเบิดจริงลูกแรก แล้วใช้ระเบิดลูกที่สอง (Second Bomb)

๑.๑๖.๒ การสังหารประชาชน เพื่อลวงให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบและปฏิบัติการชุมนุม/วางระเบิด

๑.๑๖.๓ การสร้างเหตุการณ์อื่นๆ เพื่อลวงให้เจ้าหน้าที่เข้าสู่พื้นที่สังหาร เช่น การใช้โทรศัพท์แจ้งเหตุ, การก่อเหตุร้ายโดยการวางเพลิง/วัตถุต้องสงสัยบริเวณพื้นที่ชุมชน ถนน/ทางหลวง และปฏิบัติการลอบยิง/ซุ่มโจมตีเป้าหมายและวางระเบิดซ้ำหรือการลอบวางระเบิดและเข้ายิงซ้ำ หลบหนีและสกัดกั้นโดยการโปรยตะปูเรือใบ

๑.๑๖.๔ การขุดหลุม การวางสิ่งของต่างๆ เป็นสิ่งกีดขวาง/บังคับให้ใช้ช่องทางที่กำหนดไว้ เช่น วางวัตถุต้องสงสัย ตัดต้นไม้ขวางเส้นทาง เป็นต้น

๑.๑๗ การกดดันราษฎรไทยพุทธ โดยการข่มขู่ สร้างความหวาดกลัว/หวาดระแวง เพื่อให้ย้ายออกนอกพื้นที่ เช่น การยิงปืนเข้าไปในชุมชนบ้านพัก การลอบฆ่าและเผา การฆ่าตัดคอ การไม่ต่อสัญญาเช่า/ทางธุรกิจ การห้ามซื้อขายที่ดิน, การห้ามซื้อขายผลิตผลทางการเกษตรของคนไทยพุทธ, การนำไข่และข้าวสารไปวางไว้หน้าบ้านเป้าหมาย (ความหมาย = เป็นอาหาร/สิ่งของที่จะนำไปใช้ในภพหน้า เมื่อชาวมุสลิมเสียชีวิตแล้วจะใช้เมื่อมีงานศพโดยจะมอบให้กับญาติคนตาย)

๑.๑๘ การใช้องค์กรสิทธิมนุษยชน เพื่อต่อสู้ในมิติด้านกฎหมายและสิทธิมนุษยชน โดยจะสังเกตได้ว่ามีกลุ่มองค์กร นักกฎหมาย สื่อ คณะทำงานต่างๆ และกลุ่มนักศึกษาจำนวนมากที่เข้ามาในพื้นที่ จชต. เพื่อประสานงานกับสมาชิกตามพื้นที่ต่างๆ รวมทั้งกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำศาสนา นักศึกษาทั้งในและนอกพื้นที่ จชต. และผู้เสียหายจากการกระทำของ จนท.รัฐ ซึ่งจะรับทราบข้อมูลเพียงด้านเดียวแล้วนำไปเผยแพร่ในทุกระดับ (ทั้งในระดับประชาชนทั่วไป นักวิชาการ นักการเมืองและในระดับรัฐบาล) ซึ่งจะทำให้ภาครัฐเสียหาย และการแก้ไขปัญหาก็ทำได้ยากมากยิ่งขึ้น

๑.๑๙ การแทรกซึมหน่วยงานรัฐ โดยหวังตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบันเริ่มตรวจพบสมาชิกกลุ่มก่อความไม่สงบในหน่วยงานของรัฐ อาทิ อาสาสมัครรักษาดินแดน (อส.) ประจำห้องวิทยุสื่อสารของ อ.บันนังสตา จว.ยะลา รับสารภาพว่าเป็นแนวร่วมมาประมาณ ๑๐ ปี ผ่านการชุมนุมปะทะแล้ว ทำหน้าที่ติดตามความเคลื่อนไหวของเจ้าหน้าที่และประสานงานทางวิทยุสื่อสารกับสมาชิกในการก่อเหตุ การควบคุมตัว จนท.ที่ทำงานในหน่วยงานด้านความมั่นคง ๓ คน หลังจากตรวจพบข้อมูลของหน่วยงานปรากฏในเครื่องคอมพิวเตอร์ของกลุ่มก่อความไม่สงบที่ถูก จนท.สังหารในพื้นที่ ต.ลำพะยา อ.เมือง จว.ยะลา (๒๑ธ.ค.๕๐), การจับกุม อส.ทพ.สังกัด กรม ทพ.๔๑ เนื่องจากมีส่วนร่วมในการวางระเบิดและซุ่มโจมตีทหารเสียชีวิต ๘ นายที่บ้านรือเปาะ ต.คูซุงญอ อ.ระแงะ

จว.นราธิวาส (๑๔ ม.ค.๕๑) การจับกุม พลทหารฯ สังกัดกองประจำการพลัดที่ ๒/๔๕ สังกัด ป.พัน. ๑๐๕ ร้อย.๓ ตำแหน่ง พลประจำปืน เมื่อ ๒๘ เม.ย.๕๑ เนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีการลอบวางระเบิดบริเวณสามแยกโต๊ะปาเกะ ม.๒ ต.วังพญา อ.รามัน เมื่อ ๕ ก.พ.๕๒ แนวทางที่กลุ่มก่อความไม่สงบสามารถส่งแนวร่วมเข้าแฝงตัวหรือเข้าไปทำงานในองค์กรของรัฐได้

๑.๑๕.๑ บุคลากรที่ทำงานในองค์กรนั้นๆ เคยผ่านการปลูกฝังอุดมการณ์มาตั้งแต่เด็กหรือระหว่างการศึกษา เมื่อถูกชักชวนระหว่างการทำงานโดยใช้มูลเหตุจูงใจเดิมๆ จึงคล้อยตามได้ง่าย พบทั้งบุคลากรระดับล่างจนถึงระดับบริหาร

๑.๑๕.๒ การที่รัฐให้โอกาสด้านการศึกษาและการทำงานมากขึ้น โดยเฉพาะโครงการจ้างงานของรัฐที่เอื้อสิทธิประโยชน์แก่คนไทยมุสลิมเข้าทำงานได้ง่าย และพิจารณาคนในท้องถิ่นเป็นลำดับแรก เนื่องจากเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณีและสามารถสื่อสารกับประชาชนส่วนใหญ่ที่ใช้ภาษาท้องถิ่นในชีวิตประจำวัน อาทิ ในสถานพยาบาล ที่ว่าการอำเภอ

๑.๑๕.๓ นักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำชุมชนบางคนที่เป็นสมาชิก/แกนนำกลุ่มก่อความไม่สงบ แต่งตั้งหรือฝากคนของตนเข้าทำงานในส่วนงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความมั่นคง อาทิ อส., ชรบ., อส.ทพ. ซึ่งบุคคลกลุ่มดังกล่าวดูเหมือนทำหน้าที่ช่วยทางการ แต่ในความเป็นจริงบางส่วนกลับใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์หรือช่วยเหลือกลุ่มก่อความไม่สงบ

แม้ว่าที่ผ่านมา จะมีการตรวจพบและควบคุมตัวผู้ที่เข้าข่ายลักษณะดังกล่าว แต่ส่วนใหญ่ไม่สามารถหาหลักฐานหรือมูลฐานความผิดบ่งชี้ว่ามีความผิดชัดเจน พอที่จะนำมาใช้ดำเนินคดีตามกฎหมายได้ จึงจำเป็นต้องปล่อยตัวผู้ต้องสงสัยเกือบทั้งหมด หรือทำได้เพียงการลงโทษทางวินัย อาทิ การสั่งย้าย การพักราชการหรือร้ายแรงที่สุดคือ การให้ออกจากราชการเท่านั้น

๑.๒๐ นอกจากนี้ยังมียุทธวิธีอื่นๆ ที่ตรวจพบคือ

๑.๒๐.๑ การใช้ทะเบียนรถยนต์ จยย.ปลอม/ดัดแปลงใช้ทะเบียนซ้ำซ้อนกันหลายคัน

๑.๒๐.๒ ใช้รายชื่อ/ทะเบียนบ้านคนที่เสียชีวิตแล้ว

๑.๒๐.๓ การใช้วิชาไสยศาสตร์ปลุกกระดม

๑.๒๐.๔ การเดินทางเข้าก่อเหตุโดยทางน้ำ เช่น การใช้เรือ สร้างสะพานไค้

๑.๒๐.๕ การใช้หมายเลขบัตรประจำตัวชาวไทยพุทธ ในการซื้อ/ลงทะเบียน SIM CARD

๑.๒๐.๖ การเข้าหาผู้บังคับบัญชาระดับสูงของเจ้าหน้าที่ ทำให้ได้รับข้อมูลแบบผิดๆ และไขว่เขวในการตัดสินใจ

๑.๒๐.๗ การชักจูงก่อนปฏิบัติจริง (เหมือนจริง) ใช้ชื่อว่าหลักสูตร“ปอเนาะ”

๑.๒๐.๘ การเรียกร้องด้านสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับเรื่องบุคคลสูญหาย, การอุ้มฆ่า ผู้บริสุทธิ์ สพนิรนาม ซึ่งกลุ่มก่อความไม่สงบ พยายามนำมาแสวงประโยชน์ให้เป็นประเด็นใหญ่ เพื่อให้องค์กรต่างชาติหันมามองปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งพบว่ากลุ่ม OIC เริ่มให้ความสนใจมากขึ้น โดยในการประชุมที่ประเทศอาเซอร์ไบจาน เมื่อ มี.ย.๔๕ โดยมีการกล่าวเรียกร้องให้รัฐบาลไทยสนใจในการแก้ปัญหามุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย

๑.๒๐.๙ การเข้ามอบตัวแสดงความบริสุทธิ์ต่อเจ้าหน้าที่ เนื่องจากได้รับคำแนะนำจากสมาชิกที่เคยถูกจับกุม/มอบตัว และจากนักกฎหมาย/นักสิทธิมนุษยชนต่างๆ ทำให้มีสมาชิกจำนวนมากเข้ารายงานตัวกับ จนท. เพื่อแสดงความบริสุทธิ์และต่อสู้คดี ซึ่งส่วนใหญ่ จนท. จะไม่มีพยานหลักฐานที่จะดำเนินคดี/เอาผิดได้ ทำให้ต้องปล่อยตัวและเคลื่อนไหวได้เสรีมากขึ้น

๑.๒๐.๑๐ การบำรุงขวัญและกำลังใจให้สมาชิก เช่น การเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น เมื่อมีผลงานในการก่อเหตุ, การจ่ายเงินค่าตอบแทน, การให้ทุนการศึกษาแก่บุตรผู้เสียชีวิตจากการต่อสู้ เป็นต้น

๑.๒๐.๑๑ มีการอบรมสมาชิกกรณีถูกจับกุม โดยจะปฏิเสธ/เปิดเผยข้อมูลน้อยที่สุด ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้จะซัดทอดไปที่แกนนำที่มีหมายจับ ซึ่งอยู่ระหว่างการหลบหนีแทน และหลังจากถูกส่งตัวกลับภูมิลำเนา จะมีการติดตามพฤติกรรมสมาชิกก่อน ซึ่งแกนนำจะสั่งห้ามติดต่อสมาชิกคนอื่นในทุกระดับเป็นเวลาประมาณ ๑ เดือน และจะให้แนวร่วมในพื้นที่ดูพฤติกรรมตลอด เมื่อเห็นว่าไม่มีการเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ จะเรียกตัวไปพบเพื่อสอบถามข้อมูลในระหว่างถูกควบคุมตัว/ข้อมูลเจ้าหน้าที่ และจะดำเนินการทดสอบความไว้วางใจอีกครั้ง เมื่อเป็นที่ไว้วางใจแล้ว ก็จะทำให้การชุบแะห์ เข้าเป็นสมาชิกใหม่อีกครั้ง

๑.๒๐.๑๒ การปฏิบัติการในคราวเดียวและลงมือต่อเนื่องไปยังเป้าหมาย/พื้นที่อื่น

๑.๒๐.๑๓ การแต่งงานกับสมาชิก/แนวร่วม นอกพื้นที่ภูมิลำเนา โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นที่พักพิง, หลบซ่อน, การสนับสนุนด้านเสบียงอาหาร และสะดวกมากขึ้นในการประสานงานระหว่างกลุ่ม

๑.๒๐.๑๔ ขนส่งหรือเคลื่อนย้ายอาวุธยุทธโปกรณ์ล่วงหน้าก่อนการปฏิบัติการ ที่หมาย โดยการแฝงมากับรถบรรทุกสิบล้อสิ่งปลา พืชผัก รถห้องเย็น รถขนส่งภาระที่ยุ่งยากต่อการตรวจค้น/ตรวจสอบ

๑.๒๐.๑๕ การดำรงความมุ่งหมายต่อเป้าหมาย กลุ่มก่อความไม่สงบได้ชักซ้อมก่อนการชุมนุมโจมตีขบวนรถจักรยานยนต์ของเจ้าหน้าที่ รปภ.ครู เมื่อถึงเวลาได้ไปทำการชุมนุมอยู่ ๓ วัน แต่ใน ๒วันแรก เจ้าหน้าที่ใช้รถยนต์กระบะ กลุ่มก่อความไม่สงบจึงไม่ลงมือและรอจนวันที่ ๓ เจ้าหน้าที่ใช้รถจักรยานยนต์จึงได้ลงมือ เป็นต้น

๑.๒๐.๑๖ ใช้วิทยุสื่อสารของทางราชการ (แฟ่งตัวเป็น ขรบ.,อส.,อบต.) ในการติดต่อสื่อสาร/แจ้งเตือนสมาชิก/แนวร่วมหน่วยงานด้านความมั่นคงต่างๆ

๑.๒๐.๑๗ การส่งสมาชิกแทรกซึมเข้าไปในหน่วยงานของรัฐทุกกระทรวง ทบวง กรม แม้แต่ในหน่วยงานทหารหรือหน่วยงานด้านความมั่นคงต่างๆ

๑.๒๐.๑๘ ผลิตและสะสมเสบียงอาหารไว้ในพื้นที่ป่าเขา รวมทั้งการจัดเตรียมฐานที่มั่น (กองบัญชาการ) เพื่อเตรียมการรบแบบยึดถือทำสงครามประชาชนในลักษณะเมืองประสานป่า

๑.๒๐.๑๙ มีการกำหนดเป้าหมายตามลำดับความสำคัญ โดยการกำหนดให้เป็นเป้าหมายหลัก เป้าหมายรอง เป้าหมายอื่นๆ และในการปฏิบัติการทุกครั้งจะมีการวางแผนแบบรวมการและปฏิบัติแบบแยกการ โดยกำหนดหน้าที่ของแต่ละส่วนแต่ละคนอย่างชัดเจน ตามขีดความสามารถของแต่ละคน รวมทั้งมีการทดลองการปฏิบัติ ตั้งแต่ง่ายไปหายากก่อนการปฏิบัติจริง ซักซ้อมการปฏิบัติอย่างเข้มงวด (บางเป้าหมายมีการวางแผนเตรียมการล่วงหน้าเป็นเวลาถึง ๓ เดือน) เพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสีย ซึ่งจะเป็นสาเหตุนำไปสู่การเปิดเผยเครือข่ายได้

๑.๒๐.๒๐ การปลูกไร่สมาชิก โดยวิธีทางเทคนิคเช่น การส่งข้อความถึงสมาชิกทางโทรศัพท์มือถือ เป็นคำขวัญ (MOTTO) เช่น Putih Merah Bungu Cempaka Pokok Rambutan Berjuang Dua Selagi Fatini Tidak Merdeka Diri Ku Rela (ธงขาวแดง ดอกจําปา ต้นเงาะ แดกกิ่ง ทรายใดที่ปัตตานียังไม่ได้รับเอกราช ข้ายอมเสียสละ) ธงขาวแดง คือธงชาติปัตตานี ดอกจําปา คือดอกไม้ประจำชาติของรัฐปัตตานี

๑.๒๐.๒๑ การติดตามตรวจสอบและสังหารผู้ที่ทำงานให้กับฝ่ายรัฐ (ทั้งชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิม)

๑.๒๐.๒๒ การจัดงานเลี้ยงและปฏิบัติการใหญ่ๆ ในวันสำคัญของแต่ละขบวนการเพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้กับสมาชิก รวมทั้งแสดงออกถึงศักยภาพความเข้มแข็งของกลุ่ม

๒. การสังหารของแกนนำกลุ่มก่อความไม่สงบ

ในการสังหารจากแกนนำไปสู่สมาชิกระดับต่างๆ นั้น มีหลายรูปแบบแตกต่างกันไปตามแต่ละโอกาสและความเหมาะสม ทั้งนี้ต้องปลอดภัยและเก็บรักษาความลับได้ดีดังนี้

๒.๑ การเรียกสมาชิกมาพบปะ/รับคำสั่งโดยตรง

๒.๒ สังหารผ่านคนสนิท เครือญาติ หรือภรรยา

๒.๓ ผ่านทางวิทยุสื่อสาร (ความถี่ภายในเฉพาะกลุ่ม) สื่ออื่นๆ เช่น E-Mail โทรศัพท์มือถือ (นิยมใช้มากที่สุด) และการอัดลงใน CD

๒.๔ การพบปะตามร้านน้ำชา ร้านอาหาร และสถานที่สาธารณะ

๒.๕ การใช้แนวร่วมสตรีถ่ายทอดคำสั่ง

๒.๖ การประชุมตามมัสยิด, บาราเซาะ

๒.๗ การประกาศ (เป็นรหัส/สัญญาณ) ตามมัสยิดหรือสถานีวิทยุ

๒.๘ การพิมพ์เป็นเอกสารและส่งทางไปรษณีย์หรือแทรกไปกับหนังสือ เอกสาร

อื่นๆ

๒.๙ การใช้พลาซาร์ (ปลอดภัยและใช้มากที่สุด)

๓. การใช้นามเรียกขานของกลุ่มก่อความไม่สงบ

ในการติดต่อสื่อสารด้วยวิทยุสื่อสารของสมาชิก/แนวร่วม ที่ทำหน้าที่เข้าเวรยาม/แจ้งเตือนในหมู่บ้านเพื่อปิดลับ โดยจะมีการใช้นามเรียกขานหรือคำเรียกที่เป็นรหัสลับ เพื่อป้องกันการดักฟังของฝ่ายเจ้าหน้าที่เท่าที่ทราบมีดังนี้

บาปี (แปลว่า หมู)	หมายถึง	เจ้าหน้าที่ทหาร
บาปี ฉูดเคาะ (หมูไซ้ใหม่)	หมายถึง	ทหารเดินเท้า/ลาดตระเวน
เบาะบัง (พังพอน)	หมายถึง	ทหารเดินเท้า
ลือมุ (วัว)	หมายถึง	เจ้าหน้าที่ตำรวจ
เปาะบัง (กิ้งก่า)	หมายถึง	คนไทย (พุทธ)
มีองกาเกาะ (ช่อง)	หมายถึง	เดิน
ฆาเยาะ (ช้าง)	หมายถึง	รถยนต์
กูดอ (ม้า)	หมายถึง	รถจักรยานยนต์
ลาปี (ตะพานน้ำ)	หมายถึง	รถฮัมวี
มะตะบะ (ขนม)	หมายถึง	รถกระบะ
ปาอะ (தாக)	หมายถึง	ตะปูเรือใบ
บูโละห์ (ไฟ)	หมายถึง	อาวุธปืน
อาเนาะ (ลูก)	หมายถึง	อาวุธปืน
บูเวาะห์ ปี่แน (ผลหมาก)	หมายถึง	ลูกกระเบิด/ระเบิดแสวงเครื่อง
มาแคะคูรี/มาแคะคูรี		
(กินเลี้ยงงานทำบุญ)	หมายถึง	ปฏิบัติการ โจมตี จนท.
คูยู (แมลงปอ)	หมายถึง	เครื่องบิน
ไอแกง (อีแร้ง)	หมายถึง	เครื่องบิน
ซ้อลูลัว (กางเกงขาสั้น)	หมายถึง	อาวุธปืน M-๑๖
บายู (เสือ)	หมายถึง	อาวุธปืน AK-๔๗

ผ้าสระระบัน	หมายถึง	อาวุธปืน HK-๓๓
พรม	หมายถึง	อาวุธปืน M ๒๐๓
กาเม็ง (แพะ)	หมายถึง	ปืนพก ขนาด ๙ มม., .๔๕
ซูเบ (ตุ้มหู)	หมายถึง	ปืนพก ขนาด .๓๘, .๓๕๗
มะละกอ/หัวมัน	หมายถึง	ระเบิด
แพะ	หมายถึง	อาวุธปืนพก
เข็มขัด	หมายถึง	อาวุธปืนพก
กระดุม	หมายถึง	กระสุนปืน
อีนูแมเราะ	หมายถึง	วิทยุสื่อสาร
อานะอูแด (ลูกกุ่ม)	หมายถึง	วิทยุสื่อสาร
ดือปง (ขนม)	หมายถึง	วิทยุสื่อสาร
ปลากระป๋อง	หมายถึง	คีย์กดของวิทยุสื่อสาร
ทักษิณ	หมายถึง	โทรศัพท์
ถั่วอก	หมายถึง	ตะปูเรือใบ
ซูระปูโล๊ะ (การ์ดแต่งงาน)	หมายถึง	ใบปลิว
ชาแระ (ลึง)	หมายถึง	บ้าน
อืบาตะ	หมายถึง	มัสยิด
เปอลาเตะ	หมายถึง	ฝัก

(บทเรียนจากการรบ กอ.รมน.ภาค ๔ สน.ปี๕๓ : ๗๓-๘๖)

การประกอบกำลังของขบวนการ BRN Co-ordinate ห้วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๔

จากการพิสูจน์ทราบ องค์กร/การจัดตั้งกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงทำให้ทราบถึงข้อมูลสถานภาพกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงปี พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๔ (ข้อมูลจาก กอ.รมน.ภาค ๔ สน.) ดังนี้

๑. กำลังเผชิญหน้า จำนวนประมาณ ๓,๓๐๐ คน พิสูจน์ทราบแล้วจำนวน ๒,๕๗๕ คน แบ่งเป็น

๑.๑ เขต ๑ (จว.ย.ล. และ จว.น.ร.บางส่วน) จำนวน ๖๗๖ คน

๑.๒ เขต ๒ (จว.น.ร. และ จว.ย.ล., จว.ป.น.บางส่วน) จำนวน ๑,๐๐๖ คน

๑.๓ เขต ๓ (จว.ป.น. และ จว.ส.ข.บางส่วน) จำนวน ๘๙๓ คน

๒. กำลังเพิ่มเติม ได้แก่ กลุ่มเยาวชน/มวลชน (เปอุมดอ) ที่จะเป็นกลุ่มเข้าไปทดแทน

เป็นกำลังเผชิญหน้าต่อไป จำนวนประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน พิสูจน์ทราบแล้วจำนวน ๖,๕๕๐ คน แบ่งเป็น

๒.๑ เขต ๑ (จว.ย.ล. และ จว.น.ร.บางส่วน) จำนวน ๑,๒๕๔ คน

๒.๒ เขต ๒ (จว.น.ร. และ จว.ย.ล., จว.ป.น.บางส่วน) จำนวน ๒,๘๒๕ คน

๒.๓ เขต ๓ (จว.ป.น. และ จว.ส.ข.บางส่วน) จำนวน ๒,๔๖๗ คน

๓. กำลังสนับสนุน ได้แก่ แนวร่วมที่ให้การสนับสนุนกิจกรรม หรือการเคลื่อนไหวของ สมาชิกกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ ๓ จชต.และ ๔ อำเภอ จว.ส.ข. จำนวนทั้งสิ้นประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน

นอกจากนี้ ยังประกอบด้วยกำลังอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มที่เป็นระดับแกนนำ จำนวน ๓๔ คน และกลุ่มที่อยู่ในโครงสร้างการปกครอง จำนวน ๔๑๗ คน

สรุปสถานภาพกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงที่พิสูจน์ทราบแล้ว จำนวนทั้งสิ้น ๕,๖๑๖ คน (กำลังเผชิญหน้า ๒,๕๗๕ คน, กำลังเพิ่มเติม ๖,๕๕๐ คน, แกนนำ ๓๔ คน, โครงสร้างฝ่ายปกครอง ๔๑๗ คน)

๔. ที่ตั้ง

๔.๑ เขต ๑ : จว.ย.ล. และ จว.น.ร. บางส่วน (กัสซาตุ) ประกอบด้วยพื้นที่ อ.เมืองยะลา, อ.กรงปินัง, อ.ยะหา, อ.กาบัง, อ.บันนังสตา, อ.ธารโต, อ.เบตง, อ.รามัน (เว้น ต.เกะรอก, ต.จะก๊วะ และ ต.ตะโละหะลอฯ) จว.ย.ล. และ ต.เวียง, ต.บาตง และ ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จว.น.ร.

๔.๒ เขต ๒ : จว.น.ร. และ จว.ย.ล., จว.ป.น. บางส่วน (กัสควอ) ประกอบด้วยพื้นที่ อ.เมืองนราธิวาส, อ.รือเสาะ (เว้น ต.เวียง, ต.บาตง และ ต.โคกสะตอ อ.รือเสาะ จว.น.ร.), อ.เจาะไอร้อง, อ.สุไหงปาดี, อ.ยี่งอ, อ.บาเจาะ (เว้น ต.ปะลุกาสาเมาะ), อ.แว้ง, อ.สุคีริน, อ.ตากใบ, อ.สุไหงโก-ลก, อ.ศรีสาคร, อ.จะแนะ และ อ.ระแงง จว.น.ร., อ.ไม้แก่น จว.ป.น. และ ต.เกะรอก, ต.จะก๊วะ, ต.ตะโละหะลอ อ.รามัน จว.ย.ล.

๔.๓ เขต ๓ : จว.ป.น. และ จว.ส.ข. บางส่วน (กัสติกอ) ประกอบด้วยพื้นที่ อ.ยะรัง, อ.แม่ลาน, อ.ปะนาเระ, อ.ยะหริ่ง, อ.เมือง, อ.หนองจิก, อ.โคกโพธิ์, อ.ทุ่งยางแดง, อ.กะพ้อ, อ.มายอ และ อ.สาขบุรี จว.ป.น. (เว้น อ.ไม้แก่น จว.ป.น.) และพื้นที่ อ.เทพา, อ.สะบ้าย้อย, อ.จะนะ และ อ.นาทวี จว.ส.ข.

๕. สถานภาพอาวุธ

จำนวนอาวุธปืน ซึ่งกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยึดไปจากหน่วยราชการที่สำคัญและอาวุธ ซึ่งยึดไปจากการก่อเหตุต่อเป้าหมาย จนท.รัฐในพื้นที่ต่างๆ รวมจำนวน ๔๗๐ กระบอก บวกกับอาวุธ

ปีนที่ไชยงช้า ซึ่งคาดว่าเป็นอาวุธในความครอบครองที่กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงที่เคยใช้ก่อเหตุ จำนวน ๕๘๕ กระบอก รวมเป็นจำนวน ๑,๐๕๕ กระบอก

สถิติการก่อเหตุรุนแรงของขบวนการ BRN COORDINATE ห้วงปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๔

สถิติที่รวบรวมโดยศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศชต.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ระบุว่าตั้งแต่วันที่ ๔ ม.ก.๒๕๕๓ กระทั่งถึงสิ้นปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีเหตุรุนแรงรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้นทั้งสิ้น ๑๒,๖๐๔ ครั้ง แยกเป็นเหตุความมั่นคง (ก่อการร้าย ก่อความไม่สงบ) จำนวน ๘,๐๕๔ ครั้ง เฉลี่ยวันละ ๒.๓๓ เหตุการณ์ จากตัวเลขเหตุรุนแรงในภาพรวม สามารถแยกเป็นการก่อเหตุรูปแบบต่างๆ ได้แก่ เหตุยิงด้วยอาวุธปืน ๖,๘๓๔ เหตุการณ์ วางระเบิด ๒,๒๖๕ เหตุการณ์ วางเพลิง ๑,๔๘๕ เหตุการณ์และอื่นๆ เช่น ทำร้าย ฆ่าตัดคอ ปล้น ประทุรัง ก่อวิน ทำลายธงชาติ จับตัวประกัน รวม ๒,๐๑๖ เหตุการณ์ ขณะที่ตัวเลขความสูญเสียข้อมูลจาก ศชต.ระบุว่า มีผู้เสียชีวิตทุกฝ่ายนับถึงสิ้นปี พ.ศ.๒๕๕๔ จำนวน ๕,๒๔๓ ราย แยกเป็นประชาชนทั่วไป ๔,๒๑๕ ราย ทหาร ๓๕๑ นาย ตำรวจ ๒๘๐ นาย ครูและบุคลากรการศึกษา ๑๔๘ ราย พระ ๓ รูป คนร้าย ๒๔๒ ราย ยอดรวมผู้บาดเจ็บทุกฝ่าย ๘,๕๔๑ ราย แยกเป็นประชาชนทั่วไป ๕,๘๕๕ ราย ทหาร ๑,๓๑๒ นาย ตำรวจ ๑,๑๗๓ นาย ครูและบุคลากรการศึกษา ๑๔๔ ราย พระ ๒๓ รูป คนร้าย ๑๔ ราย

นอกจากนั้น ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กกำพร้าและสตรีหม้ายที่เก็บรวบรวม โดยกระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นับถึงไตรมาสที่ ๓ ของปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีเด็กกำพร้าที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบทั้งสิ้น ๔,๔๕๕ คน และสตรีหม้าย ๒,๒๕๕ คน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสถิติเหตุรุนแรงเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๓ กับปี พ.ศ.๒๕๕๔ พบว่าทั้งเหตุรุนแรงและความสูญเสียกลับเพิ่มขึ้น ไม่ได้ลดลงตามเป้าหมายของฝ่ายมั่นคงกล่าวคือปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีเหตุรุนแรงที่เป็นเหตุความมั่นคงจำนวน ๖๕๒ เหตุการณ์ ขณะที่ปี พ.ศ.๒๕๕๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๖๓๑ เหตุการณ์ หรือเพิ่มขึ้น ๑๙ เหตุการณ์ ขณะที่ความสูญเสียเฉพาะชีวิตและร่างกาย ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผู้เสียชีวิตทั้งหมด ๕๒๑ ราย บาดเจ็บ ๕๔๑ ราย ส่วนปี ๒๕๕๔ มีผู้เสียชีวิต ๕๓๕ ราย บาดเจ็บ ๑,๐๔๕ ราย

สถิติการก่อเหตุรุนแรง

สถิติความรุนแรงเหตุรุนแรงรวม ๑๒,๖๐๔ ครั้ง แยกเป็นเหตุการณ์มั่นคง ๘,๐๕๔ ครั้ง เฉลี่ยวันละ ๒.๓๓ เหตุการณ์ ยิง ๖,๘๓๔ เหตุการณ์ วางระเบิด ๒,๒๖๕ เหตุการณ์ วางเพลิง ๑,๔๘๕ เหตุการณ์ อื่นๆ ๒,๐๑๖ เหตุการณ์ (ทำร้าย ฆ่าตัดคอ ปล้น ประทุรัง ก่อวิน จับตัวประกัน)

สถิติเหตุรุนแรงเทียบปี พ.ศ.๒๕๕๓ กับ พ.ศ.๒๕๕๔

ปี ๒๕๕๓ : ๖๕๒ เหตุการณ์

ปี ๒๕๕๔ : ๖๗๑ เหตุการณ์

เหตุการณ์ความสูญเสียเทียบปี พ.ศ.๒๕๕๓ กับปี พ.ศ.๒๕๕๔

ปี ๒๕๕๓ ตาย ๕๒๑ เจ็บ ๕๔๑

ปี ๒๕๕๔ ตาย ๕๓๕ เจ็บ ๑,๐๔๕

ข้อมูลอาวุธปืนอาวุธปืนที่ถูกปล้นจากทุกเหตุการณ์ ๑,๖๒๕ กระบอกติดตามคืนได้ ๔๘๔ กระบอก

สถิติความสูญเสีย

ตายทุกฝ่าย ๕,๒๔๓ ราย แยกเป็นประชาชน ๔,๒๑๕ ราย ทหาร ๓๕๑ นาย ตำรวจ ๒๘๐ นาย ครูและบุคลากรการศึกษา ๑๔๘ ราย พระ ๗ รูป คนร้าย ๒๔๒ ราย

บาดเจ็บทุกฝ่าย ๘,๕๔๑ ราย แยกเป็นประชาชน ๕,๘๕๕ ราย ทหาร ๑,๗๑๒ นาย ตำรวจ ๑,๗๑๓ นาย ครูและบุคลากรการศึกษา ๑๔๔ คน พระ ๒๑ รูป คนร้าย ๓๔ ราย

สรุปวิเคราะห์สถิติการก่อเหตุรุนแรง (ปี พ.ศ.๒๕๔๗-๒๕๕๓)

นับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าร้อยละ ๗๕ ของเหตุการณ์เกิดขึ้นในช่วง ๔ ปีแรก (ปี พ.ศ.๒๕๔๗ ถึง ๒๕๕๑) โดยตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๒ เป็นต้นมา อัตราความถี่ในการเกิดเหตุลดลง ทั้งนี้เนื่องจากในปี พ.ศ.๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ รัฐมุ่งสู่การลดเหตุร้ายรายวัน มุ่งสู่การปฏิบัติทางยุทธวิธีทำให้บางครั้งถูกดึงเข้าสู่กับดักทางยุทธศาสตร์โดยไม่รู้ตัว เช่น เหตุการณ์กรือเซะ เหตุการณ์ตากใบและอีกหลายเหตุการณ์ที่ดึงรัฐเข้าสู่วงจรของความรุนแรง แต่หลังจากปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นมา รัฐเริ่มดำเนินการต่อโครงสร้างของขบวนการก่อเหตุรุนแรง โดยดึงคนที่เป็นมวลชนของกลุ่มก่อเหตุรุนแรงที่เรียกว่า “อาเยาะห์” ออกจากพื้นที่นำไปเสริมสร้างความเข้าใจที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง หลังจากนั้นจึงเริ่มเห็นตัวตนของกองกำลังติดอาวุธ “RKK” ซึ่งมีการจับกุมและมีการปะทะจำนวนมาก ทำให้สถานการณ์ลดลงเรื่อยๆ นั่นคือรอยต่อของการเปลี่ยนยุทธวิธีของฝ่ายรัฐ

จากสถิติการก่อเหตุรุนแรงพบว่า จำนวนผู้ที่เสียชีวิตจำแนกออกเป็นประชาชนประมาณ ๖๕% เป็นทหาร ตำรวจ ๒๒% เป็นครูและฝ่ายปกครอง ๑๐% โดยครูจะถูกสังหารสูงมากในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ หลังจากนั้นครูจะถูกสังหารน้อยลง อาจจะเนื่องมาจากการปรับตัวของครู การปรับการรักษาความปลอดภัยในการเข้าไปดูแลครู และเชื่อว่าการสังหารครูมากๆ กลุ่มก่อเหตุรุนแรงจะเสียชีวิต เช่น การยิงครูที่ตั้งครรภ์ ๘ เดือน ในจังหวัดนราธิวาสถือเป็นรายที่กลุ่มก่อเหตุรุนแรงถูกประณามมากที่สุด กลุ่มก่อเหตุรุนแรงจะปฏิบัติการทางยุทธวิธีเพื่อผลทางการเมือง มีเป้าหมายกระทำต่อพลเรือนมากขึ้น และนักระเบิดประกอบรถยนต์มาใช้ในแหล่งชุมชนมากขึ้น เพื่อให้มีคนเสียชีวิตและบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก และในปี พ.ศ.๒๕๕๓ ปรากฏการใช้กับระเบิด ซึ่ง

เมื่อวางแล้วไม่ต้องใช้คนจุดระเบิด เป็นการสร้างความหวาดกลัวเพื่อผลทางการเมือง นั่นคือ การควบคุมประชาชน

สัดส่วนของผู้เสียชีวิตพบว่า เป็นมุสลิม ๖๐% ไทยพุทธ ๔๐% ซึ่งไทยพุทธจะมีการสูญเสียมากที่สุดในช่วงปี พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๕๑ ซึ่งให้เห็นว่าในช่วงของการจูดคอกไม้ไฟแห่งการปฏิวัติหลังปี พ.ศ.๒๕๔๗ รัฐถูกดึงเข้าสู่วงจรความรุนแรง ผู้ก่อเหตุรุนแรงจะเริ่มปฏิบัติการแยกไทยพุทธ-มุสลิม เพื่อให้ขัดแย้งกันเกิดการปะทะกัน สร้างความเจ็บแค้นชิงชังซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างสภาวะสงครามกลางเมือง แต่หลังจากปี พ.ศ.๒๕๕๑ เป็นต้นมา หลังจากที่ฝ่ายรัฐได้ดึงผู้ร่วมขบวนการบางคนออกจากโครงสร้างของขบวนการ ทำให้ขบวนการก่อเหตุรุนแรงหันไปทบทวนว่ารัฐได้ทำอะไรและใครหรือมุสลิมคนใดที่เป็นผู้ทรยศ จึงหันไปสู่กระแสดการชำระล้างคนที่ทรยศต่อมุสลิมด้วยกันที่เรียกว่า “โมนาฟีก” ซึ่งจะควบคู่กับกระแสของ“ญิฮาด”

สรุปยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี แนวคิดของขบวนการ BRN Co-ordinate

ยุทธศาสตร์

ENDS	WAYS	MEANS
การแบ่งแยกดินแดน	บันได ๗ ขั้น	อิสลาม, รัฐปัตตานี, มลายู
“ปัตตานีดารุสลาม”	ยุทธศาสตร์๗ก้าว(สงครามประชาชน)	

ยุทธศาสตร์๒แนวรบ

ยุทธการ

ENDS	WAYS	MEANS
อำนาจรัฐซ้อน	สงครามยืดเยื้อ	อาเกาะ ถึง กัส
	ยุทธศาสตร์๕ข้อ	อาร์ เค เค ถึง เปอลิมา

ยุทธวิธี

ENDS	WAYS	MEANS
ประชาชน	การก่อการร้าย	การก่อเหตุรายวัน
“การแย่งชิงประชาชน”	การก่อความไม่สงบ	การยิง, วางเพลิง
		ซุ่มโจมตีด้วยระเบิด

ขบวนการ **BRN Co-ordinate** มีเป้าหมายเพื่อเอกราชใช้การทำสงครามการก่อความไม่สงบด้วยวิธีการก่อการร้ายในประเทศ แล้วยกระดับสู่สากลโดยใช้เงื่อนไขความไม่เป็นธรรมและสิทธิมนุษยชน **BRN Co-ordinate** ขยายฐานมวลชนและกองกำลังด้วยการปลุกระดมอุดมการณ์ชาตินิยม (รัฐปัตตานีเคยเป็นเอกราช), เชื้อชาติ (ความเป็นมลายู), ศาสนาอิสลาม (ดินแดนนี้คือ

ปกครองโดยมุสลิม “คารุลฮัรบี” ต้องทำ “ญิฮาด”) จึงทำให้การจัดตั้งมีความเข้มแข็งเป็นระบบตามแผนปฏิวัติ ๗ ขั้นตอนขณะนี้การต่อสู้อยู่ในขั้นที่ ๗

BRN Co-ordinate ทำสงครามประชาชนอยู่ในขั้นยุทธศาสตร์ ด้วยการสร้างความสับสนไว้ระเบียบในพื้นที่ ขับเคลื่อนให้เกิดการจลาจลในรูปแบบสงครามกลางเมือง โดยใช้ศาสนา ซึ่งอาจพัฒนาเป็นสงครามศาสนาทั่วพื้นที่ ปัจจัยแห่งความสำเร็จคือการควบคุมสังคมด้วยความหวาดกลัวและหวาดระแวง โดยมุ่งทำลายอำนาจการปกครองและลดความน่าเชื่อถือของรัฐ ขณะเดียวกันเดินยุทธศาสตร์คู่ขนานดำเนินกลุโบายการเมืองทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยใช้พลังผ่านองค์กรมุสลิมโลก (OIC) เพื่อที่จะให้ UN เข้ามาแก้ไขปัญหา

การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ จชต. (ปี ๔๗ – ๕๔) ของรัฐไทย

การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ จชต.เป็นความพยายามมาโดยต่อเนื่อง นับตั้งแต่เหตุการณ์ปล้นปืนที่ พัน.พัฒนา ๔ พร้อมทั้งได้มีการพัฒนาปรับปรุงนโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานมาโดยต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่ รวมทั้งยุทธวิธีและการปฏิบัติของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ซึ่งได้มีการพัฒนาปรับปรุงเพื่อตอบโต้การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อยู่ตลอดเวลาเช่นเดียวกัน โดยสามารถสรุปภาพรวมของการแก้ไขปัญหาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๗ ถึงปัจจุบัน ดังนี้

ตารางที่ ๒ การพัฒนาการแก้ไขปัญหาความมั่นคงใน จชต.

ช่วงเวลา	พัฒนาการของปัญหา/แก้ไขปัญหา		
	สถานการณ์เฉพาะ/รูปแบบการเคลื่อนไหวและการพัฒนาที่สำคัญของ ผกร.	นโยบาย/แนวทางการปฏิบัติงาน/องค์กรที่รับผิดชอบ	ผลสัมฤทธิ์/ระดับความร่วมมือของประชาชนโดยประเมินจากตัวชี้วัด
ตั้งแต่ปี ๔๗ ถึงก่อน ก.ย.๕๕	- มีการก่อเหตุร้ายอย่างต่อเนื่อง - มีการรวมกำลังเข้าโจมตีฐานทหาร ดำรวจ เกิดกรณีกรือแซะ และการชุมนุมประท้วงที่ตากใบ - เริ่มมีการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่จากนักวิชาการ องค์กรเอกชน	- ยุทธศาสตร์เสริมความมั่นคง - กอ.สสส.จชต. และ กสชต. - จัดตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์ - ประกาศใช้ พ.ร.ก.๑ - เน้นการปฏิบัติทางด้านยุทธวิธี เพื่อค้นหาอาวุธปืนในช่วงแรก และการค้นหา/ทำลายของค์กร ผู้ก่อเหตุ	- ไม่ยอมรับอำนาจรัฐ โดยสังเกตได้จากมีการเขียนภาษาวิพากษ์กับป้ายของทางราชการ - ปฏิเสธการให้ความร่วมมือกับ เจ้าหน้าที่รัฐ โดยเฉพาะการให้

ตารางที่ ๒ การพัฒนาการแก้ไขปัญหาคความมั่นคงใน จชต. (ต่อ)

ช่วงเวลา	พัฒนาการของปัญหา/แก้ไขปัญห		
	สถานการณ์เฉพาะ/รูปแบบการเคลื่อนไหวและการพัฒนาที่สำคัญของ ผกร.	นโยบาย/แนวทางการปฏิบัติงาน/องค์กรที่รับผิดชอบ	ผลสัมฤทธิ์/ระดับความร่วมมือของประชาชน โดยประเมินจากตัวชี้วัด
		รุนแรงในช่วงต่อมา - เริ่มมีความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นว่าเป็นการกระทำของกลุ่มที่ต้องการแบ่งแยกดินแดน	ข้อมูลข่าวสารในการสืบสวนสอบสวนเหตุร้าย - ทำที่การแสดงออกของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงในลักษณะของความไม่ เป็นมิตร ไม่ตอบรับการเข้าไป ในพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ - ไม่มีการรวมตัวของประชาชน เพื่อต่อต้านกลุ่ม ผกร.
ปี ๔๕ – ปี ๕๐	- มีการใช้มือบสตรียึดล้อมเพื่อต่อต้านการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อย่างกว้างขวาง - ใช้การก่อเหตุด้วยความรุนแรงและมีความโหดเหี้ยม (ตัดหัวผู้ตาย) - เริ่มมีการใช้ระเบิดในรูปแบบต่างๆ เพื่อทำร้ายเจ้าหน้าที่ - มีการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่จากนักวิชาการ องค์กรเอกชนอย่างกว้างขวาง	- นโยบายเสริมสร้างสันติสุข (คำสั่ง นร ที่ ๒๐๖/๒๕๔๕) โดยได้น้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน - กอ.รมน. (คำสั่ง นร ที่ ๒๐๕/ ๒๕๔๕) ผบ.ทบ. เป็น ผอ.รมน. - ปรับปรุงระเบียบการบริหารใน จชต. (คำสั่ง นร ที่ ๒๐๗/ ๒๕๔๕) - เพิ่มกำลังทหารในพื้นที่ - ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหายา กอ.รมน.	- ระดับความหวาดระแวงระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างสูง สังเกตได้จากประชาชนไม่ยอมรับหรือไม่เต็มใจรับความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ จากเจ้าหน้าที่, การสื่อสารที่ไม่เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะการใช้ภาษาที่ต่างกันโดยเจตนา - ความแตกแยกระหว่างไทยพุทธ

ตารางที่ ๒ การพัฒนาการแก้ไขปัญหาคความมั่นคงใน จชต. (ต่อ)

ช่วงเวลา	พัฒนาการของปัญหา/แก้ไขปัญหา		
	สถานการณ์เฉพาะ/รูปแบบการเคลื่อนไหวและการพัฒนาที่สำคัญของ ผกร.	นโยบาย/แนวทางการปฏิบัติงาน/องค์กรที่รับผิดชอบ	ผลสัมฤทธิ์/ระดับความร่วมมือของประชาชน โดยประเมินจากตัวชี้วัด
			กับไทยมุสลิม ค่อนข้างรุนแรง มีไทยพุทธอพยพ ออกนอกพื้นที่
ปี ๔๙ – ปี ๕๐		- กระจายกำลังเป็นฐานกองร้อย เพื่อให้สามารถควบคุมพื้นที่ได้ ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่สามารถเข้าถึงประชาชนได้ในทุกพื้นที่	- ประชาชนในพื้นที่จัดตั้งไม่ให้การยอมรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการชุมนุมเพื่อขับไล่ออกนอกพื้นที่- ระดับการยอมรับดีขึ้น แต่ยังไม่มีการใช้ช่องทางทางศาสนาเพื่อ ป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบในสถานที่ต้องสงสัยทางศาสนาได้ เช่น มัสยิด รร.ปอเนาะ รร.ตาดิกา
ปี ๕๑- ต.ก.๕๓	- มีการนำระเบิดแสวงเครื่องมาใช้ก่อเหตุ และมีการพัฒนารูปแบบ/การจู่โจมให้มีความประสิทธิภาพและหลากหลายยิ่งขึ้น - สถิติการก่อเหตุลดลงอย่างเห็นได้ชัด - มีการแสวงความร่วมมือในลักษณะแนวร่วมหรือแนวร่วมมุกกลับจากภายนอกพื้นที่มากขึ้น เช่น นักวิชาการหรือองค์กรระหว่างประเทศ - มีการนำเสนอแนวคิดในการปกครองตนเองในรูปแบบต่างๆ	- กอ.รมน.ภายใต้ พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงฯ - บูรณาการความสมดุลระหว่างยุทธศาสตร์ความมั่นคง และยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยเน้นน้ำหนักการพัฒนา ควบคู่ไปกับ ยุทธศาสตร์ปฏิบัติให้กับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา มากยิ่งขึ้น - แผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษฯ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีกว่าเดิม - กระจายกำลังเป็นฐานปฏิบัติการระดับ มว. เพื่อให้สามารถคุ้มครองประชาชน	- หันมาให้ความร่วมมือกับ เจ้าหน้าที่รัฐมากขึ้น และมีการให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะความร่วมมือจากผู้นำ (สี่เสาหลัก) - เจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปปฏิบัติงานได้ในทุกพื้นที่และสถานที่ ที่สนใจคดี และ ทำที่ของประชาชนดีขึ้น

ตารางที่ ๒ การพัฒนาการแก้ไขปัญหาความมั่นคงใน จชต. (ต่อ)

ช่วงเวลา	พัฒนาการของปัญหา/แก้ไขปัญหา	ช่วงเวลา	พัฒนาการของปัญหา/ แก้ไขปัญหา
	สถานการณ์เฉพาะ/รูปแบบการเคลื่อนไหว และการพัฒนาที่สำคัญของ ผกร.		สถานการณ์เฉพาะ/รูปแบบ การเคลื่อนไหวและการพัฒนา ที่สำคัญของ ผกร.
	จากหลายฝ่าย	ได้ในทุกพื้นที่ - มีความเข้าใจและสามารถ นำ แนวทางยุทธศาสตร์ พระราชทานมาปฏิบัติได้ อย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้งาน ด้าน กิจการพลเรือนเป็น เครื่องมือใน	- ความหวาดระแวง ระหว่าง ประชาชน กับเจ้าหน้าที่ลด น้อยลง - ขอมรับและมีความเชื่อมั่นใน อำนาจรัฐมากยิ่งขึ้น สังเกตได้ จากผลการจัดทำประชาคม ตามแผน การพัฒนาพื้นที่ พิเศษฯ ไทยพุทธเริ่มกลับเข้า พื้นที่มากขึ้น หรือการขอมรับ ต่อแผนงาน โครงการความ ช่วยเหลือต่างๆ จากเจ้าหน้าที่
ปี ๕๑- ค.ศ.๕๓		การช่วยเหลือและเข้าถึง ประชาชน เพื่อนำไปสู่ความ เข้าใจและการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน	- มีความเข้าใจต่อ สถานการณ์ใน พื้นที่และเชื่อมั่นใน การปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ไม่มีการ ชุมนุมประท้วง - เริ่มมีการจัดตั้ง กำลังประชาชนที่ ดูแลชุมชนตนเอง ด้วยความสมัครใจ อย่างกว้างขวาง
ค.ศ.๕๓ - ปัจจุบัน	- มีการพัฒนารูปแบบของระเบิด เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น - ใช้เงื่อนไขข้อดีลักษณะและความ ไม่เป็นธรรมโดยสอดคล้องกับ กระแสมุสลิมโลกและสิทธิ มนุษยชน	- ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา จชต.ปี ๕๔ - กอ.รมน.	- กำหนดการ ประเมินผลทุก ๓ เดือน

การมอบนโยบายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ (๒๕๕๔)

รัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคงมอบนโยบายปี พ.ศ.๒๕๕๔ จำนวน ๓ ครั้ง คือ
นโยบาย/สั่งการของ รอง นรม.

๑. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รอง นรม.ฝ่ายความมั่นคง พร้อมด้วย ผบ.ทบ./รอง ผอ.รมน. และคณะเดินทางมาตรวจเยี่ยม, ติดตามผลการปฏิบัติงานหน่วยในพื้นที่ จชต. เมื่อ ๒๗ ธ.ค.๕๓ ได้มอบนโยบาย/สั่งการดังนี้.-

๑.๑ ในปี ๕๔ ต้องตั้งเป้าว่ายุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ที่เราได้
น้อมนำมาปฏิบัติมาโดยตลอดนั้น ได้ผลดีและประสบความสำเร็จ

๑.๒ ขอให้หน่วยทำความเข้าใจ พ.ร.บ. กับ ศอ.บต.ให้เข้าใจ เพื่อให้สามารถทำงาน
ร่วมกันได้โดยไม่มีปัญหาอุปสรรค

๑.๓ ใน จชต. มีแผนป้องกันและปรามปรามปัญหาเสียดัง เป็นงานหลักงานหนึ่ง
ตามนโยบาย ๕ รู้ป้องกัน จึงให้หน่วยดำเนินงานให้เป็นรูปธรรม โดยหลังห้วงปีใหม่ให้เพิ่มความ
เข้มในการตรวจค้นยาเสพติดให้มากขึ้น

๑.๔ เน้นย้ำการ ปชส. เพราะเป็นหัวใจในการนำเสนอให้คนทั่วไปได้ทราบว่าเราทำ
อะไรกัน ผอ.รมน.ภาค ๔ ควรเป็นผู้ให้ข้อมูลเองจะทำให้ประชาชนเชื่อถือ ให้ช่อง ๕ , ๙ และ ๑๑
ลงมาในพื้นที่ จัดทำสัปดาห์ข่าวสัปดาห์ละ ๑-๒ เรื่องแสดงให้เห็นสถิติการก่อเหตุความคับหน้าในการ
ดำเนินการต่อคดีสำคัญ ความก้าวหน้าการพัฒนาคุณภาพชีวิต ยกระดับรายได้พี่น้องประชาชนใน
พื้นที่ จชต. การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย เป็นต้น

๑.๕ ช่วยรวบรวมบัญชี บุตรหลานของข้าราชการทหาร ตำรวจ ทพ.ในพื้นที่ ๓ จชต.
และ ๔ อำเภอของ จว.ส.ข. ที่เสียชีวิตจากเหตุรุนแรง เพื่อให้ได้รับการสงเคราะห์เป็นนักเรียนทุน
ของรัฐบาล (อนุบาล-ปริญญาตรี) ให้ทำบัญชีให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

นโยบาย/สั่งการของ รมว.กท.

๒. พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ รมว.กท. พร้อมด้วย ผบ.ทบ./รอง ผอ.รมน. และคณะ
เดินทางมาตรวจเยี่ยม กอ.รมน.ภาค ๔ สน. เมื่อ ๙ พ.ค.๕๔ ได้มอบนโยบาย/สั่งการ ดังนี้.-

๒.๑ รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนทุกอย่างตามที่ร้องขอทั้งอำนาจ งบประมาณ
กำลังพลและยุทธโศปกรณ์ รวมทั้งกฎหมายเฉพาะในพื้นที่ ให้มาดำเนินการแล้วยังแก้ปัญหาไม่สำเร็จ
เพราะอะไร

๒.๒ ทุกครั้งที่มีการต่ออายุ พ.ร.ก. จะมีการถามว่าสถานการณ์ดีขึ้นแล้วทำไมยังมี
เหตุการณ์และการสูญเสียอยู่ แล้วทำไมถึงมีการใช้อาวุธสงครามในพื้นที่ได้ ถึงแม้จะเข้าใจแต่ก็เป็น

การขากที่จะตอบให้เห็นคล้อยตาม ซึ่ง กท.ได้ตอบให้ทราบข้อเท็จจริงที่ กอ.รมน.ทำแล้ว อย่างไรก็ตามก็
ตามขอให้พวกเราที่กำลังใจทำงานต่อไปอย่าได้ท้อ

๒.๓ ข่าวกความรุนแรงในพื้นที่อื่นเกิดได้แต่ใน จชต. เกิดแล้วสร้างกระแส

๒.๔ ทุกคนเสียสละทำงานหนัก เสี่ยงอันตราย เพื่อดูแลประเทศชาติประชาชน
อย่างไรก็ตามต้องหาคำตอบ และการปฏิบัติให้ได้ตามที่แจ้งให้ทราบแล้วว่าทำไมยังมีเหตุการณ์
และสูญเสียอยู่ ทำอย่างไรจะยุติปัญหาได้

๒.๕ ให้ผู้ปฏิบัติงานร่วมสัมมนา ว่าระเบิดมาจากไหน เส้นทางมาอย่างไร หาวิธีการ
ว่าจะแก้ไขหรือสกัดกั้นอย่างไร

๒.๖ สถานการณ์ดีขึ้นได้จากการไม่มีการชุมนุมประท้วง

๒.๗ ให้แก้ไขใน ๓ ปีปัญหา คือ ผู้ก่อเหตุรุนแรงที่มีอุดมการณ์แบ่งแยกดินแดน ปัญหา
เสพติด และปัญหาการค้าของเถื่อน

๒.๘ งานประชาสัมพันธ์มีความสำคัญต้องร่วมมือกับทุกหน่วยงานในพื้นที่ โดยต้อง
มีความคิดเป็นหนึ่งเดียวเหมือนกัน

๒.๙ ทุกคนถ้าไม่ประมาทจะไม่เกิดเหตุสูญเสีย

๒.๑๐ ขอให้กำลังพลทุกคน และทุกหน่วยงานร่วมมือประสานเป็นหนึ่งเดียว ทั้ง
ความมั่นคง และการพัฒนา

๒.๑๑ ผู้บังคับหน่วยทุกระดับต้องทบทวนสถานการณ์วิเคราะห์การปฏิบัติตาม
ภารกิจที่ได้รับ และนำไปปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ

นโยบาย/สั่งการของ รมว.กท.

๓. พล.อ.ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รมว.กท พร้อมด้วย ผบ.ทบ./รอง ผอ.รมน. และคณะ
เดินทางมาตรวจเยี่ยม กอ.รมน.ภาค ๔ สน. เมื่อ ๑๘ ส.ค.๕๔ ได้มอบนโยบาย/สั่งการ ดังนี้-

๓.๑ การแก้ไขปัญหา จชต. ต้องใช้เวลา ขอเน้นย้ำให้ทุกหน่วยน้อมนำยุทธศาสตร์
พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” มาแก้ไขปัญหา

๓.๒ ให้ทุกหน่วยประสานการปฏิบัติงาน มีความรักสามัคคีกัน ดำเนินการด้วยความ
รอบคอบ ระมัดระวัง อย่าประมาท

นโยบาย/สั่งการของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการทหารบก/รอง ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

ตามที่ ผบ.ทบ./รอง ผอ.รมน.ได้เดินทางมาตรวจเยี่ยมและติดตามผลการปฏิบัติงานของ
หน่วยในพื้นที่ จชต. ปี พ.ศ.๒๕๕๔ จำนวน ๑๑ ครั้งสรุปหัวข้อหลักได้ดังนี้

๑. การเอาชนะโดยไม่ต้องรบ โดยใช้การเมืองนำการทหารแต่ไม่ใช้การเจรจา การเมือง

คือการลดความขัดแย้งและขจัดเงื่อนไข การทหาร คือการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สร้างสภาพแวดล้อมที่เกื้อกูลต่อการเมืองและการพัฒนา ส่วนการปฏิบัติการทางทหารจะกระทำเมื่อได้เปรียบทางการเมือง การใช้กำลังต้องมีพยานหลักฐานแน่นชัด ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย แต่ถ้าหาก ผกร.ใช้อาวุธซึ่งหน้าก็สามารถตอบโต้ได้ทันที

๒. การบรรจุคนให้พิจารณาให้เหมาะสมกับงาน เมื่อบรรจุแล้วต้องมาทำงานทุกคน

๓. การประเมินผลรอบ ๖ เดือน ให้แบ่งย่อยเป็นรอบ ๓ เดือน เพราะเราต้องต่อ พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินฯ ทุก ๓ เดือนอยู่แล้ว ให้มีความเห็นจากทุกภาคส่วนมีการกำหนดตัวชี้วัดและผลลัพธ์ที่ชัดเจน เช่น ความร่วมมือในการให้ข่าวสาร ความพึงพอใจของประชาชน สำหรับการกำหนดตัวชี้วัดนั้น ให้เสนอไปให้หน่วยเหนือพิจารณาก่อน การตอบแบบสอบถามระวังผลกลับในทางลบ

๔. ต้องการให้ พล.ร.๑๕ มีความพร้อมก่อน อย่างไรก็ตามเราต้องชี้แจงเหตุผลและอธิบายให้ทุกฝ่ายเข้าใจว่าทหารจากกองทัพอากาศอื่นที่ลงมานั้นมาเพื่อปกป้องแผ่นดินไทย

๕. การปรับกำลังและการปรับยุทธวิธี เป็นความรับผิดชอบของ มทก.๔/ผอ.รมน.ภาค ๔ หากทำแล้วมีผลกระทบเสียหายร้ายแรง มทก.๔/ผอ.รมน.ภาค ๔ ต้องรับผิดชอบ

๖. ขอให้สถานการณ์ในพื้นที่ที่มีจำนวนลดลง โดยเฉพาะการระเบิดต้องให้เหลือน้อยที่สุดหรือไม่เกิดเลย ฉก.จังหวัดต้องพิจารณาให้ได้ว่ามีการเคลื่อนย้ายวัตถุระเบิดในเส้นทางใด/มีวิธีการในการเคลื่อนย้ายอย่างไร/ใครเป็นคนวาง ผู้ได้บังคับบัญชาทุกคนต้องปลอดภัย

๗. สถานการณ์ด้านการข่าวให้เพิ่มหัวข้อยาเสพติด, แหล่งเงินทุน, ธุรกิจผิดกฎหมาย

๘. ขอให้ สอ.บต. ติดตามโครงการ/แผนงานที่ได้ดำเนินการไปแล้ว เช่น การปลูกป่าล้ม การเลี้ยงแพะ การเลี้ยงปลา ฯลฯ ควรดูแลต่อเนื่อง เป้าหมายที่ตั้งไว้ว่าประชาชนจะมีรายได้ปีละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท/ครอบครัว

๙. ทุกอย่างต้องเปิดใจพูดคุยกัน เพื่อร่วมกันแก้ปัญหา และปรับให้หน่วยระดับล่างมีงบประมาณในการช่วยเหลือ ปชช.

๑๐. การใช้เครื่องมือพิเศษ เมื่อลดจำนวนด่านตรวจ/จุดตรวจ โดยพิจารณาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นความลับ

๑๑. ผบช.ต้องทำให้ผู้ได้บังคับบัญชาลงไปดูแล ปชช. ให้ได้รับความปลอดภัยและได้รับความสงบกลับคืนมา

๑๒. การตอบคำถามต่อสังคมเมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญนั้น มีความจำเป็นมาก ฉะนั้นเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นต้องวิเคราะห์การเกิดเหตุให้ละเอียดแล้วเรียนให้ ผบช. ทราบ เพื่อให้ ผบช. สามารถชี้แจงสื่อและประชาชนทราบทั้งในพื้นที่ในประเทศและในระดับสากลได้ทันเวลา

๑๓. กอ.รมน. จะทำ Mind Map ในภาพรวม เพื่อเชื่อมโยงงานของทุกส่วน เพื่อให้สามารถชี้แจงด้านงบประมาณ และการประเมินผลได้อย่างชัดเจน

๑๔. ด้านสิทธิกำลังพล ทั้งฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร ต้องโปร่งใส ที่ผ่านมามีข้อบกพร่องที่สำคัญคือ มีการร้องเรียน ดังนั้นต้องชี้แจงให้กำลังพลระดับล่างเข้าใจ จะได้ไม่มีการร้องเรียน

๑๕. ต้องพยายามลดการสูญเสียกำลังพล อย่าให้กำลังพลประมาท และต้องดูแลครอบครัวผู้สูญเสียให้ได้รับสิทธิครบถ้วน

๑๖. ด้านกิจการพลเรือน กร.ทบ./ผกร.สปก.ทบ. จะมีโครงการสนับสนุนให้กับหน่วย

๑๗. ด้านการข่าว ควรมีช่องทางในการพัฒนาสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้เขาช่วยเหลือด้านการข่าวแก่เราด้วย

๑๘. กำลังพลจะเจ็บหรือเสียชีวิตขึ้นอยู่กับ ผบ.หน่วย ดังนั้นหน่วยจะต้องมีการฝึกก่อนออกปฏิบัติงาน และการฝึกระหว่างปฏิบัติงาน

๑๙. การรายงานสรุปประจำปีของ USA กรณีกาจัดแข่งของไทย ได้รายงานไว้ว่า แม้ไทยประสบความสำเร็จในการแก้ไขเหตุรุนแรง แต่เครือข่ายผู้ก่อเหตุรุนแรงยังคงอยู่ มีการนำเทคนิคการวางระเบิดที่รุนแรงยิ่งขึ้น ยังไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่า มีการเชื่อมโยงกับการก่อการร้ายสากลหรือไม่

๒๐. การปฏิบัติงานต้องคำนึงถึง ๓ มิติ คือ ตัวเจ้าหน้าที่ ประชาชนทั่วไปและกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง เราต้องลดจำนวนผู้ก่อเหตุรุนแรงและทำให้ประชาชนทั่วไปมาเข้าข้างเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น

๒๑. เราต้องเอากลุ่มงานเรื่อง ยาเสพติด ธุรกิจผิดกฎหมายต่างๆ มาพิจารณาร่วมกับการก่อเหตุรุนแรง หัวข้อในการประเมินนั้น ต้องกำหนดเป็นเรื่องๆ เช่น ในห้วง ๓ เดือนจะทำให้การก่อเหตุระเบิดลดลงอย่างไร จะต่อ พ.ร.ก.ฯ เพื่ออะไร

๒๒. สิ่งที่ต้องทำ คือ การจัดความไม่เป็นธรรม เงื่อนไขต่างๆ การเสริมสร้างความเข้าใจ (ปรับความคิดความเชื่อ) การคัดกรองคนที่จะมาปฏิบัติงานในพื้นที่

๒๓. ต้องสร้างความเข้าใจให้ญาติพี่น้องของผู้ที่ถูกควบคุมตัวให้เข้าใจกระบวนการยุติธรรมและนิติวิทยาศาสตร์

๒๔. ต้องพูดคุยหรือจัดเวทีเสวนากับศูนย์ข่าว/สื่อต่างๆ รวมทั้งนักวิชาการ ฯลฯ เพื่อให้เขาเข้าใจและช่วยเหลือเรา

๒๕. ต้องไม่สร้างเงื่อนไขและอย่าให้เกิดขึ้นโดยการกระทำนอกกฎหมาย หรือไม่มีหลักฐานพยานโดยเด็ดขาด

๒๖. ต้องไม่สร้างเงื่อนไขขึ้นอย่างเด็ดขาดอย่าให้มีปัญหาเรื่องขู่สาว กำลังพลไม่ควรปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้หญิงในพื้นที่

๒๗. ให้ตรวจสอบว่าหน่วยระดับ มว.ปล.มีกำลังและความสามารถเพียงพอในการปฏิบัติงานหรือไม่เพราะมีทั้งงานพัฒนางาน รปภ.เชิงรับและงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายหลายงาน ให้พิจารณาว่าจะปรับแก้อย่างไร จะนำหน่วย รพศ.,อส.,ชรบ.และ อรบ.มาสนับสนุนอย่างไร

๒๘. การจ้างงานตามโครงการสร้างงานและจ้างงานเร่งด่วน ขอให้จ้างให้ตรงภารกิจ และคุ้มค่า

๒๙. การติดตามผู้ที่มีหมาย ป.วิอาญาฯ นั้น จก.ประจำพื้นที่ ควรมีชุดติดตามเฉพาะเรื่อง เช่น เรื่องระเบิด ผู้มีหมายจับ ฯ แต่ไม่ควรใช้หน่วยเดียวกันในทุกเรื่อง

๓๐. เกี่ยวกับเรื่องกระบวนการยุติธรรมต้องมีแนวทางและช่องทางให้ประชาชนเข้ามาติดต่อขอความช่วยเหลือให้เขารู้สึกว่าเราให้ความสนใจเขาและพร้อมจะช่วยเหลือเขา

๓๑. ต้องมีการวางแผนการใช้งบประมาณ มีการประเมินผล ทั้งก่อน ระหว่าง และหลัง การดำเนินการตามโครงการ

๓๒. ยานพาหนะที่จะจัดหา ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของกำลังพลเป็นลำดับแรก

๓๓. การสร้างความปลอดภัยให้กับชุมชนไทยพุทธ จะต้องลดความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน

๓๔. โครงการเครือข่ายภาคประชาชนเฝ้าระวัง ต้องตอบคำถามว่า ได้ผลสัมฤทธิ์อย่างไร มิใช่กล่าวแต่เพียงว่ามีวิทยุเครื่องแดงกี่เครื่อง มีสมาชิกกี่คน หรือจัดตั้งแล้วกี่พื้นที่ เท่านั้น

๓๕. เรื่องการศึกษาและการศาสนา ขอให้ สอ.บต. ทบพ.ทวนทุกหลักสูตร รวมทั้งครู และบุคลากรทางการศึกษาสำหรับโครงการครูช่วยสอนนั้น อย่าให้กำลังพลแต่งเครื่องแบบพร้อมอาวุธไปสอน

๓๖. ให้มีการฝึกกำลังพลให้สามารถใช้กล้องตรวจการณ์ในเวลากลางคืนให้เป็น

๓๗. เกี่ยวกับชุดแพทย์เคลื่อนที่นั้น ต้องคิดให้รอบคอบว่าปีนี้จะหมุนเวียนมากี่ชุด

๓๘ ให้ ศผอ.เตรียมบรรยายระบบเฝ้าตรวจในภาพรวม

๓๙. บริหารจัดการเรื่องนิติวิทยาศาสตร์ ทั้งฝ่ายตำรวจและชุดนิติวิทยาศาสตร์ ยธ.ให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้

๔๐. เน้นย้ำสายการบังคับบัญชาว่าระดับไหนควรทำอะไร ใครควรชี้แจงแค่ไหน

๔๑. ขอเพิ่มเติมยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาไขปัญหา จชต. ๖ ยุทธศาสตร์ คือ

๔๑.๑ การสร้างความเข้าใจและการจัดเงื่อนไข

๔๑.๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๔๑.๓ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๔๑.๔ การดำเนินการเรื่องสิทธิมนุษยชน ความเท่าเทียมกัน ความยุติธรรมทาง

กฎหมาย

๔๑.๕ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔๑.๖ การสร้างสภาวะเกื้อกูลเป็นหนึ่งเดียวทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิม

๔๒. เพื่อดำเนินการถูกข่มขู่ โจมตี จึงให้ใช้การเคลื่อนย้ายเป็นรูปแบบทางยุทธวิธี ลักษณะแบบกบกระโดด โดยให้ทุกหน่วยกำหนดให้มีการฝึกเตรียมการ ชักซ้อม การปฏิบัติให้กับหน่วยโดยเฉพาะ ผบ.มว. หรือ ผบ.หมู่ ที่บรรจุนิยามยังขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

๔๓. การถากถางป่าสองข้างทางในพื้นที่ให้ดำเนินการอย่าให้รบกวน แต่ไม่ใช่การตัดไม้ทำลายป่า ต้องคำนึงถึงการรักษาสัตว์แวดล้อมด้วย

๔๔. การส่งมอบพื้นที่เขตชุมชนเมือง โดยให้ใครรับผิดชอบเป็นหลักก็ตามจะต้องมี บก.ควบคุม โดยให้ จก.จังหวัด มีการติดต่อสื่อสารกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะในห้วงเวลาที่สำคัญไม่ใช่ปล่อยให้ดำเนินการไปเลยจึงขอฝากไว้เป็นกรณีพิเศษ

๔๕. สำหรับตัวชี้วัดให้ สปป.๕ ประสานกับ กอ.รมน.ภาค ๔ สน.ให้ปฏิบัติเป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด

๔๖. ยุทธศาสตร์ที่มอบให้ ๖ ยุทธศาสตร์ กอ.รมน.ภาค ๔ สน.จะต้องกำหนดเป็นกิจกรรมทำอะไรหวังผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับไม่ใช่ปริมาณ

๔๗. การทำเวทีประชาคมให้ดำเนินการมากขึ้น

๔๘. การบริการประชาชนตามโครงการของ ผช.ผบ.ทบ. ที่ดำเนินการอยู่ดีแล้วขอให้ดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง โดยให้ประสานกับ พบ.ให้ช่วยสนับสนุนงบประมาณตามความเหมาะสม

๔๙. การดำเนินการของกระบวนการยุติธรรม ให้ กอ.รมน.ภาค ๔ สน. พิจารณาให้ความช่วยเหลือครอบครัวของบุคคลที่ถูกควบคุมตัวหรือถูกจับกุม ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของฝ่ายเรา โดยให้ชี้แจงและเน้นย้ำว่าเจ้าหน้าที่รัฐไม่ได้มุ่งหวังจะไปทำลายฝ่ายเขา

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

จัดตั้งตามคำสั่ง นร ที่ ๒๐๕/๒๕๔๙ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็น “ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร” กอ.รมน.เป็นองค์กรหลักในการบูรณาการ อำนาจและกำกับดูแล การปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงภายในราชอาณาจักรที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ภาวะปกติต่อเนื่องจนถึงภาวะไม่ปกติ เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย ของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ พร้อมทั้งดำเนินการเสริมสร้างให้ประชาชนตระหนักในหน้าที่ที่จะเกิดทุน พักภัยและรักษา

ไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ โดยให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว และสนับสนุน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้วยการน้อมนำแนวทางพระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางหลักในการดำเนินการ โดยให้กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดเป็นหน่วยงานหลัก ในการดำเนินงานและกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาคเป็นหน่วยบูรณาการ การปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ ทั้งนี้ให้ความสำคัญเร่งด่วนกับงานส่งเสริมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ในการแก้ไขปัญหาการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือ ให้ประเทศเกิดความมั่นคงอย่างยั่งยืน ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

พลโท อุดมชัย ธรรมสารวัตร ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ชี้แจง นโยบายและแนวทางการต่อสู้เพื่อเอาชนะการก่อความรุนแรงในพื้นที่ จชต. (๒๕๕๕)

๑. ปัญหาหลักใน จชต. คือ ปัญหาความต้องการแบ่งแยกดินแดน ความต้องการเป็นรัฐอิสลามของคนบางกลุ่ม โดยการใช้เงื่อนไขทางเชื้อชาติศาสนาผูกเข้ากับปัญหาการเมือง เช่น การใช้เงื่อนไขเรื่องความไม่เป็นธรรม ซึ่งเป็นปัญหาที่อื่นไม่มีและอีกปัญหานึงซึ่งเป็นปัญหาที่อื่นก็ไม่มีคือ ปัญหาเรื่องยาเสพติด สินค้าหนีภาษี อิทธิพลท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัญหาที่สะสมมานานปัญหานี้เมื่อโดนปราบปรามหนักๆ ก็จะหมดไปแต่เมื่อมีปัญหาหลักมาเชื่อมโยงด้วยการทำให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปด้วยความยากลำบากและต้องใช้เวลา ซึ่งในเรื่องเวลาในการแก้ไขปัญหาชาวบ้านหรือคนอื่นอาจไม่เข้าใจและคิดว่าพวกเราไม่ทำงานจริงๆ ที่เราทำ ผอ.รมน.ภาค ๔ อยากให้พวกเราไปชี้แจงให้ชาวบ้านเข้าใจปัญหานี้ให้ได้

๒. สถานการณ์ใน จชต. เป็นสงครามประชาชนคือ การช่วงชิงประชาชนเข้าร่วมฝ่ายตน เราจะต้องจัดตั้งเครือข่ายหรือจัดตั้งมวลชน ด้วยการดึงประชาชนมาเป็นพวกเราให้เขามีส่วนร่วม ซึ่งการสร้างเครือข่ายประชาชนนั้นเราต้องแสดงความจริงใจให้ประชาชนเห็นว่าฝ่ายเราต้องการแก้ไขปัญหายังจริงจัง เพราะหัวใจของการแก้ปัญหา คือการจัดตั้งคน การทำงานมวลชน ซึ่งเราต้องทำความเข้าใจยุทธศาสตร์ของฝ่ายตรงข้ามด้วยงานการเมือง ให้กลับไปคิดว่าเราจะทำอะไรและทำอย่างไรเพื่อให้ได้ใจประชาชน

๓. จากปัญหาตามข้อ ๑ และ ข้อ ๒ ผอ.รมน.ภาค ๔ ได้ใช้นโยบายสานใจสู่สันติเป็นยุทธวิธีหรือเครื่องมือในการเข้าไปปรับความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่

๔. ในสนามรบ “ผู้ใดกำหนดสนามรบ ผู้นั้นได้เปรียบทุกกรณี” เพราะผู้กำหนดสนามรบมีเสรีในการปฏิบัติในพื้นที่ จชต. ฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้กำหนดกติกาและมาตรการต่างๆ มากมายจนทำให้เราทำอะไรไม่ได้ สิ่งสำคัญที่สุดคือ ลูกน้องเราต้องเข้าใจปัญหานี้ การทำสงครามประชาชนไม่ใช่ว่าอยู่ดีๆ จะเอาประชาชนมาต่อสู้ได้แต่ที่เขาทำคือการจัดตั้งคน จัดตั้งกลุ่มมีอาวุธมียุทธศาสตร์สงครามนี้มีการจัดตั้งมายุทธศาสตร์ของเราพยายามแก้ไขตรงนี้

๕. เราพยายามสร้างเครือข่าย โดยการดึงเยาวชนและชาวบ้านมาเป็นพวกเรา ด้วยกิจกรรมและโครงการต่างๆ มากมาย แต่ปัญหาคือเราไม่รู้ว่าเป็นพวกเราจริงหรือไม่

๖. สงครามประชาชนเราต้องจัดตั้งมวลชน ถ้าเราไม่จัดตั้งเราจะไม่ได้แนวร่วม

๗. การทำโครงการต่างๆ อาจไม่ต้องใช้เงินหรืองบประมาณ แต่ให้เราเข้าไปทำอย่างจริงจังใส่ใจอหิมา เข้าไปปรับทุกข์ผูกมิตรเพราะทุกข์ของอหิมาคือการที่คนไม่เข้ามัสยิด เราต้องครองใจอหิมาให้ได้ เช่น โครงการมัสยิดสานใจด้านกษยาเสพติดซึ่งเราตั้งเป้าหมายว่าเราจะมีประชาชนเป็นพวกเพื่อช่วงชิงเป็นกลาง เป็นการทำงานการเมืองที่ได้ใจประชาชน ให้หาทางเอาคนเช่นเยาวชนนักกีฬาเข้ามัสยิด เพราะเป็นยุทธวิธีอย่างหนึ่งในการเข้าไปรู้จักเขา การสร้างเครือข่ายให้แน่น อหิมา กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

๘. รูปแบบ ชรบ.ที่เป็นตัวอย่าง คือ ชรบ.บ้านเกาะแลหนัง และกรณี ส.ท.ธรรมรักษ์ฯ ที่ยิงต่อสู้กับ ผกร. คนเดียวด้วยความกล้าหาญซึ่งเป็นวิญญูณของการต่อสู้

๙. การเอาชีวิตรอดในสนามรบเราต้องกลับไปสู่พื้นฐานของการเป็นทหาร เราต้องรบบนถนนให้ชนะ เพราะสนามรบที่อันตรายที่สุดในขณะนี้คือบนถนน เราต้องกลับไปคิดและวางแผนว่าจะทำอะไรไม่ให้ลูกน้องเราตายบนถนนหรือตายในตลาดนัด จะทำอะไรไม่ให้ถูกโจมตีฐาน จะแก้การถูกโจมตีบนถนนได้อย่างไร เราต้องทำการฝึกการรบบนถนน ฝึกการตั้งจุดตรวจ คำนวณตรวจ การลวงเพราะบนถนนประกอบด้วย การ ลว. การคุ้มครองและระบบ Register

๑๐. เน้นย้ำ ๒ อย่างคือการรบชนะบนถนน และการสร้างเครือข่าย จะดูการสร้างเครือข่ายของหน่วยในพื้นที่ที่มีความคืบหน้าหรือไม่

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า

กอ.รมน.ภาค ๔ สน. มีภารกิจรับผิดชอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนำสันติสุขกลับสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์ ต้องการยุติการก่อเหตุร้ายรายวันและมุ่งเน้นนำพาสันติสุขมาสู่จังหวัด

ชายแดนภาคใต้อย่างยั่งยืน

๒. วิธีการ น้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนโยบายหลักของรัฐ คือ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๐๖/๒๕๔๕ เรื่องนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมโดยใช้ยุทธศาสตร์ ๖ ประการของ กอ.รมน.เป็นกรอบการปฏิบัติ

๓. ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ คือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้ความหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม กอ.รมน.ภาค ๔ สน. มีกลยุทธ์ ดังนี้

๓.๑ วางกำลัง ๔ หน่วยเฉพาะกิจจังหวัด ในจังหวัดยะลา, ปัตตานี, นราธิวาส และ อำเภोजะนะ, อำเภอยะหา, อำเภอนาหวี และอำเภอยะบะเยอ จังหวัดสงขลา โดยใช้การปฏิบัติการเชิงรุก ในการค้นหาและกดดัน เพื่อทำลายโครงสร้างของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ที่แฝงตัวอยู่กับประชาชนและมีการจัดตั้งการปกครองซ้อนทับเขตการปกครองของรัฐและใช้การปฏิบัติการเชิงรับ ในการรักษาความปลอดภัยบุคคลและสถานที่ เพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมที่ปลอดภัย ใช้การเสริมสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน เพื่อให้หันมาสนับสนุนการปฏิบัติของฝ่ายเรา และหยุดยั้งการขยายตัวของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ใช้การบังคับใช้กฎหมายเพื่อติดตามจับกุมกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง และวางกำลังป้องกันชายแดนด้านไทย-มาเลเซีย เพื่อควบคุมการเข้า-ออก และสกัดกั้นการลักลอบสิ่งผิดกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อการก่อเหตุรุนแรง

๓.๒ แบ่งกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มที่ ๑ กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ดำเนินการ เพื่อกดดันให้ยุติการต่อสู้ โดยใช้การสร้างความเข้าใจการบังคับใช้กฎหมายและการปฏิบัติการทางทหาร กลุ่มที่ ๒ กลุ่มประชาชน ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข โดยใช้นโยบายการเมืองนำการทหารมุ่งหวังเพื่อเอาชนะจิตใจของประชาชน

๓.๓ จุดศูนย์ข้อมูลของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงคือหมู่บ้านที่จัดตั้ง แหล่งบ่มเพาะและเงื่อนไขในการปลุกกระดม การจะชนะการต่อสู้จะต้องทำลายจุดศูนย์ข้อมูลของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

กรอบแนวทางการบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ ประกอบด้วย การเอาชนะและลดจำนวนผู้ก่อเหตุรุนแรง การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและการช่วยเหลือประชาชน การปฏิบัติการข่าวกรอง การปฏิบัติการข่าวสาร และการบริหารจัดการ

๑. การเอาชนะและการลดจำนวนผู้ก่อเหตุรุนแรง

๑.๑ การสลายโครงสร้างกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

๑.๑.๑ ดำเนินการในหมู่บ้านจัดตั้ง ด้วยการกดดัน จำกัดเสรีในการปฏิบัติความสัมพันธ์ และการสนับสนุนทั้งจากภายในและภายนอก ด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งมาตรการทางกฎหมายและทางทหาร รวมทั้งค้นหา พิสูจน์ทราบหมู่บ้านที่จะจัดตั้งใหม่แล้วดำเนินการสกัดกั้นก่อนที่จะขยายตัวออกไป

๑.๑.๒ ค้นหา เกาะติด แคนนา/แนวร่วมในหมู่บ้านจัดตั้ง แล้วเชิญตัวออกมาพบปะด้วยความสมัครใจหรือบีบบังคับให้ออกมาเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติตามโครงการประชาร่วมใจทำความดีเพื่อแผ่นดิน เยี่ยมเยียนพบปะสร้างความเข้าใจและให้ความช่วยเหลือครอบครัวที่เข้ารับการอบรมเพื่อให้คลายความกังวล เมื่อจบหลักสูตรแล้วให้ติดตามพฤติกรรมพัฒนาสัมพันธ์และให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งยุติพฤติกรรม

๑.๑.๓ การสร้างความเข้าใจเพื่อให้หันมาต่อสู้ตามแนวทางสันติวิธีและหันกลับมาให้ความร่วมมือกับรัฐ มุ่งเน้นต่อแกนนำหลักซึ่งมีบทบาทในการต่อสู้ โดยการพัฒนาสัมพันธ์และการโน้มน้าวกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ให้เปลี่ยนแนวความคิดในการดำเนินการจากแนวทางรุนแรงมาเป็นการแก้ไขปัญหาตามแนวทางสันติวิธีควบคู่ไปกับการอบรมสร้างความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือและเปิดโอกาสให้กับกลุ่มสมาชิกระดับล่าง และแนวร่วมยุติบทบาทและหันกลับมาให้ความร่วมมือกับภาครัฐและยุติการสนับสนุนกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

๑.๑.๔ จัดเงื่อนไขที่กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงใช้ในการปลุกระดม โดยเน้นย้ำสร้างความเข้าใจในคำสอนของศาสนา ยอมรับความหลากหลายของชาติพันธุ์และประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง สร้างความเป็นธรรมขจัดความไม่เข้าใจและความหวาดระแวง ระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนกับประชาชน และมีมาตรการป้องกันมิให้กำลังพลที่ปฏิบัติงานในพื้นที่กระทำการใดๆ ที่จะนำไปสู่การเกิดเงื่อนไข ซึ่งจะทำให้กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงนำไปขยายผลโจมตีได้และจะต้องดำเนินการทุกวิถีทางมิให้เกิดเหตุการณ์ที่นำไปสู่การเกิดเงื่อนไขได้อย่างเด็ดขาด รวมทั้งปฏิบัติการข่าวสาร สร้างความเข้าใจและยอมรับความหลากหลายของชาติพันธุ์ตอบโต้จากการปลุกระดมโจมตีของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในแต่ละเหตุการณ์อย่างทันท่วงที

๑.๒ การสกัดกั้นการขยายตัวของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ในสถานศึกษา ชุมชน/หมู่บ้าน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงเข้ามาเคลื่อนไหวปลุกระดม บ่มเพาะและเผยแพร่อุดมการณ์ แบ่งแยกดินแดนและชักชวนให้เข้าร่วมกับผู้ก่อเหตุรุนแรง

๑.๒.๑ การสกัดกั้นในสถานศึกษา เยาวชนในสถานศึกษาเป็นเป้าหมายหลักของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในการปลุกระดม บ่มเพาะและเผยแพร่อุดมการณ์แบ่งแยกดินแดนและ

ชักชวนให้เข้าร่วมกระบวนการ จึงจำเป็นต้องเข้าไปสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับผู้บริหาร ครูสอนศาสนา และนักเรียน ให้รับทราบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับสถานการณ์ยุทธศาสตร์และ ยุทธวิธีของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง นโยบายและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่รัฐและชักชวนให้เข้ามามี ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา การเสริมสร้างให้มีทัศนคติความเป็นมิตรและทัศนคติในเชิงบวกต่อ เจ้าหน้าที่ฝ่ายเรา การเปิดโลกทัศน์ใหม่ๆ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันมิให้ตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้ก่อเหตุ รุนแรง

๑.๒.๒ การสกัดกั้นในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยการวางกำลังในหมู่บ้านที่ผู้ก่อเหตุ รุนแรงได้มีการจัดตั้งไว้เพื่อการสลายโครงสร้างในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นจุดหลัก แล้วขยายผลสู่ การสลายกลุ่มติดอาวุธในภายหลัง รวมทั้งเป็นการแสดงและสร้างอำนาจรัฐในพื้นที่และลดอิทธิพล ของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงที่ควบคุมมวลชนอยู่ ใช้การทำการเมืองเชิงลึก เข้าหากลุ่มประชาชนที่กลุ่มก่อ เหตุรุนแรงจัดตั้งไว้ ด้วยการปรับทุกข์ผูกมิตร ใกล้ชิดกับประชาชนกลุ่มเป้าหมาย สำหรับบุคคลที่ สามารถพิสูจน์ทราบได้ว่าอยู่ในโครงสร้างองค์กรมวลชน ให้ใช้การกดดันทั้งด้านการเมืองและ การทหาร เพื่อบีบบังคับให้ยุติพฤติกรรมหรือนำเข้ารับการอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ ส่วนกลุ่ม เยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญที่กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงต้องการชักชวนให้เข้าร่วมขบวนการ ต้องสร้างภูมิคุ้มกันมิให้ตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ด้วยการเข้าไปจัดตั้งให้เป็น มวลชนของเรา โดยใช้กีฬาเป็นเครื่องมือ การส่งเสริมอาชีพให้มีงานทำตามโครงการทำดีมีอาชีพ หรือนำไปทัศนศึกษานอกพื้นที่เพื่อให้เห็นโลกภายนอก ส่วนเยาวชนที่เสพยาเสพติดหรือเป็นกลุ่ม เสี่ยงที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้ชักชวนให้เข้าร่วมโครงการญาลันนันบารู เพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรม

๑.๓ การจำกัดเสรีการปฏิบัติของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

๑.๓.๑ ลาดตระเวน ค้นหา ตรวจสอบและทำลายกำลังติดอาวุธทั้งในพื้นที่ราบ และพื้นที่ป่าภูเขาซึ่งกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงใช้เป็นที่พักพิง และใช้เป็นพื้นที่ฝึกเพื่อจำกัดเสรี ในการปฏิบัติของกลุ่ม ผู้ก่อเหตุรุนแรงรวมทั้งคุ้มครองสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน บุคคล และสถานที่

๑.๓.๒ ใช้มาตรการเชิงรุกทั้งการปฏิบัติการทางทหารและการบังคับใช้ กฎหมายเข้ากดดัน ติดตามจับกุมกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงที่ทราบชื่อและที่อยู่ตามทะเบียนราษฎร์ รวมทั้งบ้านญาติและบ้านเพื่อน เพื่อควบคุมพื้นที่และจำกัดเสรีในการปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการสกัด กั้นการเคลื่อนที่ของกลุ่มเป้าหมายเหล่านั้นขณะเข้าไปติดตามจับกุม หากมีการจับกุมบุคคล หรือ ตรวจยึดอาวุธ วัตถุระเบิดได้ให้ประสานชุดนิติวิทยาศาสตร์ เข้าไปทำการตรวจสอบสารพันธุกรรมก่อน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในชั้นศาล

๑.๓.๓ สร้างเขตอิทธิพลของฝ่ายเรา เพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับพื้นที่ โดยเฉพาะเป้าหมายที่อ่อนแอ เช่น ประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธ เด็ก คนแก่ ฯลฯ และเป้าหมายที่ล่อแหลม เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐ โดยการจัดทำเป็นบัญชีรายชื่อเป็นการเฉพาะ การแจ้งเตือนให้ระมัดระวังตนเองและการกำหนดมาตรการในการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด

๑.๔ การควบคุมชายแดน โดยการวางกำลังในช่องทางที่ประชาชนใช้สัญจรผ่านไป-มา ทำการลาดตระเวนทั้งทางพื้นดิน ทางน้ำ ทางอากาศ และเพิ่มมาตรการในการตรวจสอบบุคคล พร้อมทั้งวางเครื่องมือเฝ้าตรวจตามช่องทาง ทำข้ามที่คาดว่าจะมีการลักลอบเข้า-ออก ตามแนวชายแดน และใช้กำลังประชาชนที่จัดตั้งเข้มแข็งแล้ว ในการรักษาความปลอดภัยดูแลหมู่บ้านของตนเอง รวมทั้งการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยทหาร ดำรวจมาเลเซียที่อยู่ตามแนวชายแดน โดยการพบปะเยี่ยมเยียน ประชุมและแข่งขันกีฬาร่วมกัน

๒. การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นการดำเนินการเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้ตามปกติ และเหมาะสมต่อการพัฒนาและทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ ลดความหวาดระแวงระหว่างประชาชน และเจ้าหน้าที่และหันมาสนับสนุนการแก้ไขปัญหาในพื้นที่

๒.๑ การบังคับใช้กฎหมาย เป็นการดำเนินการต่อผู้ที่กระทำความผิดตามกรอบของกฎหมายได้แก่ กฎหมายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, ประมวลกฎหมายอาญา, พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก, พระราชบัญญัติการบริหารในราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑ โดยยึดหลักนิติธรรม มีความโปร่งใสและเคารพในสิทธิมนุษยชน

๒.๑.๑ การติดตามจับกุมบุคคลเป้าหมาย และแหล่งซุกซ่อนของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงด้วยการใช้งานด้านการข่าว การสืบสวน สอบสวน และการติดตามจับกุม การจัดตั้งจุดตรวจ/จุดสกัดทั้งประจำที่และไม่ประจำที่ ปฏิบัติทั้งกลางวันและกลางคืนในห้วงเวลาที่ไม่เป็นประจำและใช้ยุทธวิธีที่มียูธ เช่น เครื่องอ่านบัตรประจำตัวประชาชน ระบบการตรวจสอบยานพาหนะและบุคคลในการตรวจสอบยานพาหนะและบุคคล ในการดำเนินการทุกกรณีต้องกระทำด้วยความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ มีการบันทึกภาพบันทึกการตรวจค้นอย่างชัดเจน และชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ทุกครั้งที่มีการเข้าไปตรวจค้นและจับกุม

๒.๑.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานรักษาความสงบ โดยการฝึกการอบรมให้ความรู้ การศึกษาดูงาน การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือพิเศษที่มีประสิทธิภาพมาปฏิบัติงาน การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยด้านสารสนเทศมาใช้ รวมทั้งการพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้สามารถเชื่อมโยงกับหน่วยที่เกี่ยวข้องได้

๒.๑.๓ การป้องกันและแก้ไขธุรกิจผิดกฎหมาย โดยการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด เพื่อป้องกันการ กระทำผิด รวมทั้งใช้การสร้างความรู้ ความเข้าใจ ถึงมาตรการการดำเนินการของ ทางราชการและการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ และเร่งระดมปราบปราม กวาดล้าง ตรวจค้น จับกุม โดย ให้ความสำคัญและมุ่งเน้นไปที่เครือข่ายเป็นลำดับแรก พร้อมทั้งให้เข้มงวดกวาดค้น และดำเนินการ อย่างเฉียบขาดกับข้าราชการเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พัวพันเกี่ยวข้อง

๒.๒ การเคารพหลักสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หลักสิทธิมนุษยชน หมายถึง สิทธิของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง โดยหลักบังคับของกฎหมายภายใต้หลักการสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค ความเป็นพี่น้องและการไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้มนุษย์อยู่ ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ส่วนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หมายถึง สภาพความเป็นคนโดยไม่คำนึงถึง เหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ความเชื่อทางศาสนา ภาษา การศึกษาในการ ปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ทุกส่วนจะต้องไม่ทำร้าย ถ่มขี้ ทรมาน หรือการไม่ได้รับปัจจัยที่จำเป็นขั้น พื้นฐานในชีวิต เพราะถือว่าเป็นการทำลายสภาพความเป็นคน หรือทำลายศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ฉะนั้นการไม่ละเมิดหลักสิทธิมนุษยชนและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จะทำให้กลุ่มผู้ก่อเหตุ รุนแรงไม่มีข้ออ้างในการปลุกระดมมวลชนและทำให้ประชาชนหันมาสนับสนุนฝ่ายรัฐ

๒.๓ การดำเนินการตามมาตรการรักษาความปลอดภัย ๑๐ ประการ คือ การรักษาความปลอดภัย และการจัดระเบียบในชุมชนเมือง, การรักษาความปลอดภัยชุมชนไทยพุทธ, การรักษา ความปลอดภัยวัด, การรักษาความปลอดภัยพระ, การรักษาความปลอดภัยครู, การรักษาความ ปลอดภัยโรงเรียน, การรักษาความปลอดภัยเส้นทางรถยนต์, การรักษาความปลอดภัยเส้นทางรถไฟ, การรักษาความปลอดภัยระบบไฟฟ้า และการรักษาความปลอดภัยเขื่อน โดยใช้กำลังประชาชนที่ จัดตั้งขึ้นเข้ามารับผิดชอบดูแลในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงน้อยหรือเกิดเหตุการณ์น้อยให้มากที่สุด ส่วน พื้นที่ล่อแหลมหรือเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการก่อเหตุร้าย ให้ใช้กำลังทหาร ดำรวจ อาสาสมัครเป็นหน่วยรับผิดชอบ โดยจะต้องมีการบูรณาการกำลังและกำหนดพื้นที่รับผิดชอบให้ แน่ชัด

๒.๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับฝ่ายพลเรือน, กำลังประชาชน และภาครัฐ วิชากิจ

๒.๔.๑ นำกำลังที่ได้รับการฝึกและจัดตั้งแล้วมาใช้ในการกิจเชิงรับ เพื่อให้ สามารถนำทหารไปใช้ในการกิจเชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดกำลังในรูปของชุดคุ้มครอง หมู่บ้าน/ตำบล ในพื้นที่ที่ผู้นำหมู่บ้านและประชาชนให้ความร่วมมือกับฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐและมีความ พร้อมก่อนเป็นอันดับแรกแล้วขยายออกไปยังหมู่บ้านอื่นๆ ที่มีความพร้อมต่อไป เพื่อให้ประชาชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่และชุมชนของตนเอง

๒.๔.๒ พบปะพัฒนาสัมพันธ์ ตรวจเยี่ยมให้คำแนะนำรัฐวิสาหกิจในการรักษาความปลอดภัยบุคคลและสถานที่ เพื่อนำศักยภาพทั้งด้าน คน เครื่องมือ งบประมาณของรัฐวิสาหกิจ มาสนับสนุนมาตรการรักษาความปลอดภัย

๒.๔.๓ ปรับปรุงพื้นที่สูงชันซึ่งกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงใช้เป็นพื้นที่ก่อเหตุร้ายเช่น เนินสูงชัน โดยการลดความสูงของเนิน หรือพื้นที่รกทึบสองข้างทางโดยถากถางพื้นที่ให้โล่งเตียน

๒.๔.๔ ให้คำแนะนำในการพัฒนาสัมพันธ์และช่วยเหลือประชาชนที่อยู่รอบๆ ที่ตั้ง เพื่อเป็นการสร้างมวลชนและให้ช่วยเหลือในการแจ้งข่าวสาร

๒.๕ การจัดตั้งเครือข่ายภาคประชาชนเฝ้าระวัง โดยการสนับสนุนให้ประชาชน รวมกลุ่มกันเฝ้าระวังเหตุในพื้นที่เขตเทศบาลและชุมชนที่มีประชาชนอยู่หนาแน่น โดยเน้นให้ ประชาชนทุกภาคส่วน และทุกกลุ่มอาชีพได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรมและรายงาน เหตุการณ์ต่างๆ ในพื้นที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ ผ่านทางเครือข่ายวิทยุที่ได้จัดตั้งขึ้นรวมทั้งพัฒนา เครือข่ายที่ได้จัดตั้งไว้แล้วให้สามารถขยายครอบคลุมพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น

๓. การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและการช่วยเหลือประชาชน

๓.๑ การพัฒนาพื้นที่เพื่อความมั่นคง เป็นการเข้าไปพัฒนาเพื่อเสริมการปฏิบัติให้กับ ฝ่ายพลเรือนเป็นการส่งเสริมและยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ให้สูงขึ้น รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยในพื้นที่ที่จะเข้าไปพบปะประชาชนในหมู่บ้าน ทำให้เกิดความ ใกล้ชิดความไว้วางใจระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน เกิดความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวระหว่าง ประชาชนด้วยกัน แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐไม่ทอดทิ้งประชาชน โดยยึดหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง” มีความเหมาะสมกับพื้นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมและศาสนา เช่น โครงการฟื้นฟูบูรณะวัดพระเกียรติ, โครงการทำดีมีอาชีพ, โครงการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจ พอเพียงและฟาร์มประจำตำบล, โครงการหมู่บ้านพัฒนาสันติ, โครงการสร้างงานและจ้างงาน แรงด่วน เป็นต้น

๓.๒ การช่วยเหลือประชาชน เป็นงานที่เข้าถึงประชาชนได้ง่ายและรวดเร็วที่สุด เป็นการปฏิบัติเพื่อเอาชนะจิตใจของประชาชน โดยจะต้องเข้าไปช่วยเหลือประชาชนทันที แม้จะ เป็นการทำประโยชน์เพียงเล็กน้อยให้แก่ประชาชนก็ต้องทำเช่น การช่วยเหลือในกรณีที่เกิดภัยพิบัติ ภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง การซ่อมปรับปรุงวัด มัสยิด โรงเรียน และสาธารณะสมบัติของหมู่บ้าน เป็นต้น การบริการทางการแพทย์ เช่น การรักษาพยาบาล การบริการทางทันตกรรม รวมถึงการช่วยเหลือ ที่ไม่คิดเป็นมูลค่าได้แต่ได้ผลในด้านจิตใจ เช่น การให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ

๓.๑ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓.๑.๑ โดยสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ของชุมชนตนเองด้วยการร่วมตัวแสดงพลังบริสุทธิ์เพื่อต่อต้านการกระทำที่ไม่ถูกต้องและการกระทำที่รุนแรง ส่งเสริมการจัดตั้งชุมชนเข้มแข็งในพื้นที่เป้าหมาย ให้มีความพร้อมในการรักษาความปลอดภัยตนเองและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยการปรับปรุงและพัฒนาขีดความสามารถของกลไกในการรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน เช่น ชุติรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน, ราษฎรอาสารักษามูลบ้าน เป็นต้น ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในทุกขั้นตอนผ่านทางกลไกคณะกรรมการที่มีอยู่แล้วอย่างเป็นรูปธรรม เช่น คณะกรรมการหมู่บ้าน สภาสันติสุขตำบล คณะกรรมการมัสยิด เป็นต้น

๓.๓.๒ การจัดระเบียบมวลชน ที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ได้จัดตั้งไว้แล้วโดยมีรูปแบบการจัดและภารกิจที่มอบหมายให้แตกต่างกันออกไป มาเสริมสร้างให้มีความเข้มแข็งและสามารถเข้าร่วมในการแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ได้ โดยการรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลมวลชนที่มีอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ แล้วเสริมสร้างแนวความคิดที่จะเสียสละและทำงานเพื่อส่วนรวม การปลูกจิตสำนึกและเสริมสร้างอุดมการณ์ด้านความมั่นคง เพื่อให้พร้อมที่จะเข้ามารวมป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

๓.๔ การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน องค์กรภาคประชาสังคม และองค์กรอิสระ โดยจัดให้มีการพบปะพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานและเรียนรู้แนวคิดในการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่าย เปิดโอกาสให้องค์กรภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมเข้ามาตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานในโครงการต่างๆ ของรัฐ รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงความจริงใจในการแก้ไขปัญหาและสนับสนุนให้องค์กรภาคประชาสังคมเข้ามาร่วมในการแก้ไขปัญหาพร้อมกับฝ่ายรัฐ

๓.๕ การส่งเสริมการอำนวยความสะดวก โดยการเร่งรัด การสืบสวน สอบสวน การซักถาม ติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยใช้กระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์มาพิสูจน์ผู้กระทำความผิด ให้เกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมที่ประชาชนพึงได้ตามหลักนิติธรรม ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนกลับมามีชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ดำเนินการปรับทัศนคติและการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย โดยการเสริมสร้างคุณธรรม จรรยาบรรณ ขวัญกำลังใจและสิทธิประโยชน์ให้กับกำลังพล เพื่อที่จะได้ปฏิบัติงานด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ เป็นที่ไว้วางใจจากประชาชน

๓.๖ การสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา โดยการสร้างความเข้าใจการช่วยเหลือและการควบคุมไม่ให้กำลังพลสร้างปัญหาและเงื่อนไขขึ้นในพื้นที่

๓.๖.๑ การไปพบปะกับประชาชนทุกกลุ่มในหมู่บ้านเพื่อชี้แจงความจริงที่

เกิดขึ้น การจัดเวทีสาธารณะในพื้นที่ร่วมกับผู้นำศาสนา ผู้นำท้องถิ่น และประชาชนเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและชี้แจง ทำความเข้าใจในนโยบายของรัฐให้ประชาชนทราบ

๓.๖.๒ การควบคุมไม่ให้กำลังพลสร้างปัญหาและเงื่อนไขขึ้นในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องชู้สาว, การดื่มสุรา กำลังพลที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ต้องเข้าใจวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตของประชาชน การปฏิบัติงานต้องแสดงออกถึงความจริงใจและจริงจัง ประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นที่ยกย่องสรรเสริญ และเป็นที่พึ่งของประชาชนได้ ยึดถือปฏิบัติตามข้อห้ามและข้อพึงปฏิบัติของหน่วยอย่างเคร่งครัด เมื่อมีกำลังพลกระทำผิดจะต้องว่ากล่าวตักเตือนหรือลงโทษอย่างจริงจัง หากการกระทำผิดมีส่วนเกี่ยวข้องกับประชาชน เมื่อลงโทษแล้วจะต้องชี้แจงให้ผู้เสียหายทราบ

๓.๖ การพัฒนาประสิทธิภาพการเยียวยา โดยการพบปะเยี่ยมเยียนผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรง เพื่อทราบถึงปัญหาการเยียวยาที่ดำเนินการโดยภาครัฐ และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรง ได้รับความช่วยเหลือเยียวยาอย่างครบถ้วนและต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ก่อเหตุรุนแรงที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป้าหมายคือประชาชนมีความเชื่อมั่นในการดำเนินการด้านการเยียวยาของภาครัฐ และผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงได้รับการช่วยเหลือเยียวยาตามสิทธิ

๓.๗ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด บูรณาการการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งด้านป้องกันและปราบปราม ด้วยการบูรณาการมาตรการมวลชน การสกัดกั้น การปราบปราม การข่าว และการประชาสัมพันธ์ของทุกหน่วยงานเพื่อต่อยอดกิจกรรมไปสู่การแก้ไขปัญหาค้นหาของกลุ่เป้าหมายให้สามารถบรรลุผลการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืนให้ได้ โดยมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

๓.๗.๑ ให้บูรณาการทางความคิดกับทุกหน่วยงานในพื้นที่ในการใช้งานแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นกลยุทธ์สำคัญสำหรับฝ่ายรัฐในการปฏิบัติงานต่อประชาชน ใช้การแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นสื่อ นำเข้าสู่พื้นที่ เพื่อนำไปสู่การบรรลุภารกิจด้านความมั่นคง และกำหนดให้งานแก้ไขปัญหายาเสพติดมีความสำคัญเร่งด่วนที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหายาให้เห็นผลโดยเร็ว

๓.๗.๒ ให้มุ่งปรับเปลี่ยนทัศนคติ ความคิด ความเชื่อ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เสพให้กลายเป็นคนดีเป็นที่ประจักษ์แก่คนในชุมชนเพื่อเป็นการเอาชนะจิตใจประชาชนส่วนใหญ่ และให้สนับสนุนการทำงานของฝ่ายรัฐในด้านอื่นๆ ต่อไป ใช้งานแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน เป็นเครื่องมือการรุกทางการเมือง มอบภารกิจให้กับชุดปฏิบัติการงานมวลชนของหน่วยในการผนวกงานยาเสพติด ให้เป็นภารกิจด้วยเสมอ

๓.๘.๓ แนวทางการดำเนินการต่อกลุ่มต่างๆ

๓.๘.๓.๑ การปฏิบัติต่อผู้ค้า : เน้นหนักการแก้ไขปัญหาค้าระดับแพร่ระบาดยาเสพติดในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ใช้กระบวนการด้านมวลชนนำผู้ค้าระดับแพร่ระบาด ซึ่งกระทำความผิดด้วยความจำเป็นบังคับเข้ารับการอบรมในโครงการญาลันนันบารูแบบพิเศษ เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ค้ายาเสพติด ปรามปรามผู้ค้ายาเสพติดรายสำคัญ และเครือข่ายการค้ายาเสพติดรายใหญ่ด้วยมาตรการทางกฎหมาย

๓.๘.๓.๒ การปฏิบัติต่อผู้เสพยาผู้ใช้ยาเสพติด : นำผู้เสพยาผู้ใช้ยาเสพติดที่ไม่อยู่ในขั้นเสพติดหนักหรือเริ่มเข้ารับการอบรมในโครงการญาลันนันบารู และให้มีระบบการติดตามช่วยเหลือ ให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ส่งเสริมการดำเนินการในระบบบำบัดรักษาแบบสมัครใจ และให้มีการบำบัดรักษาในระบบบังคับบำบัดสำหรับผู้ที่ไม่สมัครใจด้วย โดยใช้พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕

๓.๘.๓.๓ การพัฒนาระบบงานความคิดเพื่อจัดตั้งมวลชน : จัดทำหลักสูตรของโรงเรียน ญาลันนันบารูให้สอดคล้องเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายได้แก่หลักสูตรหลัก (๓ วัน ๖ คืน) สำหรับผู้เสพยาผู้ใช้ยาเสพติดและกลุ่มเสี่ยงที่ยังไม่เคยผ่านหลักสูตรญาลันนันบารูมาก่อน หลักสูตรญาลันนันบารูแบบเร่งรัด (๕ วัน ๔ คืน) สำหรับกลุ่มเสี่ยงในสถาบันปอเนาะ หลักสูตรผู้นำญาลันนันบารู (๓ วัน ๒ คืน) เพื่อพัฒนาศักยภาพแกนนำชมรมญาลันนันบารูให้เป็นแกนนำมวลชนญาลันนันบารูต่อไป หลักสูตรห้องเรียนวิถีอิสลาม (๓ วัน ๒ คืน) สำหรับการปรับความคิดความเข้าใจด้านศาสนาอิสลามให้รู้จักหลักเหตุผลของศาสนาที่ถูกต้อง และหลักสูตรญาลันนันบารูพิเศษ (๖ วัน ๕ คืน) สำหรับผู้ค้าระดับแพร่ระบาด เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เป็นมวลชนฝ่ายเราแทนการใช้มาตรการทางกฎหมาย และเป็นกำลังในการแก้ไขปัญหายาเสพติดต่อไป

๓.๘.๓.๔ ให้ทำงานจัดตั้งกลุ่มผู้ผ่านค่ายญาลันนันบารู โดยใช้การพัฒนาสัมพันธ์ให้เป็นมวลชนญาลันนันบารู เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหามันคงต่อไป

๓.๘ การสนับสนุนส่งเสริมโครงการพระราชดำริและเศรษฐกิจพอเพียง โดยการจัดกำลังเข้าไปดูแลรักษาความปลอดภัยโครงการ การจัดการฝึกอบรมและจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้กับเจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของโครงการ การส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนและประชาชน เข้าใจและเห็นความสำคัญของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและให้สามารถนำแนวทางพระราชดำริหลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปเป็นต้นแบบในการปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมในหมู่บ้าน รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริอย่างต่อเนื่อง

๓.๑๐ การดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนหันมาดูแล และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการบุกรุกและทำลาย

ทรัพยากรธรรมชาติ สนับสนุนให้มีการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย โดยเฉพาะสภาพพื้นที่ป่า โดยให้ประชาชนที่อยู่รอบๆ พื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาป่าในลักษณะของราษฎรอาสาสมัครพิทักษ์ป่า การพัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรดิน อากาศ น้ำ ชายฝั่งทะเล ป่าชายเลนที่เสื่อมโทรม โดยการใช้จุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพ (EM) ในการปรับสภาพระบบนิเวศ เพื่อให้กลับคืนสู่สภาพเดิม การส่งเสริมให้ประชาชนมีการก่อสร้างฝายชะลอน้ำตามลำห้วยในพื้นที่หมู่บ้าน เพื่อเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งและเป็นการกักความชุ่มชื้นให้กับป่าซึ่งจะทำให้ระบบนิเวศในพื้นที่ค่อยๆฟื้นตัวขึ้น รวมทั้งเป็นการสร้างความรัก ความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน

๓.๑๑ การส่งเสริมการศึกษาและกีฬาเพื่อความมั่นคง กลุ่มเยาวชนเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงต้องการชักชวนเข้าร่วมขบวนการ จึงต้องหาทางสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้ถูกชักชวนไปเป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง โดยการส่งเสริมโอกาสในการศึกษา เช่น จัดกำลังพลที่มีความรู้เข้าไปช่วยสอนหนังสือในโรงเรียนตาดีกา ปอเนาะและโรงเรียนทั่วไปที่ขาดแคลนครู การส่งเสริมการสอนเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มโอกาส ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การจัดกิจกรรมร้องเพลงชาติหน้าเสาธงก่อนเข้าเรียน การส่งเสริมให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยใช้กีฬาเป็นเครื่องมือ เช่น การจัดการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนประจำหมู่บ้าน การส่งเสริมให้เยาวชนเข้าร่วมการแข่งขันที่ส่วนราชการต่างๆ จัดขึ้น

๔. การข่าวกรอง เพื่อสนับสนุนการดำเนินการแก้ไขปัญหายาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยการวางแผนอำนวยการบูรณาการด้านการข่าวกรอง เสริมสร้างและพัฒนาข่ายงานข่าวกรอง การปฏิบัติงานข่าวกรองในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ โดยการรวบรวมและดำเนินการวิธี, วิเคราะห์, การกระจายข่าวกรอง, การต่อต้านการข่าวกรองที่รวดเร็ว แม่นยำ ทันเวลา เพื่อให้หน่วยที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหายาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

๔.๑ ปฏิบัติงานด้านข่าวกรองสนับสนุนการเอาชนะกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง โดยวางเครือข่ายพิชิตจนทราบบเครือข่ายโครงสร้าง การจัดตั้งในมิติทางกายภาพได้แก่ โครงสร้างทางการเมืองการปกครอง โครงสร้างของกองกำลังติดอาวุธของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ควบคุมบุคคลทั้งในระดับแกนนำและระดับปฏิบัติการที่ยอมจำนนหรือยุติความเคลื่อนไหวเลิกอุดมการณ์แบ่งแยกดินแดนหันกลับมาให้ความร่วมมือกับฝ่ายรัฐ ตลอดจนดำเนินการต่อเป้าหมายบุคคล เป้าหมายสถานที่ การสืบสวนสอบสวนให้มีผลต่อการบังคับใช้กฎหมาย ขยายผลจากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับนำไปสู่การค้นหา ทำลายกองกำลังติดอาวุธ ตัดการสนับสนุนทั้งภายใน-ภายนอกประเทศ จำกัดเสรีในการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม การสลายโครงสร้างและลัทธิพลของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง รวมทั้งเป็นการแสดงและสร้างอำนาจรัฐในพื้นที่ควบคู่ไปกับการพัฒนาและช่วยเหลือประชาชน เพื่อ

นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการจัดตั้งใน มิติ “ทางความคิด” “ความเชื่อ” “ศรัทธา” และ “อุดมการณ์” อันเป็นการเอาชนะกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงอย่างยั่งยืนในที่สุด

๔.๒ การบูรณาการด้านการข่าวทั้งปวงสนับสนุนการดำเนินการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเพื่อป้องกันขัดขวางการใช้ประโยชน์โดยฝ่ายตรงข้าม เพื่อค้นหา กำจัดกลไก และการดำเนินงานของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง การขยายงานด้านการข่าวนำไปสู่การพัฒนา โดยการกำจัดโครงสร้างพื้นฐาน ด้วยการพิสูจน์ทราบและจับกุม และเพิ่มมาตรการที่เข้มข้นมากยิ่งขึ้น การใช้ประโยชน์จากแหล่งข่าวภาคประชาชนเฝ้าระวังอย่างมีประสิทธิภาพ และการปฏิบัติการข่าวกรองต่อต้านยาเสพติดรวมทั้งงานข่าวเพื่อการรักษาความปลอดภัยสร้างสภาวะแวดล้อมที่ปลอดภัยให้กับประชาชนตามมาตรการรักษาความปลอดภัย ๑๐ ประการ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนต่อเจ้าหน้าที่รัฐ

๔.๓ การปฏิบัติงานข่าวกรองสนับสนุนการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และการช่วยเหลือประชาชน เพื่อนำไปสู่การลด/กำจัดเงื่อนไขของการก่อเหตุรุนแรงทางด้านการเมือง/เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้ประชาชนให้ความร่วมมือสนับสนุนฝ่ายรัฐ ในการพัฒนาตามโครงการพัฒนาต่างๆ ที่ลงไปในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยงานข่าวกรองจะมุ่งเน้นไปที่ทำทีของประชาชนในทางลึกต่อการดำเนินงานของรัฐ และการบิดเบือนโจมตีไปในทางลบโดยผู้ก่อเหตุรุนแรงให้ประชาชนต่อต้านทั้งในทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินงานของรัฐ

๔.๔ การปฏิบัติงานข่าวกรองเพื่อแก้ไขปัญหาวัตุระเบิดแสวงเครื่องโดยการติดตามตรวจสอบ ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดหาวัตุระเบิด, การประกอบวัตุระเบิด, การลำเลียงวัตุระเบิด, การฝึกความชำนาญด้านวัตุระเบิดของสมาชิกรุ่นใหม่, พัฒนาการความรุนแรงในการนำวัตุระเบิด รวมถึงจุดอ่อนในการควบคุมอุปกรณ์ในการประกอบวัตุระเบิดของเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อป้องกันและจัดการนำวัตุระเบิดมาใช้ในการก่อเหตุ สร้างสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเร็วที่สุด

๕. การปฏิบัติการข่าวสาร ดำเนินการเพื่อให้เกิด ความเชื่อมั่น ศรัทธา ให้ได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน และปิดกั้นหนทางสู่ความสำเร็จของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในการแบ่งแยกดินแดน

๕.๑ การเสริมสร้างความเข้าใจภายในและต่างประเทศ ลดความสับสนของข่าวลือต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยการจัดการต่อการรับรู้ของประชาชนในพื้นที่ และนอกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และในต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศมุสลิมรวมทั้งองค์กรภาคเอกชนต่างๆ ให้มีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทยในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้องแม่นยำและทันเวลา ซึ่งแจ้งทำความเข้าใจต่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานการณ์

ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ การขยายผลข้อเท็จจริงในเรื่องสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคเท่าเทียมของประชาชนทุกเชื้อชาติ เพื่อฝึกความสัมพันธ์ในการสนับสนุนและแก้ปัญหาคือการแก้ไขปัญหาลดความเหลื่อมล้ำ

๕.๒ การส่งเสริมการมีส่วนร่วม เพื่อเปิดเผยข้อเท็จจริง สร้างความเข้าใจด้วยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ทันเวลา เพื่อสร้างและรักษาความปรองดองและสมานฉันท์ระหว่างประชาชนทุกหมู่เหล่า รวมทั้งป้องกันต่อต้านข่าวลือและข่าวสาร ที่บิดเบือนความเป็นจริงอันทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นต่อแนวนโยบายของรัฐ และการดำเนินการของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดจนเพื่อลดความน่าเชื่อถือของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

๕.๓ การจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี ให้ประชาชนมีความเข้าใจการดำเนินงานของภาครัฐ ยอมรับและให้ความร่วมมือกับภาครัฐเพิ่มขึ้น มีเป้าหมายการดำเนินการคือ เจ้าหน้าที่ภาครัฐเข้าถึงประชาชนมากขึ้นและประชาชนเข้าร่วมในกิจกรรมของรัฐเพิ่มขึ้น ประชาชนมีบทบาทในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นของตนเองเพิ่มขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้หลงผิดและแนวร่วมกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยุติบทบาท หันกลับมาให้ความร่วมมือกับภาครัฐ เพิ่มบทบาทสถาบันพื้นฐานของสังคม เช่น กลุ่มสตรีและเยาวชนให้มีส่วนร่วมสนับสนุนการแก้ไขปัญหาในพื้นที่

๕.๔ การปลูกจิตสำนึกและการเสริมสร้างอุดมการณ์เพื่อความมั่นคง

๕.๔.๑ รมรณรงค์ให้คนไทยมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยบนความเป็นพหุสังคมวัฒนธรรม ด้วยการสร้างทัศนคติที่ถูกต้องในความเป็นไทยที่อยู่ร่วมกัน ในลักษณะของพหุสังคมวัฒนธรรม ให้มีความสุขที่ยั่งยืน มีความเอื้ออาทรต่อกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ความเชื่อชาติพันธุ์ และศาสนา

๕.๔.๒ ดำเนินการปลูกฝังและเสริมสร้างอุดมการณ์ และความเชื่อมั่นต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เพื่อให้ประชาชนยึดมั่นต่อสถาบัน ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนทุกแขนง ตามห้วงเวลาที่เหมาะสม การจัดกิจกรรมในวันสำคัญ เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันจักรีมงคล เป็นต้น การจัดประกวดคำขวัญ การเขียนข้อความเพื่อตอบโต้กระแสวิพากษ์วิจารณ์ที่ไม่เหมาะสม การส่งข้อความสั้นเตือนสติสถาบันเผยแพร่ในเว็บไซต์สาธารณะต่างๆ การอบรมปลูกฝังอุดมการณ์รักและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๕.๕ การปฏิบัติการจิตวิทยา เจ้าหน้าที่รัฐในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปฏิบัติงานในหน้าที่ในกรอบของกฎหมายและกฎระเบียบทางราชการ รวมทั้งปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความยุติธรรม และเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชน ขจัดเงื่อนไขความหวาดระแวงระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ ด้วยการหมั่นพบปะ/พูดคุยกับประชาชนทุกบ้านในพื้นที่รับผิดชอบ รวมทั้งการขจัดเงื่อนไขความหวาดระแวงระหว่างประชาชน ด้วยการจัดกิจกรรมร่วมกัน

ระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิมอย่างสม่ำเสมอ ขณะเดียวกันต้องสร้างการสื่อสารจากภาครัฐที่ชัดเจนและกว้างขวางในทุกระดับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐกับประชาชนด้วยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้อง แม่นยำและทันเวลา

๕.๖ การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความสมานฉันท์และสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยให้ศูนย์ประชาสัมพันธ์กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า เป็นศูนย์กลางในการประชาสัมพันธ์ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหาร และการปฏิบัติการข่าวสาร ดำเนินการเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และเสริมสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่รัฐ และหน่วยงานของรัฐ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสมานฉันท์และสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๕.๖.๑ เสริมสร้างภาพลักษณ์ของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า ในฐานะ “ผู้ดูแลความมั่นคงปลอดภัย” “ผู้ช่วยเหลือประชาชนที่ประสบทุกข์ภัย” และ “ผู้พิทักษ์ความยุติธรรม” ในฐานะองค์กรหลักในระดับพื้นที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการรักษาความมั่นคง

๕.๖.๒ เสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และเสริมสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่รัฐ และหน่วยงานรัฐในภารกิจการรักษาความมั่นคงภายใน

๕.๖.๓ บูรณาการการทำงานร่วมกับสื่อมวลชนทุกแขนง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ในการประชาสัมพันธ์และการรักษาความมั่นคง เพื่อสร้างความสมานฉันท์และสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๖. การบริหารจัดการภายในหน่วย เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินการข้างต้น ดังนี้

๖.๑ การพัฒนาบุคลากรและองค์กร โดยการฝึกอบรม การพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาปฏิบัติงาน การจัดตั้งโรงเรียนของหน่วย

๖.๒ การพัฒนาระบบสารสนเทศ โดยให้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงานบริหารจัดการความรู้ สร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ รวบรวมบทเรียน ศึกษา วิเคราะห์ และเผยแพร่องค์ความรู้ในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการแก้ไขปัญหในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีระบบเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

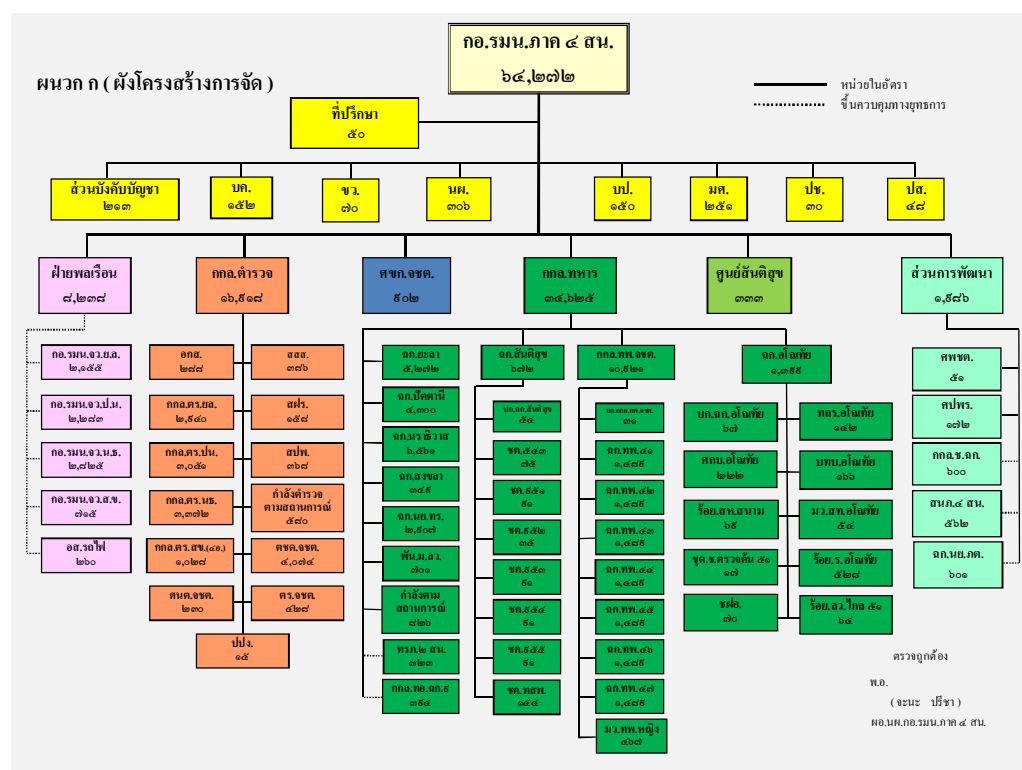
๖.๓ การพัฒนาขวัญและกำลังใจ เพื่อให้สามารถทำงานด้วยความสบายใจ ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพสูงสุด

๖.๔ การพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อดำเนินการฝึกและทบทวนการปฏิบัติของกำลังพล เช่น ฝึกซักซ้อมก่อนออกปฏิบัติงาน การฝึกยิงปืนฉับพลัน การปฏิบัติฉับพลัน การฝึกยุทธวิธีของ

หน่วยทหาร ขนาดเล็ก การฝึกการต่อสู้ด้วยมือเปล่า ฯลฯ เพื่อสร้างขวัญ ความมั่นใจ จิตใจรุกรบให้ กำลังพล จัดให้มีการเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรม ประเพณีและภาษาท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัด ชายแดนภาคใต้

๖.๕ การวิจัยและประเมินผล ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกแผนงาน/โครงการบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง โดยการประเมินผลจะทำทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยเฉพาะการประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ โดยการสอบถามข้อมูลตรงต่อผู้ปฏิบัติในพื้นที่ เพื่อจะได้ทราบผลตรงตามจริงที่สุด

แผนภูมิที่ ๘ โครงสร้างของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๕ ส่วนหน้าปี
๒๕๕๔

สรุปแนวทางการต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการBRN CO-ordinate

๑. นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๕๒ - ๒๕๕๕ กำหนดให้
ปัญหาการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นนโยบายเร่งด่วนโดยมีนโยบายจัดให้มี

องค์กรถาวร เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ชายแดนภาคใต้ โดยยึดมั่นหลักการสร้างความสมานฉันท์และแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ใช้กระบวนการยุติธรรมกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม กำหนดจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นเขตพัฒนาพิเศษที่มีความยืดหยุ่น และหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม

๒. กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เป็นองค์การหลักในการบูรณาการ อำนาจการและกำกับดูแลการปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงภายในราชอาณาจักรที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ภาวะปกติต่อเนื่องจนถึงภาวะไม่ปกติ เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ พร้อมทั้งดำเนินการเสริมสร้างให้ประชาชนตระหนักในหน้าที่ที่จะเกิดทุน พัทธกิจและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ โดยใช้ยุทธศาสตร์ กอ.รมน. ๖ ประการเป็นกรอบในการปฏิบัติงานให้ความสำคัญต่อโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โดยให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานและกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค เป็นหน่วยบูรณาการการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ ทั้งนี้ให้ความสำคัญเร่งด่วนกับงานส่งเสริมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ในการแก้ไขปัญหาคการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาหาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ

๓. กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า รับผิดชอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการยุติการก่อเหตุร้ายรายวันและมุ่งเน้นนำพาสันติสุขมาสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างยั่งยืนภายใต้ความหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม โดย

๓.๑ การปฏิบัติการเชิงรุก ในการค้นหาและกดดัน เพื่อทำลายโครงสร้างของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงที่แฝงตัวอยู่กับประชาชนและมีการจัดตั้งการปกครองซ้อนทับเขตการปกครองของรัฐ และใช้การปฏิบัติการเชิงรับ ในการรักษาความปลอดภัยบุคคลและสถานที่ เพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมที่ปลอดภัย ใช้การเสริมสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน เพื่อให้หันมาสนับสนุนการปฏิบัติของฝ่ายเราและหยุดยั้งการขยายตัวของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ใช้การบังคับใช้กฎหมาย เพื่อติดตามจับกุมกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง และวางกำลังป้องกันชายแดนด้านไทย - มาเลเซีย เพื่อควบคุมการเข้า-ออก และสกัดกั้นการลักลอบส่งผิดกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อการก่อเหตุรุนแรง

๓.๒ โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มที่ ๑ กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ดำเนินการเพื่อกดดันให้ยุติการต่อสู้ โดยใช้การสร้างควมเข้าใจ การบังคับใช้กฎหมายและการปฏิบัติการทางทหาร กลุ่มที่ ๒ กลุ่มประชาชน ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรง

ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข โดยใช้นโยบายการเมืองนำการทหารมุ่งหวังเพื่อเอาชนะจิตใจของประชาชน

๓.๓ จุดศูนย์กลางของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงคือหมู่บ้านที่จัดตั้งแหล่งบ่มเพาะและเงื่อนไขในการปลุกระดม การจะชนะการต่อสู้จะต้องทำลายจุดศูนย์กลางของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

๓.๔ ใช้นโยบายสานใจสู่สันติในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา